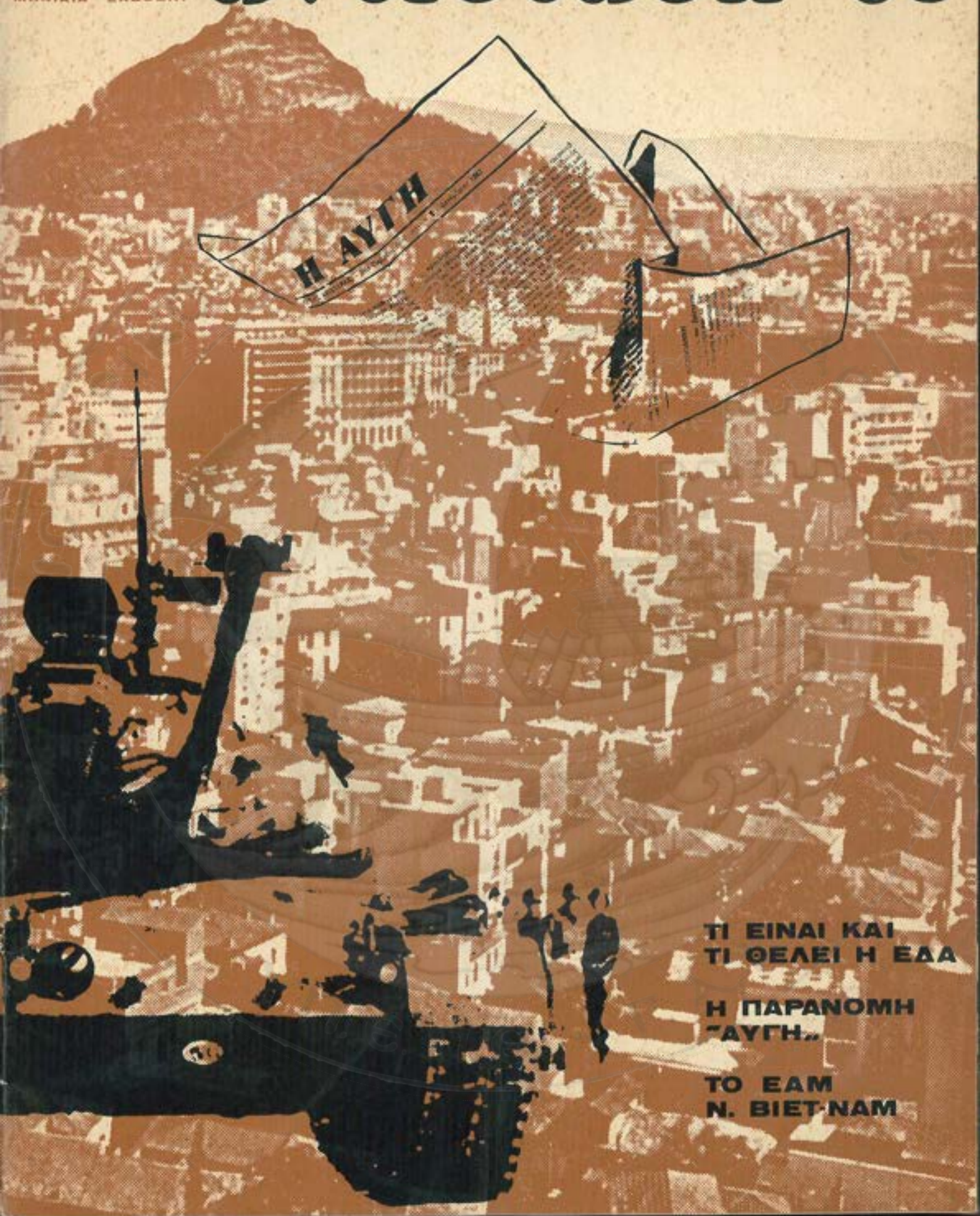


ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1968, № 23
1ος ΧΡΟΝΟΣ, ΟΜ. 2
ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ.

αντίσταση '68



ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ
ΤΙ ΘΕΛΕΙ Η ΕΔΑ

Η ΠΑΡΑΝΟΜΗ
"ΑΥΓΗ"

ΤΟ ΕΑΜ
N. VIET-NAM

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ '67

Εκδότης: Cicero Presse Hamburg 6
Μηνιαία Έκδοση
των Φίλων της ΕΔΑ Δυτ. Γερμανίας
(Π. Κουνάλακης)
2 HAMBURG 70 -
WASSERSTIEG 8
Τηλ. 68 13 30

ANTISTASSI (Résistance)
Verlag: Cicero Presse Hamburg 6
Herausgeber:
Petros Kounalakis
(Arbeitskreis der Freunde der EDA
in der BRD)
Hamburg 70 Wasserstieg 8 Tel. 68 13 30

Τιμή τεύχους

Δυτ. Γερμανία 2 μάρκ.
Βέλγιο 25 φραγκ.
Αυστρία 13 σελ.
Σουηδία 2,5 κορ.
Νορβηγία 3,5 κορ.
Δανία 3,5 κορ.
Γαλλία 2,5 φραγκ.
Άγγλία 4 σελ.
Ιταλία 300 λιρ.
Ολλανδία 2 γκουλ.
Ελβετία 2,5 φραγκ.
Αυστραλία 0,70 δολ.
Καναδάς 0,75 δολ.
ΗΠΑ 0,75 δολ.

Εξάμηνη συνδρομή
Ευρώπη 3 δολ.
ΗΠΑ, Καναδάς, Αυστραλία 4 δολ.

MIKIS
THEODORAKIS

avec la Résistance

chante
la lutte du
peuple grec
contre
le fascisme

editions
et publications
LA JEUNESSE LIBRAIRE



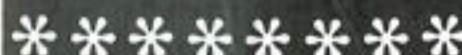
ακλεματική στροφή μου προς
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

Η CICERO - PRESSE

2 HAMBURG 6

FETTSTR. 5-7 ,

άναλαμβάνει την έκδοση
βιβλίων, περιοδικών, έφη-
μερίδων, ανακοινώσεων κλπ.
στην ελληνική γλώσσα.



Ευκυκλοφόρητος στά γερμανικό
σέ σχήμα μπροσούρας ή έργα-
οία του Ηλία Ντόγκα

"UBER DIE SITUATION
IN GRIECHENLAND"

Τιμή τεύχους 1 μάρκο
Παραγγελίες στη διεύθυνση
της "ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ"



ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Εκρήξεις	σελ. 3
Άλληλογραφία	σελ. 4
Γράμμα στον αναγνώστη . . .	σελ. 5
Η διάσπαση της αντίδρασης .	σελ. 6
Πατριωτικό Μέτωπο	σελ. 8
Ο έργατικός συνδικαλισμός .	σελ. 11
Σχολή «Μεταναστών»	σελ. 13
Τι είναι και τι θέλει η ΕΔΑ .	σελ. 14
Η συνδιάσκεψη της ΕΔΑ . . .	σελ. 17
Η Ελλάδα τό 1967	σελ. 18
Χρονικό των γεγονότων	
«Αμνηστία»	σελ. 21
Ποῦ οδηγείται η νεολαία . .	σελ. 22
Συνέντευξη με τό συγκρότημα του Μίκη Θεοδωράκη	σελ. 23
Απάτη, ή ίσοτιμία των πτυχίων εξωτερικού	σελ. 25
Τό «Σύνταγμα» των συνταγματάρχων	σελ. 26
Χρονογράφημα του Γ. Γρηγόρη	
Τό συγκρότημα της Ν. Γιαννακοπούλου	σελ. 26
Δραπέτευσα από τόν «Διόνυσος»	σελ. 27
Στρατόπεδο συγκέντρωσης για τούς νέους.	
Καταγγελίες	σελ. 28
Οί πατριώτες βασανίζονται	
Ντύσσειλντορφ - Νεολαία	
Λαμπράκη	σελ. 29
Βιετνάμ	σελ. 30
7 χρόνια από την ίδρυση της FLN	
Οί έφοπλιστές συνεργάτες της χούντας	σελ. 34
Αποκάλυψη της «Αντίστασης»	
Πρόσωπα και γεγονότα . . .	σελ. 35

Η ΜΕΛΙΝΑ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

Από τις 15 Μαρτίου ως το τέλος του Απριλίου η Μελίνα Μερκούρη θα περιοδεύσει την Εύρωπη. Με επιστολή της στην "Αντίσταση" η Μελίνα κάνει γνωστό ότι θα πάει μέρος σε εκδηλώσεις που θα οργανωθούν στο Παρίσι, Λονδίνο, Στοκχόλμη, Κοπεγχάγη, Δυτ. Βερολίνο, Γενεύη, Βρυξέλλες, Ρώμη, Ντιούσελντορφ. Στις 21 Απριλίου θα πάρει μέρος στην εκδήλωση που οργανώνεται στην πλατεία Τρόβαλντορ του Λονδίνου και την επομένη θα βρίσκεται στη Στοκχόλμη, προσκεκλημένη του σοσιαλιστικού κόμματος. Οι αντιδικτατορικές δυνάμεις ευχόμενες όρεξάν να προετοιμάσουν με προσοχή την περιοδεία, που μπορεί να ηρθεί να αποτελέσει σταθμό στον αγώνα των Ελλήνων του ελευτεριου.

ΕΚΦΡΑΣΕΙΣ
ΕΚΦΡΑΣΕΙΣ
ΕΚΦΡΑΣΕΙΣ

Μέ ένθουσιασμό υποδέχτηκαν οί "Έλληνες μετανάστες τήν έκδοση τής «Αντίστασης» Αυτό φαίνεται από τά γράμματα πού φτάνουν στήν διεύθυνση του περιοδικού καί πού συνοδεύονται πάντα από τή γνωστή κάρτα «παρακαλώ φροντίστε νά έγγραφώ συνδρομητής στήν 'Αντίσταση» Γιά εύνοήτους λόγους δημοσιεύουμε μόνο τά αρχικά τών όνομάτων τών άναγνωστών μας.

αλληλογραφία με τήν ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

'Αγαπητή «Αντίσταση»

Πιστεύω πώς εγώ δέν είμαι ή μόνη πού χαιρετίζει τήν έκδοση του αγωνιστικού αυτού περιοδικού. Εύχομαι κάθε επιτυχία στήν περαιτέρω σας δουλειά καί σās υπόσχομαι πώς θά βοηθήσω κι' εγώ όσο μπορώ γιά τή διάδοσή της ανάμεσα στους Έλληνες τής παροικίας μας.
Σ. Π. Άννόβερο,
Δυτ. Γερμανίας.

'Αγαπητή «Αντίσταση»

Πάντα περιμέναμε πώς θάρθη ένα περιοδικό από τήν 'Αριστερά καί ξέραμε πώς θάχει καλό καί σωστό περιεχόμενο. 'Εμάς όμως μάς ξάφνιασε καί ή ώραία του εμφάνιση. Δέν ξέρομε γιατί δέν βγαίνει επί τέλους καί μία έφημερίδα ώστε νά έχουμε καί ένα πιο τακτικό φύλλο... Μοῦ άρεσε ιδιαίτερα τό άρθρο γιά τά σχολεία... 'Αν γίνεται τίποτα στό έργοστάσιο θά σās τό γράφω.
Π. Ν. έργοστάσιο BMW.

■
προχθές προμηθεύτηκα τό πρώτο φύλλο τής «Αντίστασης» καί τό διάβασα επισταμένως. Θά σās παρακαλούσα πολύ νά μοῦ στέλνате τίς φωτοτυπίες τών νόμων καί διαταγμάτων πού αναφέρονται στό άρθρο σας γιά τήν παιδεία...

Δημ. Τ. διπλ. οικονομολόγος
δ. Βερολίνο

■
'Αγαπητοί φίλοι

Σās εύχαριστώ πολύ γιά τήν αποστολή του πρώτου τεύχους του μαχητικού μας περιο-

δικού «Αντίστασης» Γράφομαι άμέσως συνδρομητής κι' αυτό πρέπει νά κάνουν όλοι οί Έλληνες τής Εύρώπης, πού αγωνίζονται κατά τής δικτατορίας.
'Ανδρέας Γ., Παρίσι.

■
Τό περιοδικό σας έγινε δεχτό απ' όλους μας μέ μεγάλη ικανοποίηση. 'Εχουμε όμως καί σοβαρές αντιρρήσεις. Από τό περιοδικό θά πρέπει νά τονιστούν τά λάθη πού έγιναν από τίς δημοκρατικές δυνάμεις. Δέν θά πρέπει νά μάς νοιάζει πολύ άν χολωθούν οί παράγοντες του Κέντρου... 'Επίσης πρέπει νά τονιστούν καί τά λάθη της 'Αριστεράς, καθώς καί τά συμπεράσματα πού βγαίνουν από αυτά τά λάθη. 'Η αυτόκριτική δέν είναι μόνο μέσο διάκρισης καί διόρθωσης τών λαθών, αλλά καί πολύ σοβαρό προπαγανδιστικό όπλο. 'Η τρίτη σελίδα ('Εκρήξεις) είναι άκατάληπτη.

■
Μή νομίζετε όμως πώς έχουμε μόνο άρνητικές παρατηρήσεις. 'Εξαιρετικά βρήκαμε τά άρθρα γιά τό στεγαστικό, τήν Παιδεία καί τά γράμματα του Κούση καθώς καί τήν υπόθεση ΠΣΦΚΚ.

■
Περιμένουμε τίς απαιτήσεις πούχει ή επιτροπή σύνταξης από μάς.

■
Θ. Χ — Φοιτητής, Κίελο
Δυτ. Γερμανίας.

■
'Η έκδοση τής «Αντίστασης» μάς ένθουσίασε. Τό κόμμα μας γιά μία ακόμα φορά πρωτοπόρο. Είναι ή πιο καλοδουλεμένη έκδοση έξωτερικού

... "Ηθελα νά παρακαλέσω νά μέ γράψετε άμέσως συνδρομήτρια...

■
Λ. Γ. Ουτρέχτη, 'Ολλανδία

■
Τήν δημιουργία του γνωστού «μαύρου μετώπου» καί τήν καταπολέμηση τής ένότητας τών δημοκρατικών δυνάμεων πρότεινε ό κ. Μαθιόπουλος σέ σύσκεψη όπου πήρανε μέρος Έλληνες αντιδικτατορικοί παράγοντες, στελέχη τών γερμανικών συνδικάτων, του σοσιαλδημοκρατικού κόμματος καί άλλοι. Τά ίδια περίπου σέ πολύ όμως έντονότερο ύφος προπαγανδίζει στό βιβλίο του «ή 'Αθήνα καίγεται» πού τήν έκδοσή του γνωστοποίησε ή «Αντίσταση» χωρίς δυστυχώς καμιά κριτική. 'Αντί γιά όποιαδήποτε κριτική θά έφτανε καί μόνο ή άναφορά στή φράση του κ. Μαθιόπουλου: «'Ο φόβος (!!) ότι οί πολιτικοί τής Ε. Κ. καί του δημοκρατικού στρατοπέδου θά μπορούσαν νά πάρουν μέρος σέ ένα έναίο λαϊκό μέτωπο όλων τών αντιστασιακών οργανώσεων είναι άβάσιμος».

■
'Ο «φόβος» αυτός «έλπίδα» γιά τόν ελληνικό λαό, καί ή προσπάθεια νά ικανοποιηθούν οί πιο αντιδραστικοί κύκλοι του ΝΑΤΟ διαφάνεται παντού στό βιβλίο. 'Ο σφαγιαστής τώσων λαών, άμερικανός πρόεδρος Τζόνσον μετατρέπεται σέ μεγάλο φίλο του ελληνικού λαού, ή δυτικογερμανική κυβέρνηση, πού έξοπλίζει καί στηρίζει οικονομικά τούς δικτάτορες, ονομάζεται «άποφασιστικός

■
παράγοντας ένάντια στή δικτατορία». Οί πρεσβευτές άκριβώς έκείνων τών χωρών πού προετοίμασαν καί στήριξαν τό πραξικόπημα γίνονται γιά τόν κ. Μαθιόπουλο φύλακες-άγγελοι τών Έλλήνων δημοκρατών, οί δέ τών σοσιαλιστικών χωρών δήμιοί τους.

■
Φανεροί γίνονται οί έντολές του συγγραφέα από τή συκοφαντική έκστρατεία ένάντια στίς σοσιαλιστικές χώρες, μοναδικούς σίγουρους φίλους καί σύμμαχους του ελληνικού λαού καί από τήν προσπάθεια νά καλυφτεί ό ήγετικός ρόλος πού έπαιξαν στό πραξικόπημα τό ΝΑΤΟ οί άμερικανοί καί οί αντιδραστικές δυνάμεις τής 'Ελλάδας. Ξεκάθαρο καί τό «ποιόν» του συγγραφέα από τή διαρκή του υπόληψη — αλήθεια μέ τί περηφάνεια τό άναφέρει κάθε τόσο — ότι τό 1944 πήρε μέρος, έθελοντικά, στό σφαγιασμό του λαού στό πλευρό τών 'Αγγλων ίμπεριαλιστών καί τών γραικύλων μισθοφόρων τους. 'Ο ξεπερασμένος του, άντικομμουνισμός δέν βοήθησε όμως σέ τίποτε. Καί οί πιο αντιδραστικές δυτικογερμανικές έφημερίδες, αφού φυσικά, άνέφεραν μερικά αποσπάσματα από τό ύβρεολόγιο ένάντια στίς Σοσιαλιστικές χώρες καί ιδιαίτερα ένάντια στή Λ. Δ. τής Γερμανίας, κατέληξαν στό συμπέρασμα ότι ετό βιβλίο δέν κάνει ούτε γιά ύπνέτριες.

■
Φιλικά
Γ. Τ.-Φοιτητής
'Αμβούργο.

■
... "Ένα περιοδικό σάν τήν «Αντίσταση» νά εγκωμιάζει τόν Μαθιόπουλο;

■
Τ. 'Εσλινγκεν-Δυτ. Γερμανίας

■
Λάβαμε τό περιοδικό πού βγάλατε. Είναι πολύ καλό. Τόσο σέπεριεχόμενο όσο καί σέ εμφάνιση. Μόνο πού είναι λίγο άκριβό (Καταλαβαίνετε τίς οικονομικές δυσκολίες τών φοιτητών εδώ).

■
Γ. Δ. Νεάπολη — 'Ιταλίας

■
Πήρα τό τεύχος του Δεκεμβρίου τής 'Αντίστασης καί σās εύχαριστώ εγώ καί οί φίλοι

1. Ἀγανάκτηση προκάλεσε στους αναγνώστες μας ἡ δημοσίευση τῶν ἀποκαλυπτικῶν ἐγγράφων τοῦ ἀναπληρωτῆ ἐργατικοῦ συμβούλου πρὸς τὴ χούντα. Ἀπὸ τῆς κολακείας στους συνταγματάρχες, ἀπόδειξη δημιουργίας παρακρατικῶν ὁργανώσεων, ἐπίκληση οἰκονομικῆς ἐνίσχυσης, ἐπίθεση ἐναντίον τοῦ κράτους ποὺ τὸν φιλοξενεῖ, αὕτη εἶναι ἡ δραστηριότητα ἐνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου. Οἱ γερμανοὶ συνδικαλιστὲς καὶ οἱ Ἕλληνες ἐργάτες καὶ φοιτητὲς ἔχουν ἀπὸ τὴν ἀπόδειξη γιὰ τοὺς σκοποὺς καὶ τὰ ἔργα τῶν ἐργατικῶν κλιμακίων.
Ἡ "Ἀντίσταση" ἀπεκάλυψε μὲ ἐπίσημα ντοκουμέντα τοὺς ὑπηρετὲς τῆς χούντας. Καταγγέλει τὸ ὄργιο τρομοκρατίας καὶ χαφιεδισμοῦ ποὺ ἐκινᾷ μέσα ἀπὸ τὰ ἐπίσημα κρατικά γραφεῖα τῶν ἐλληνικῶν ὑπηρεσιῶν. Καὶ καλεῖ ὅλους τοὺς Ἕλληνες δημοκράτες, τίς γερμανικὲς ἀρχές, καὶ τὰ ἐργατικά συνδικάτα νὰ ἀντιταχθοῦν ἀποφασιστικά στὴ δράση τῶν πρακτόρων τῆς δικτατορίας. Οἱ στήλες μας εἶναι ἀνοικτὲς γιὰ κάθε καταγγελία ποὺ θὰ εἶχε ὑπεύθυνη πρόβλεψη.
2. Παρελήγησαν πολλοὶ ἀναγνώστες μας τὴν ἀναγγελία τῆς ἐκδόσεως τοῦ βιβλίου τοῦ κ. Μαθιοπούλου. Δέν ἦταν διαφήμιση, πολὺ περισσότερο δέν ἦταν κριτικὴ ἀξιολόγηση. Ἡ κριτικὴ τῶν νέων βιβλίων εἶναι ἔργο ἄλλης σελίδας καὶ εἰδικοῦ συντάκτη μας. Ἡ σύνταξη τοῦ περιοδικοῦ συμπεριλαμβάνει τὴν ἀγανάκτηση τῶν ἐπιστολογράφων στὸ συγκεκριμένο θέμα καὶ λυπᾶται γιὰ τὰ ὀλισθήματα τοῦ κ. Μαθιοπούλου ποὺ δέν εἶναι τὰ πρῶτα, καὶ δυστυχῶς καθὼς φαίνεται, οὔτε τὰ τελευταῖα. Ἀντιδικτατορικὸς ἀγῶνας δέν γίνεται μὲ διασπαστικὲς ἐνέργειες, μὲ διμετωπικὲς θέσεις, μὲ φτηνὸ ἀντικομμουνισμό, καὶ πολὺ περισσότερο μὲ "δηλώσεις νομιμοφροσύνης" πρὸς μιὰ "κυβέρνηση" τὴν ὁποία ὁλόκληρος ὁ ἐλληνικὸς λαὸς θεωρεῖ παράνομη.
3. Ἡ καθυστέρηση τῆς κυκλοφορίας τοῦ περιοδικοῦ ὀφείλεται ἀποκλειστικά στὶς ἀργίες τῶν Χριστουγέννων καὶ τῆς Πρωτοχρονιάς. Ἔτσι τὸ δεῦτερο τεῦχος κυκλοφορεῖ διπλό, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ικανοποιηθοῦν καὶ πολλοὶ ἀναγνώστες ποὺ στὰ γράμματα τους ζητοῦν ἐπίμονα θυεση τῶν σελίδων. Ἡ καθιέρωση περισσότερων σελίδων θὰ ἐξαρτηθεῖ στὸ μέλλον ἀπὸ τὴ μεγαλύτερη κυκλοφορία τῆς "Ἀντίστασης".
4. Τὸ μεθεπόμενο τεῦχος θὰ εἶναι ἀφιέρωμα στὸν ἀντιδικτατορικὸ ἀγῶνα στὸ ἐξωτερικὸ καὶ στὴ δράση τῶν ἀντιδικτατορικῶν ἐπιτροπῶν. Οἱ ἀναγνώστες μας θὰ ἔχουν τὴν εὐκαιρία νὰ παρακολουθήσουν τὸν σχηματισμὸ τῶν ἐπιτροπῶν σ' ὁλόκληρο τὸν κόσμον, τὴ σύνθεσή τους, τὴ δράση τους, τίς προοπτικὲς τους. Καὶ παράλληλα συνεντεύξεις μὲ Ἕλληνες καὶ ξένους ἀντιδικτατορικοὺς παράγοντες καὶ πολιτικούς. Ἐνα τεῦχος, ντοκουμέντο.

Γιὰ τὴ Σύνταξη

Τίτλης Καρίης

μου για την έκδοση αυτή. Έστω και τα χρήματα για συνδρομή πέντε μηνών, και εύχομαι και παραπέρα καλή επιτυχία (Αυτό βέβαια εξαρτάται από όλους μας. Έμεις θα κάνουμε ότι μπορούμε). Σήμερα σας ταχυδρομήσα τα χρήματα για 14 συνδρομές. Γ.Τ. Μέντεν-Δυτ. Γερμανίας. Μέ το γράμμα μου αυτό χαιρετώ την έκδοση του περιοδικού μας και εύχομαι μέσα στο 1968 να χωρέσει και η νίκη του λαού μας μέσα στις σελίδες του. Γ.Μ. Φρανκφούρτη-Δυτ. Γερμανίας.

... θέλω και εγώ από μέρους μου να κάνω όρισμένες παρατηρήσεις για το περιοδικό μας. 1. Κατ' αρχήν θα έπρεπε το εξώφυλλό του να προσαρμόζεται με τις συνθήκες, που επικρατούν στην Ελλάδα, μ' άλλα λόγια να δείχνει παραστατικά και συγκεκριμένα τους αγώνες του Ελληνικού Λαού και μάλιστα της ΕΔΑ. 2. Η τιμή του φύλλου είναι ακριβή και θα πρέπει να την κατεβάσουμε στο ελάχιστο για να διαβάζεται από τις πλατειές μάζες.

3. Το κόμμα μας από τη φύση του είναι διεθνιστικό και θα πρέπει να μην περιορίζεται μόνο στα Ελληνικά θέματα, αλλά συγχρόνως και στα διεθνή. 'Οφείλουμε να αφιερώσουμε περισσότερες σελίδες και στους άλλους λαούς, που αγωνίζονται κι αυτοί για την κοινωνικοπολιτική τους πρόοδο.

4. Το περιοδικό της ΕΔΑ είναι για τους Έλληνες του εξωτερικού και θα πρέπει συγχρόνως να ασχολείται και με τα προβλήματα, που απασχολούν τις Ελληνικές παροικίες. Βέβαια δεν θα πρέπει ποτέ να παραμερίζουμε τον αγώνα για τη Δημοκρατία στην Ελλάδα, αλλά παράλληλα μ' αυτόν να λύνονται και τα τοπικά προβλήματα, όσα είναι δυνατόν να λυθούν.

5. Θα πρέπει ο αγώνας για τη Δημοκρατία στην Ελλάδα να ένταξεί στο έπακρο. Μ' άλλα

λόγια το περιοδικό θα πρέπει να γίνει πιο επαναστατικό. 6. Να ξεσκεπάσουμε όρισμένους κύκλους της Ε.Κ. που συνεχίζουν το διμέτωπο αγώνα, που μας έχει φέρει σ' αυτή την κατάσταση. Γιάννης Σ.-Δ. Βερολίνο

... παρακαλώ να φροντίσετε να έγγραφω συνδρομητής στην «ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ» για έξη μήνες. Εκτός τούτου επιθυμώ εις διπλούν τόν εις την 2α σελίδα εικονιζόμενο δίσκο του μουσικοσυνθέτη Μίκη Θεοδωράκη.

Με φιλικούς χαιρετισμούς Χάνς Νέγκελ-Νυρεμβέργη, Δυτ. Γερμανίας.

Αγαπητοί φίλοι

Διάβασα το πρώτο τεύχος της έκδοσης σας «ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ 67» που με συγκίνησε και ενθουσίασε. Τό έδωσα και σέ άλλους πολιτικούς πρόσφυγες που ζουν εδώ και εξακολουθεί να πηγαίνει από χέρι. 'Ο πόθος μας είναι να γραφτούμε συνδρομητές της «ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ 67» για να την πάρουμε ταχτικά. 'Επίσης θα σας παρακαλέσουμε να μας στέλνετε ότι άλλο υλικό εκδίδει η ΕΔΑ Δυτ. Ευρώπης για να πληροφορούμαστε και να πληροφορούμε όλους τους πολιτικούς πρόσφυγες από την Ελλάδα που ζουν στη Γιουγκοσλαβία.

Με αγωνιστικούς χαιρετισμούς Για την ομάδα Ελλήνων πολιτικών προσφύγων. Γιώργης Μαυρίδης

... θέλω να σας πω ότι το βιβλίο του Μαθιόπουλου τό όποιον στό τέλος ή καλύτερα στην τελευταία σελίδα του περιοδικού ερεклаμαρίζεται δέ λέει τίποτα. Σημεία είναι έτσι γραμμένα ώστε να δείχνουν στον αναγνώστη ότι τό κέντρο ήταν ο σωτήρας του λαού μας, ότι η βασίλισσα ήταν αγαπητή κλπ. κλπ. Λοιπόν έχω την γνώμη ότι τουλάχιστον τέτοιου είδους βιβλία στο περιοδικό δεν έχουν καμιά θέση, πριν ακόμα να έχουν διαβαστεί ...

Ν. Μ. — Λεόμπεν, Αυστρία.

η διασπαση της αντιδράσης

Είναι γεγονός, παραδεδομένο από όλες σχεδόν τις πολιτικές δυνάμεις της χώρας μας ότι ο βασιλιάς Κωνσταντίνος δεν αντιμετώπιζε στο πραξικόπημα της 21. 'Απριλίου και στην επιβολή της φασιστικής δικτατορίας. Ίσως να προτιμούσε μιάν άλλη χούντα ως φορέα της λεγόμενης επανάστασης. Αύτη όμως καθ' αυτή η δικτατορία ήταν κατά τη γνώμη του ή καλύτερη λύση στη πολιτική άνωμαλία που ο ίδιος είχε δημιουργήσει από τόν 'Ιούλιο του 1965. 'Ο Κωνσταντίνος δεν άρκείτο να βασιλεύει. Είχε την φιλοδοξία, την οποία του καλλιεργούσε και η Φρειδερίκη, να κυβερνά. Αύτη τη φιλοδοξία και την συνεργασία του με τη χούντα την ένισχυαν και οι αμερικανοί που έβλεπαν πάντα τό παλάτι ως έγγυητή της πολιτικής τους στην Ελλάδα. Ίδιαίτερα από τότε που ο Κωνσταντίνος ταξίδεψε στον Καναδά και τις ΗΠΑ και συναντήθηκε με τόν πρόεδρο Τζόνσον, ο ρόλος του στη ρύθμιση των ελληνικών πραγμάτων έγινε περισσότερο έντονος. Τό Στάιτ Ντηπάρτμεντ και η FBI που βλέπουν την έσωτερική και έξωτερική απομόνωση της χούντας νοιώθουν πολύ έντονα τό πρόβλημα Ελλάδα γιατί τούς φέρνει συνεχώς σέ αντίθεση με τούς συμμάχους τους στη Δυτ. Ευρώπη. Θέλουν να δώσουν μιá «συνταγματική» επίφαση στη δικτατορία με την έλπιδα ότι θα εξαπατήσουν τις έξωελληνικές δημοκρατικές δυνάμεις που παρακολουθούν με πολλή περίσκεψη την επανεμφάνιση του φασισμού. Καί χρησιμοποιούν για τό σκοπό αυτό τόν βασιλιά. Οι ενέργειες του Κωνσταντίνου μέχρι και την τελευταία (13 Δεκεμβρίου) δεν τείνουν συνεπώς στην εξασθένηση και στην άνατροπή της δικτατορίας, αλλά στη μεταμφίσηση της. Καί πρό παντός με τη δημιουργία του νέου «συντάγματος» φιλοδοξεί την ένίσχυση της εκτελεστικής εξουσίας με επίκεντρο τό πρόσωπο του. Από την άλλη μεριά ή χούντα, στηριγμένη όχι μονάχα στην αμερικανική πολιτική και στην οικονομική βοήθεια που της παρέχεται κάτω από τόν μανδύα των επενδύσεων ιδιωτικών κεφαλαίων στην Ελλάδα, αλλά και στην πολιτικοστρατιωτική καθοδήγηση της CIA βλέπει τό βασιλιά αδιάφορα και προσπαθεί με τό σύνταγμα να ένισχύσει την εκτελεστική εξουσία, να εξασφαλίσει τη νομιμοποίηση της χούντας και τις επεμβάσεις της στην πολιτική ζωή, με ταυτόχρονο περιορισμό των δικαιωμάτων του βασιλιά. Τό καθένα δηλαδή από τά δύο μέρη διεκδικεί για τόν εαυτό του τό δικαίωμα να επεμβαίνει καθοριστικά στη διακυβέρνηση της χώρας. Στην ουσία πρόκειται για αντιθέσεις έσωδικτατορικές που ή όξυνση τους όδηγησε στην 13η Δεκεμβρίου.

Τό αντιπραξικόπημα

'Ο Κωνσταντίνος επεχείρησε τό αντιπραξικόπημα του με την άφέλεια που χαρακτηρίζει τούς βασιλείς σέ παρόμοιες περιπτώσεις. Με την άφέλεια που χρησιμοποιούν τις άπληχαιμένες έννοιες «λαός μου» και «στρατός μου» νομίζοντας ότι έχουν και στοιχειώδη έστω άπήχηση σ' αυτούς που άπειθούνονται. Η κίνηση του βασιλιά ήταν από την άρχή καταδικασμένη σέ άποτυχία γιατί:

* Όχι μόνο δεν επικαλέστηκε τη συμπαράσταση του λαού αλλά αντίθετα αγνόησε και περιφρόνησε αυτόν τον μοναδικό παράγοντα αμετακίνητης.

* Ανάθεσε τον στρατιωτικό χειρισμό του κινήματος σε εμπιστούς της χούντας.

Αγνόησε την πολιτική ήγηση και την ήγηση της Αντίστασης και χρησιμοποίησε ως πολιτικό του σύμβουλο τον εγκαθέτο πρωθυπουργό της χούντας Κ. Κόλλια, πρόσωπο τελείως χρεωκοπημένο στη συνείδηση του λαού.

* Στο διάγγελμα του από τον Ρ. Σ. Λαρίσης δεν απέλυσε την δικτατορική κυβέρνηση αλλά μόνο όρισμένους υπουργούς της με τους οποίους ήλθε σε διάσταση.

* Ισχυρίστηκε ότι δεν είχε πρόθεση αιματοχυσίας. Ο Κωνσταντίνος απέκλυσε μόνος του το θεατρικό χαρακτήρα του κινήματος του.

Και χρειάστηκε όλη αυτή η διαδικασία για να διαπιστώσει ότι μήτε ο λαός είναι «λαός του» μήτε ο στρατός «στρατός του» και να δηλώσει στη Ρώμη πού βρέθηκε φυγάς: «Ας είμαστε τελείως ρεαλιστάι. Δεν διαθέτω τώρα καμμία πραγματική δύναμι».

Αναμέτρηση δυνάμεων

Η χούντα των συνταγματαρχών επικαλείται τη δύναμη και την ενότητα της. Οι αμερικανοί όμως προστάτες της δεν είναι βέβαιοι για τους ισχυρισμούς των δικτατόρων. Στο έσω-εξωτερικό διαπιστώνουν καθημερινά την ενιαία του πάλη λαού εναντίον της δικτατορίας. Οι αντιδικτατορικές οργανώσεις, με επικεφαλής το Πατριωτικό Μέτωπο, εξαπλώνονται σε όλη τη χώρα. Η είδηση της ίδρυσης ξεχωριστών οργανώσεων του ΚΚΕ που προσφέρουν τη πείρα και τη τόλμη των μελών τους στον αντιδικτατορικό αγώνα, αναστράπτει τις ντόπιες και ξένες υπηρεσίες ασφαλείας.

Η ενότητα αντίθετα, και σύμπτωμα πού ισχυρίζεται η χούντα ότι κατέχει τα μέλη της είναι πολύ αμφίβολη και σε περίοδο ακόμη δοκιμασιών όπως η σημερινή. Χαρακτηριστικά είναι, η ενέργεια του συνταγματάρχη Λαδά, σκληρού παρασκηνακού οργάνου της CIA ο οποίος ανέκαλεσε άμεσα την επομένη την απόφαση της φασιστικής κυβέρνησης «επεί χορηγήσεως γενικής αμνηστείας». Ένας κάποιος γραμματέας υπουργείου θεωρεί άκυρη την απόφαση του πρωθυπουργού και αυτός ο πρωθυπουργός, ο πολύς κ. Παπαδόπουλος, δεν τολμά να διαμαρτυρηθεί. Οι αμερικανοί μάλιστα εκφράζουν και τον φόβο ενός νέου πραξικοπήματος πού μπορεί να προέλθει μέσα από την ίδια τη χούντα των κατωτέρων αξιωματικών με τάσεις και επιδιώξεις πού δεν είναι δυνατόν να προβλεφθούν. Και εκτός όλων αυτών υπάρχει και η μεγάλη αποτυχία στον χειρισμό του κυπριακού θέματος και στη μετατροπή του νησιού, χωρίς πολύ θόρυβο, σε νατοϊκή βάση.

Εξωτερικά υπάρχει η γενική αντίδραση και αυτών ακόμα των χωρών μελών του ΝΑΤΟ πού στηρίζει το καθεστώς της Αθήνας στην εξουσία. Η απομόνωση του φασιστικού καθεστώτος εντείνεται από μέρα σε μέρα. Το γεγονός επίσης ότι οι αμερικανοί δεν τόλμησαν να στείλουν τον πρεσβευτή τους στην πρωτοχρονιάτικη δεξίωση του αντιβασιλιά παρότι σίγουρα πολλές δυτικές χώρες θά τους ακολουθούσαν και υπέδειξαν στη χούντα να μη στείλει προσκλήσεις, δείχνει την αμφιβολία τους για τις δυνατότητες της χούντας να σταθεί για πολύ στην εξουσία.

Η χούντα εκήρυξε τον Κωνσταντίνο έκπτωτο. Διόρισε αντιβασιλιά. Αλλά δηλώνει ότι ο θρόνος ανήκει στον Κωνσταντίνο. Δέχεται σαν βασιλιά θτομο πού χθές ακόμα κατονόμαζε

Πώς είδε ο ξένος τύπος τό βασιλικό "πραξικόπημα"



Hamburger Morgenpost
Zu klein für die Kühlung!
Πολύ μικρός για
την ψευδαίσθηση!

μέ το στόμα του Παπαδόπουλου «συνωμότη και προδότη του έθνους». Και ο Κωνσταντίνος από την Ρώμη στέλνει τηλεγράφημα προς την ΑΕ τον πρωθυπουργό κ. Γ. Παπαδόπουλο» ενώ πριν από λίγες μέρες τον απέλυσε από τον ραδιοφωνικό σταθμό της Λαρίσης σαν επίορκο. Οι στρατιωτικοί με την άρνηση τους να τηρήσουν τον όρκο τους και ο βασιλιάς με τη φυγή του έθεσαν μόνιμους ζητήματα καθεστωτικής. Οι ίδιοι είναι έτοιμοι να τα ξεχάσουν όλα για το «καλό του τόπου». Το θέμα είναι πόσο μπορεί να τα ξεχάσει ο λαός.

Παζαρέματα και συμβιβασμοί.

Στη Ρώμη ο Κωνσταντίνος δέχεται κάθε είδους μεσάζοντες πού θά βρίσκανε τρόπους να διευκολύνουν την επιστροφή του στην Ελλάδα. Η χούντα έκανε την χειρονομία της «αμνηστείας» σε μέτρο πού θά μπορούσε να ικανοποιήσει τον βασιλιά. Ο Κωνσταντίνος όμως παραμένει στο εξωτερικό με την ελπίδα ότι θά ανακτήσει το χαμένο κύρος του στον κύκλο του και θά δημιουργήσει τον θρόνο του ήρωα ή του μάρτυρα στο λαό. Ίσως θέλει να είναι αμέτοχος στο συνταγματικό έγκλημα πού επιχειρεί η χούντα παρ' ότι ο ίδιος ζήτησε την επίσημη του δημοψήφισματος. Γεγονός είναι ότι οι απόψεις του δεν άλλαξαν αφού δεν άλλαξαν και οι σύμβουλοι του. Κόλλιας, Πιπινέλης, Ποταμιάνος, Νιάρχος, Σπαντιδάκης, Παπάγος, αυτός είναι ο άστερισμός πού τον περιβάλλει. Με προσεχόμενες φυσικά τους αμερικανούς πρεσβευτές στην Αθήνα και την Ρώμη.

Οι αμερικανοί δεν παίρνουν το μέρος κανενός ανεπιφύλαχτα. Χωρίς αυτό να σημαίνει ότι η FBI και CIA δεν συνεχίζουν τον λυσσαλέο αγώνα τους για την επικράτηση των προστατευομένων τους. Το Στάιτ Ντηπαρτμεντ δεν έχει συμπάθειες. Λογαριάζει τις τεράστιες επενδύσεις πού έκανε τα τελευταία χρόνια στην Ελλάδα. Ενδιαφέρεται μόνο για την πιστότερη εφαρμογή της πολιτικής του. Επιδιώξη του είναι φυσικά ο συμβιβασμός χούντας και αλλής. Η αντίδραση ένοχλημένη. Αν όμως δεν τό επιτύχει, είναι βέβαιο ότι θά υποστηρίξει όποιο από τα δύο μέρη παρουσιάζει περισσότερες πιθανότητες επιβιώσεως.

Η αμερικανοδουλεία άμφοτέρων είναι εξακριβωμένη.

Ο έλληνας λαός μάχεται. Οργανώνει, πλατύνει, εντείνει την αντίσταση του. Δεν περιμένει λύση παρά από τον ίδιο τον αγώνα του. Απαντά στο όργιο τρομοκρατίας, πού εξαπέλυσε η χούντα με αντιστασιακές πράξεις, με θάρος, με πίστη. Ελπίζει ότι οι κυβερνήσεις των δημοκρατικών χωρών θά μεγαλώσουν ακόμη τη συμπαράσταση τους. Ότι θά απομονώσουν ακόμη περισσότερα τη χούντα. Ότι τό 1968, πού χαρακτηρίσθηκε σαν έτος των ανθρώπινων δικαιωμάτων, δεν θά μείνει μόνο σε μερικούς πανηγυρικούς. Και σ' αυτή την κινητοποίηση των δημοκρατικών χωρών καλούνται να παίξουν πρωταρχικό ρόλο οι Έλληνες πού ζουν και εργάζονται έξω από την σκλαβωμένη Ελλάδα.

Γ. ΜΑΡΑΝΗΣ

M.P.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑΣ

αποφαση του Εθνικού συμβουλίου

Τό 'Εθνικό Συμβούλιο του ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ, πού συνήλθε προσφάτως στην 'Αθήνα, αφού συνεζήτησε επί των εισηγήσεων, προτάσεων και παρατηρήσεων και άλλων στελεχών, κατέληξε στην ακόλουθη απόφαση:

1. Οι Έξη μήνες, πού πέρασαν από τις 21 'Απριλίου, επιβεβαίωσαν αυτό, πού από την πρώτη στιγμή αντιλήφθη ο ελληνικός λαός και διεκήρυξε τό ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ: "Ότι ή δικτατορία αποτελεί εθνική συμφορά. Ότι με τις δολοφονίες, τις συλλήψεις χιλιάδων πατριωτών, τις διώξεις των δημοκρατικών πολιτών, με την προδοσία των ελληνικών συμφερόντων, την άπουκιοποίηση της εθνικής οικονομίας, με τον έκροβισμό του κρατικού μηχανισμού και του δημόσιου βίου, με την επίθεση κατά του βιοτικού επιπέδου των εργαζομένων των πόλεων και της ύπαιθρου, την επιβολή φασιστικής εκπαίδευσης και την όμη έδωξη κάθε ελεύθερης πνευματικής και επιστημονικής δημιουργίας, στρέφεται εναντίον όλου κλήρου του 'Εθνους. Ότι μοναδικός δρόμος για την σωτηρία της 'Ελλάδος είναι ο σκληρός και επίμονος αγώνας όλων των πατριωτών, ανεξαρτήτως πολιτικής προελεύσεως, κατά της στρατιωτικής τυραννίας.

2. 'Ο ελληνικός λαός, σχεδόν στο σύνολό του, βρέθηκε αντιμετώπος στη δικτατορία. Από τις πρώτες ημέρες εκδηλώθηκε ή αντίσταση, πού καθημερινά εύρύνεται. 'Η συγκρότηση του ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ από προσωπικότητες όλων των πολιτικών παρατάξεων και ή δράση του, εκφράζουν αυτό άκριβώς τό καθολικό αντιτασιακό πνεύμα. Τά μέλη του άνέρχονται ήδη σέ χιλιάδες και οι οργανώσεις του διακαλύπτονται σέ όλήκληρη τή χώρα. Με την προσχώρηση στίς γραμμές του και άλλων πολιτικών και κοινωνικών παραγόντων, έγινε άκόμη πύ άντιπροσωπευτικό τό 'Εθνικό του Συμβούλιο.

Τό 'Εθνικό Συμβούλιο άπευθύνει άγωνιστικό χαιρετισμό στην ήρωική νεολαία, πού άνταποκρίθηκε με ένθουσιασμό και αύταπάρηση στο προσκλητήριο του άντιδικτατορικού άγώνα. Χαιρετίζει τά μέλη και στελέχη του, πού πρωτοστατούν στίς άντιστασιακές εκδηλώσεις. Άπευθύνει άδελφικό χαιρετισμό στους χιλιάδες πατριώτες, πού κρατούνται και βασανίζονται στά κρατητήρια της ασφάλειας, τίς φυλακές και τά στρατόπεδα συγκεντρώσεως. Έκφράζει την εύγνωμοσύνη του ελληνικού λαού προς όλους τούς

'Ελληνες του έξωτερικού, καθώς και προς όλους τούς λαούς του κόσμου, τίς διεθνείς κύρους προσωπικότητες και οργανώσεις, για την άνεκτίμητη συμπαράστασή τους.

Τονίζει ιδιαίτέρως, ότι οι θετικές ενέργειες των κυβερνήσεων των σκανδιναβικών χωρών, για την διεθνή επίσημη καταδίκη του φασιστικού καθεστώτος στην 'Ελλάδα, πρέπει νά αποτελέσουν την άφετηρία προς μία πλήρη διπλωματική, πολιτική και οικονομική απομόνωση της χούντας από τίς κυβερνήσεις όλων των δημοκρατικών χωρών. Με πικρία επισημαίνει τέλος την άνεκτική στάση έναντι της χούντας των κυβερνήσεων ώρισμένων ευρωπαϊκών χωρών (Γαλλία, 'Αγγλία, Δυτ. Γερμανία) και την άπροσδοκώτως χλιαρή αντίδραση της Σοβ. 'Ενώσεως και των άλλων άνατολικών κρατών στην άπρόκαλυπτη επανεμφάνιση του φασισμού στην Εύρώπη.

3. Άμεσοι στόχοι του ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ παραμένουν αυτοί, πού καθορίστηκαν κατά την ίδρύσή του: α) Άνατροπή της δικτατορίας. β) Άποκατάσταση όλων των δημοκρατικών ελευθεριών, άπελευθέρωση των πολιτικών κρατουμένων, γενική πολιτική άμνηστία. γ) Διάλυση της χούντας και άυστηρή τιμωρία όλων των ένόχων για την κατάλυση του Συναγματος, των στυλοβατών και συνεργατών της δικτατορίας. δ) 'Ελεύθερες εκλογές από κυβέρνηση όλων των κομμάτων.

Τό ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ δηλώνει ότι θά άγωνισθεί, ώστε μετά την άνατροπή της δικτατορίας νά υπάρξουν όλες οι έγγυθσεις για την πλήρη κατοχύρωση των δημοκρατικών θεσμών και την διασφάλιση της εθνικής ανεξαρτησίας. 'Ο ρόλος του Π.Μ. θά έχει ολοκληρωθεί, μόνον όταν έδραιωθούν οι έγγυθσεις αυτές.

4. Τό ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ έπεσήμανε από την πρώτη στιγμή τίς ουσιαστικές εύθύνες του Κωνσταντίνου για την προστομασία, επιβολή και στήριξη της δικτατορίας. 'Η δέθεν «άντίθεση του» προς τούς σημερινούς δικτάτορες δέν βρίσκεται στην επιβολή της δικτατορίας, αλλά στά πρόσωπα, πού δέν είναι όλα της άπόλυτου άρρεσκείας του. 'Ο Κωνσταντίνος κινείται τώρα, για νά παρουσιάσει μία «δευτέρα φάση» της δικτατορίας. Μία καινούργια δικτατορική κυβέρνηση και ένα ψευδοσύνταγμα, νομιμοφανές πλαίσιο ψευδοκοινοβουλευτισμού, με

κόμματα ελεγχόμενα από το παλάτι και την χούντα, που θα απαγορεύει την πολιτική δράση σε κάθε κόμμα, κίνηση ή παράγοντα που πιστεύει ότι ή εξουσία πηγάζει από το λαό και όχι από το παλάτι και τη χούντα. Η διατήρηση της δικτατορίας, είτε με τη σημερινή είτε με «βελτιωμένη» μορφή, συσσωρεύει βαρύτερες ευθύνες στον Κωνσταντίνο, ο οποίος επιμένει να συνδέει την τύχη του μαζί της.

5. ΤΟ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ κατήγγειλε, επίσης, τον ρόλο της αμερικανικής ΚΥΠ και του Πενταγώνου στην επιβολή της δικτατορίας. Είναι γνωστό ότι οι κύριοι εκπρόσωποι της χούντας (Παπαδόπουλος, Μακρής, Πατάκης) και οι στρατοκράτες του λεγόμενου «Επαναστατικού Συμβουλίου» είναι μισθωτοί πράκτορες της αμερικανικής ΚΥΠ. Είναι επίσης γνωστό — και το δηλώνουν υπεύθυνοι πολιτικοί και εγκλημασιογράφοι όργανα των ΗΠΑ — ότι το σχέδιο «Προμηθεύς», καταστρώθηκε «υπό την αιγίδα του ΝΑΤΟ» και με τη συμμετοχή «αρμοδίων αμερικανικών οργάνων». Προσμένοι πολιτικοί κύκλοι που δεν συμμετέχουν στο ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ — είναι ωστόσο ελκυστικά αντίθετοι προς τη δικτατορία — παραδέχονται την ευθύνη των αμερικανών, αλλά υποστηρίζουν ότι «για λόγους σκοπιμότητας» δεν πρέπει να καταγγέλονται δημόσια.

ΤΟ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ πιστεύει ότι κανείς δεν έχει το δικαίωμα να κρίνει την αλήθεια για τους υπεύθυνους και τα αίτια επιβολής της δικτατορίας και να δημιουργεί αυταπάτες στο λαό. Αποτελεσματικές αγώνας εναντίον της δικτατορίας δεν μπορεί να γίνει με τέτοια τακτική. Όταν ακόμη και άμεσως συνεργητικοί κύκλοι της Εύρωπης επιστημαίνουν τις ευθύνες των αμερικανών για το φασιστικό πραξικόπημα στην Ελλάδα, η εκ μέρους μας άνοικτη καταγγελία όλων

των υπευθύνων, σε συνδυασμό με την ένταση του αντιδικτατορικού αγώνα, θα ένωσύν τις αντιδράσεις στην φιλοδικτατορική αμερικανική πολιτική όχι μόνο στη διεθνή και αμερικανική κοινή γνώμη, αλλά ακόμη και μέσα στο ίδιο το κυβερνητικό κόμμα των ΗΠΑ.

6. ΤΟ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ πιστεύει ότι για την ανατροπή της δικτατορίας επιβάλλεται η κλιμάκωση του αγώνα στις πλέον δυναμικές μορφές του. Στο σημερινό στάδιο προελαμβάνουν ιδιαίτερη σημασία η ενημέρωση και διακρίση του λαού, η παρεμβολή εμπόδων στις δραστηριότητες της χούντας, η προβολή και διεκδίκηση των αιτημάτων των εργαζομένων με αποκωδικοποίηση τις άπεριγες και τις μαζικές πολιτικές εκδηλώσεις και διαδηλώσεις. Πιστεύει όμως ότι παράλληλα επιβάλλεται ο λαός να είναι έτοιμος και για έντονη αγώνα. Γι' αυτό, εκτός από κάθε άλλη σκεπτική προετοιμασία, είναι απαραίτητη η αντιδικτατορική οργάνωση των πατριωτών αξιοματιών των ενόπλων δυνάμεων και των σωματίων ασφαλείας και κυρίως των άπλων στρατευμένων παιδιών του λαού. Ο λαός μας δεν είναι λαός δούλων. Ο Έλληνικός Στρατός δεν είναι σώμα πραιτωριανών. Ένωμένοι θα ξεπλύνουν την ντροπή του φασισμού και θα αποκαταστήσουν την εθνική αξιοπρέπεια και τιμή.

7. ΤΟ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ για να εκπληρώσει την ιστορική αποστολή του πρέπει να συμπεριλάβει στις γραμμές του δεκάδες και άργότερα εκατοντάδες χιλιάδες αγωνιστές. Κάθε πατριώτης που δέχεται τις αρχές του και είναι πρόθυμος να συμβάλει στην αντιδικτατορική πάλη, πρέπει να αποτελεί μέλος του Π.Μ. Τα μέλη και οι ομάδες του Π.Μ. ανήκουν σε οργανώσεις που δημι-

ουργούνται σε κάθε κλάδο εργαζομένων, σε κάθε εργοστάσιο, γραφείο, πανεπιστήμιο, σχολείο, γειτονιά, χωριό. Έπικεφαλές των οργανώσεων αυτών είναι επιτροπές αντιπροσωπευτικές όλων των πολιτικών τάσεων. Για την περιρροήρηση των οργανώσεων επιβάλλεται αυστηρή αποκέντρωση. Κάθε μέλος ή στέλεχος πρέπει να γνωρίζει μόνον εκείνα τα μέλη και τα μυστικά της οργανώσεως που είναι απαραίτητα για τη δουλειά του. Είναι απαραίτητη η περιέργεια για θέματα που δεν τον άφορούν, όπως και κάθε κομπασμός ή φλυαρία για τη συγκεκριμένη δουλειά που κάνει. Κάθε μέλος αποκλείεται για λόγους ασφαλείας να μετέχει σε περισσότερες από μία οργανώσεις του Π.Μ. Οι διάφορες οργανώσεις και ομάδες αναπτύσσουν την μεγαλύτερη δυνατή πρωτοβουλία και επιδιώκουν να έχουν δικό τους μηχανισμό (έκδοτικό κλπ.)

8. ΤΟ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ θεωρεί πρωταρχικό εθνικό χρέος να καταβάλει κάθε προσπάθεια, για να διευρυνθεί ακόμη περισσότερο η ένότητα των αντιδικτατορικών δυνάμεων — απαραίτητη προϋπόθεση για την ανατροπή της δικτατορίας. Γι' αυτό καλεί όλα τα κόμματα, όλους τους πολιτικούς, κοινωνικούς και πνευματικούς παράγοντες — σε οποιαδήποτε παράταξη και αν ανήκουν — να προσχωρήσουν στις γραμμές του ή να συνεργασθούν και να συντονίσουν τη δράση τους μαζί του, συμμετέχοντας στην ευθύνη και στην τιμή καθοδηγήσεως του αγώνα. Πρωτίστως όμως αποσυντίθενται στον ήρωικό λαό μας και τη νεολαία και καλεί όλους τους πατριώτες να πυκνώνουν τις τάξεις του. Ο λαός μας, πιστός στις αγωνιστικές του παραδόσεις, με την καθολική του αντίσταση θα συντρίψει την φασιστική τυραννία. Ζήτω η Δημοκρατία. Κάτω η δικτατορία. Έμπρός, να σκώσουμε τον ήλιο πάνω από την Ελλάδα».

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ

ΝΕΑ ΕΛΛΑΔΑ

**δελτίο
πληροφοριών
του Π.Μ. Νο 12**

Τό νέο «Σύνταγμα» και η «Αμνηστία»
Τό Εθνικό Συμβούλιο του Πατριωτικού Μετώπου εξέδωσε την παρακάτω ανακοίνωση:

«Η Χούντα εξαγγέλει με τουμπανοκρουσίες την κατάθεση σχεδίου του νέου Συντάγματος, δύο ήμερομηνίας για δημοψήφισμα μέσα στο 1968 και απόφαση περί άμνηστιας. Οι εξαγγελίες αυτές, της κυβερνήσεως των συνταγματαρχών που εμφανίστηκαν ως εκδήλωση «καλόν» διαθέσιον για επάνοδο στην ύμνολογία, έγιναν με την έμπνευση της Οβελιστικής που — ιδιαίτερα μετά τό ξέσπασμα της κρίσεως της 13/12 — επιδιώκει μαζί με τη Χούντα να εξωραΐση και να δώσει επίφαση νομιμότητας στο στρατοκρατικό καθεστώς, να διευκολύνει τό συμβιβασμό με τό βασιλέα, να εξαπατήσει τό λαό και τη διεθνή κοινή γνώμη, να άνοκήσει τό έντεινόμενο κίνημα αντιδράσεων εναντίον της δικτατορίας και να σταθεροποιηθεί τό τυραννικό καθεστώς με πιο άνοικτη υποστήριξη των Η.Π.Α. για να εξυπηρετηθούν έτσι τό ιμπεριαλιστικά της σχέδια στη χώρα μας και στην άνατολική Μεσόγειο.

«Η Χούντα και οι κηδεμόνες της, πρέπει να υποτιμούν τη νομιμότητα των Ελλήνων και των δημοκρατικών δυνάμεων του έξωτερικού άν νομίζουν ότι πρόκειται να τους παραπλανήσουν. Η περιόλητη άμνηστια απέδιδε τραγική φάρσα, δεδομένου ότι κανένας από τους χιλιάδες πατριώτες που κρατούνται και βασανίζονται στα στρατόπεδα Γκέρου και Λέρου, στις φυλακές και στα μπουντρούμια της άστυνομίας δεν άπελύθη. Αυτό τό άποικιστικό παιχνίδι με τόν άνθρωπο πάνω δικαιολογημένα πλημύηρε τις καρδιές των Ελλήνων με άργη. Εξ άλλου τό νέο Σύνταγμα που προσέχουν, δεν είναι παρά ο καταστα-

Η ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΑΝΤΙΔΙΚΤΑΤΟΡΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

ΟΙ ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΕΣ ΤΗΣ ΧΟΥΝΤΑΣ

ΟΡΓΙΟ ΣΥΛΛΗΨΕΩΝ ΚΑΙ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΩΝ

«Όλο και περισσότερο ώριμάζει η ανάγκη του συντονισμού της αντιδικτατορικής πάλης. Αυτό που συνεχώς υπογραμμίζει το Π. Μ βρήκε απήχηση στη «Δημοκρατική Άμυνα» η οποία προτείνει τη συγκρότηση συντονιστικού όργάνου (κοινού επιτελείου) της αντίστασης που θα καθοδηγή τον αγώνα. Επίσης η Ε. Ε. της ΕΔΑ έστειλε επιστολή στους εκπροσώπους όλων των κομμάτων τονίζοντας την ανάγκη της αγωνιστικής συμπαράταξης. Με ανάλογο πνεύμα πήρε απόφαση η Ε. Κ της Εύρωπης.

Τό Π. Μ καταγγέλλει τις φασιστικές μεθόδους της χούντας η οποία προσπάθεται να επιρρίψει τις ευθύνες για το θάνατο από έκρηξη βόμβας της Αίκ. Μυλωνά στις αντιδικτατορικές δυνάμεις. Τό Π. Μ δηλώνει ότι οργανώνει την πάλη του λαού εναντίον της δικτατορίας, δεν οργανώνει όμως δολοφονίες αθώων πολιτών. Αυτό είναι προνόμιο και επίδοση των αδιστακτών φασιστών. Τό Π. Μ στιγμήτιζοντας τις βρομερές μεθόδους της χούντας τονίζει ότι η βόμβα υπήρξε έργο των σκοτεινών δυνάμεων που απέβλεπαν στο να περισπάσουν την προσοχή του λαού από την προδοσία του Κυπριακού και να αποκτήσουν προσχήματα για άγρια τρομοκρατία και ένταση των βαρβάρων διωγμών.

Με μεγαλύτερη ένταση συνεχίζονται οι διώξεις και τα βασανιστήρια. Τελευταία συνελήφθησαν οι Α. Μανωλάκος ήγερτικός στέλεχος της Δ. Ν. Α. Μπάσης τέως πρόεδρος της ΕΦΕΕ, Ν. Αμπατιέλος κλπ. ενώ μετά τις 13/12 ξέσπασε νέο κύμα συλλήψεων απ' όλες τις παρατάξεις και μαζικών εκκαθαρίσεων στις ένοπλες δυνάμεις. Πατριώτες βασανίζονται απάνθρωπα στις ασφάλειες πράγμα που πρέπει να προκαλέσει την εξέγερση όλου του λαού και της διεθνούς κοινής γνώμης.

(Από τη ΝΕΑ ΕΛΛΑΔΑ φύλλο 12)

τικός χάρτης του νεοφασιστικού καθεστώτος που θέλουν να επιβάλουν στον αδόλωτο λαό μας. Και η άπατη γίνεται πιο προκλητική όταν δεν δείχνουν καμιά διάθεση να φύγουν από την εξουσία αυτοί που τη σφετερίστηκαν πλαστογραφώντας και αυτό το όνομα του βασιλέως, όταν προχωρούν στο έλεος έργο τους με το στρατιωτικό νόμο, με απαγορευμένα τα πολιτικά κόμματα και τις οργανώσεις του λαού, με τον τύπο φειωμένο, με τα στρατοδικεία σε δράση, με τις συλλήψεις και τα βασανιστήρια, με τους χιλιάρδες πατριώτες στα στρατόπεδα που τό μόνο τους «εγκλημα» είναι ότι δεν υποτάχτηκαν στους τυράννους. Κραυγαλέα λοιπόν είναι η επιδίωξη της Χούντας να περάσει το φασιστικό Σύνταγμα με δημοψήφισμα βίαια και νοθεία για να άλωσει τον ελληνικό λαό.

Τό Π.Μ. υπογραμμίζει ότι το Σύνταγμα και η έγκριση του δεν είναι υπόθεση της Χούντας ή οποιασδήποτε παράνομης κυβέρνησης, αλλά του ίδιου του λαού ή ο οποίος ελεύθερα θα εκλέξει. Αναθεωρητική ή Συντακτική βουλή. Για να γίνει, όμως αυτό πρέπει να αποκατασταθούν τα κυριαρχικά δικαιώματα των ελληνικών πολιτών. Αυτό συνεπώς που αποτελεί τη μοναδική διέξοδο από την κρίσιμη κατάσταση της χώρας είναι: 1) Να απομακρυνθεί η παράνομη κυβέρνηση των συνταγματαρχών και να σχηματισθεί νέα από όλα τα κόμματα, η οποία στηριζόμενη στη μεγάλη πλειοψηφία του λαού θα αποκαταστήσει τη Συνταγματική τάξη και νομιμότητα, θα εξασφαλίσει τη λειτουργία των κοινοβουλευτικών θεσμών και θα χορηγήσει γενική άμνηστία. 2) Να διαλυθεί η Χούντα και όλα τα κλιμάκια της στις ένοπλες δυνάμεις και στη δημόσια ζωή. Χωρίς αυτό δεν θα υπάρξει δημοκρατική δημοσύνη και ελεύθερη εξέλιξη της πολιτικής ζωής. 3) Να προκηρυχθούν ελεύθερες εκλογές με ισότιμη συμμετοχή όλων των κομμάτων. Τότε έρχεται και η σειρά των Συνταγματικών μεταρρυθμίσεων

χωρίς νόθο δημοψήφισμα. Η αντίθετη πορεία που καθορίζει η Χούντα με τους υποστηρικτές της, δεν αποσκοπεί στην ανάδειξη κυβερνήσεων σύμφωνα με τη θέληση της πλειοψηφίας του λαού, αλλά στη διακίνηση της τυραννίας μέσω φασιστικού Συντάγματος και παρωδίας εκλογών. Γι' αυτό και αποκρούεται από όλες τις αντιδικτατορικές δυνάμεις της χώρας από την συντριπτική πλειοψηφία του λαού μας.

Τό Π.Μ. καλεί όλες τις δημοκρατικές δυνάμεις, και οργανώσεις από την Αριστερά ως τη Δεξιά να παραμερίσουν άλλες διαφορές και να αγωνισθούν αποφασιστικά και συντονισμένα για τη ματαίωση των σχεδίων της ξενοκίνητης ομάδας των αδυστάκτων τυράννων. Είναι έθνική ανάγκη να καταγγείλουν όλες οι πολιτικές δυνάμεις την άπατη του ψευδοσυντάγματος, του νόθου δημοψηφίσματος και της δήθεν άμνηστίας. Να εντίκνουν την αντίδρασή τους εναντίον της Χούντας, να ενθαρρύνουν τον έντιμο αγώνα του λαού που ένα τέρμα μπορεί να έχει: Την ανατροπή της δικτατορίας και την πραγματική αποκατάσταση των δημοκρατικών ελευθεριών. Ο ελληνικός λαός μεθόδετα δημοκρατικός στηριγμένος στις άπειρες δυνάμεις του, στην ενότητά του και στη συμπαράσταση της δημοκρατικής ανθρωπότητας, δεν θα υποταχθεί στο φασισμό. Θα δυναμώσει την πάλη του αποφασισμένος να δώσει όσες θυσίες χρειαστούν για να σηκώσει πάνω από τη πατρίδα μας τον ήλιο της ελευθερίας.

ΟΧΙ ΣΤΟ ΦΑΣΙΣΤΙΚΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ-ΚΑΤΩ Η ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ
ΤΗΣ ΧΟΥΝΤΑΣ-ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΑΠΟ ΟΛΑ ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ
ΓΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ. ΖΗΤΩ Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ.

ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ

Ο ΕΡΓΑΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΣ :

υυριος στοχος της δικτατοριας

Τό συνδικαλιστικό κίνημα αναπτύχθηκε τή στιγμή πού ή τάξη τών εργαζομένων απόκτησε συνείδηση τών δικαιωμάτων της και είδε ότι μέ τήν ένότητα και τόν αγώνα πάνω στούς κοινούς σκοπούς θά μπορούσε νά ελευθερωθεί από τήν εκμετάλλευση και νά κατακτήσει τήν θέση της μέσα στήν εξέλιξη τής κοινωνίας. Ξεπήδησε από τό συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα του συνεταιρίζεσθαι και αποτέλεσε έκφραση τής ελευθερίας και αυτόδιάθεσης του πολίτη νά επιδιώκει τήν κατάκτηση τών δικαιωμάτων του μέσα στά πλαίσια τών δημοκρατικών και συνταγματικών ελευθεριών. 'Η φύση και ό ρόλος όμως αυτός τών συνδικαλιστικών οργανώσεων στέκεται εμπόδιο στούς σκοπούς και τήν πολιτική μιās φασιστικής δικτατορίας, πού στήν προσπάθειά της νά κρατήσει τήν κρατική εξουσία, καταλύει τούς συνταγματικούς θεσμούς και καταπατεί τά δημοκρατικά δικαιώματα και τήν ελευθερία τών πολιτών σέ κάθε της μορφή. Οί συνδικαλισμένοι εργαζόμενοι κάθε χώρας στάθηκαν πάντα οι έχθροί τής πολιτικής και οικονομικής τυραννίας και εμπόδιο στά σχέδια τών δικτατόρων. Γι' αυτό δέχτηκαν πρώτοι τόν πιο άγριο διωγμό. Αυτό αποτελεί κοινό χαρακτηριστικό όλων τών δικτατορικών πραξικοπημάτων του αιώνα μας.

Στήν Ελλάδα οι συνδικαλιστικές οργανώσεις, παρά τήν αδύνατη ανάπτυξή τους, έγιναν στά τελευταία 50 χρόνια φορείς έντονων αγώνων τών εργαζομένων για τήν διεκδίκηση τών δικαιωμάτων τους και στάθηκαν πρωτοπόρες στούς αγώνες του λαού ενάντια στήν ντόπια και ξένη τυραννία και τήν συνταγματική έκτροπή, μέ κύριο όπλο τήν πλατιά

κινητοποίηση τών εργαζομένων σέ άπεργίες ή στάσεις εργασίας. Στά τελευταία 10 χρόνια έγιναν συνολικά 1997 άπεργίες και στάσεις μέ συμμετοχή 5.983.800 εργαζομένων πού διήρκεσαν συνολικά 94.600.000 ώρες. Οί αριθμοί αυτοί σέ σύγκριση μέ τό σχετικά μικρό ποσοστό τών συνδικαλισμένων τά τελευταία χρόνια (περίπου 40 % μέ ενεργό ζωή στά συνδικάτα) και μέ τό γεγονός ότι οι άγώνες γίνονταν παρά και ενάντια στή θέληση και τήν διασπαστική πολιτική τής εγκαθέτης ήγεσίας τής ΓΣΕΕ, δείχνουν μιá δυναμική εμφάνιση τών συνδικάτων στον Έλληνικό χώρο, τουλάχιστον στο σημείο αυτό.

Άποφασιστικό ρόλο στήν όργάνωση και καθοδήγηση τής άπεργιακής κίνησης έπαιξαν, εκτός από εύρειες συνδικαλιστικές κινήσεις, α) τό «Δημοκρατικό Συνδικαλιστικό Κίνημα» ΔΣΚ (συνδικαλιστική κίνηση στελεχών μέ επιτροπές στίς κυριώτερες πόλεις) πού είχε σά σκοπό τήν διεξαγωγή τών οικονομικών αγώνων, τήν άποκατάσταση τής συνδικαλιστικής ελευθερίας και τήν ταξική διαπαιδαγώγηση τών εργατοπαλλήλων και συνδικαλιστικών στελεχών, β) ή «Συντονιστική Έπιτροπή τών Συνεργαζομένων (ΣΕΟ, γνωστή σάν όργάνωση τών «115»), στήν όποία ύπήρχαν διοικήσεις από όλες τίς πολιτικές παρατάξεις και ή έπιτροπή της άπλωνόταν σ' όλη τήν Ελλάδα (μέ δύναμη τά 50 % τών συνδικαλισμένων).

Στήν έντονη αυτή αντίσταση τών εργαζομένων είδαν οι δικτάτορες τόν κύριο έχθρό τους. Γι' αυτό οι δικτατορικές ή φιλοδικτατορικές κυβερνήσεις (άπό τήν δικτατορία του Μεταξά και μετά) διάλυαν ή προσπαθούσαν νά φασιστικοποιήσουν τίς συνδικαλιστικές οργανώσεις ανεβάζοντας στήν ήγεσία τους πρόσωπα ύποτακτικά τους (όπως ή ομάδα Φ. Μακρή — Δ. Θεοδώρου μέ τό αντισυνδικαλιστικό πραξικόπημα του παράνομου 15ου συνεδρίου τής ΓΣΕΕ του Ιούλιου του 1966, πραξικόπημα πού θά μπορούσε νά αποτραπεί, άν ύπήρχε συνεργασία ένότητας ενάμεσα στά δημοκρατικά κόμματα και είχε γίνει άποφασιστική προσπάθεια, ιδίως από τήν ΕΚ, για μιá εκκαθάριση τής ήγεσίας τής ΓΣΕΕ). Μέ τόν τρόπο αυτό επιδιώκαν νά εξασφαλίσουν μιá ευθυγράμμιση τής ήγεσίας τών συνδικάτων μέ τήν πολιτική τους. Στά τελευταία 32 χρόνια μπόρεσαν οι εργαζόμενοι μόνο 3 χρόνια νά ασκήσουν μέ ελευθερία τά δικαιώματά τους. Τά άλλα ήταν χρόνια διωγμών και αγώνων για τήν ύπαρξη και τήν δημοκρατική λειτουργία τών οργανώσεων τους.

ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΤΗΣ ΧΟΥΝΤΑΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΑ ΣΥΝΔΙΚΑΤΑ

Μέχρι τήν 21 'Απριλίου 1967 οι προσπάθειες για τήν κάμψη τής εργατικής αντίστασης και τήν φασιστικοποίηση τών συνδικάτων περιορίζονταν σέ παραβιάσεις τών συνδικαλιστικών ελευθεριών και τήν τοποθέτηση εγκαθέτων ύποτακτικών τής Χούντας. Μετά τό πραξικόπημα ή πρώτη πράξη τών δικτατόρων ήταν και ή νομική ολοκληρωτική κατάργηση τών ελευθεριών αυτών και ό πλήρης εκφασισμός τών συνδικαλιστικών οργανώσεων. Αυτό έγινε δυνατό μέ τήν αναθεώρηση βασικών άρθρων του Συντάγματος (ανάμεσα σ' αυτά και του 11 για τό δικαίωμα του συνεταιρίζεσθαι) και τήν επαναφορά σέ Ισχύ του Νόμου ΔΕΘ τής 6. 6. 1912 περί καταστάσεως πολιορκίας, όπως συμπληρώθηκε και τροποποιήθηκε μέ τό Νομ. Διάτ. 9/11. 12. 1922, του ΑΝ 2839/10/14. 3. 41 και τήν ύπ' αριθ. 15/13—14. 2. 45 συντακτικής πράξης. Στο νόμο αυτό, ανάμεσα στα άλλα αναφέρεται ότι εξαγορεύεται ό συνδικαλισμός και ή άπεργία. Τά χέρια τής Χούντας είχαν πλέον λυθή και ή νομική για τό θανατηφόρο χτύπημα. Μέ τήν ύπ' αρ. 5 προκήρυξη του ΓΕΣ και σύμφωνα μέ τό Νόμο πού αναφέρθηκε άποφασίστηκε:

1. 'Η κατάργηση και διάλυση 120 εργατικών και ύπαλληλικών

σωματείων, όμοσπονδιών, του ΔΣΚ, της ΣΕΟ των «115», και των παραρτημάτων τους.

2. Η κατάσχεση κινήτης και ακινήτου περιουσίας τους, των άρχων και των καταθέσεων τους.

Σε οργανώσεις που δεν διαλύθηκαν έγιναν έκαθαρίσεις και άπαγορεύτηκε στα στελέχη τους κάθε συνδικαλιστική δράση. Μαζί με την διάλυση των οργανώσεων άπαγορεύτηκαν οι άπεργίες, οι συγκεντρώσεις, οι διαμαρτυρίες και γενικά κάθε εκδήλωση και κίνηση των εργαζομένων που θα είχε σαν σκοπό την υπεράσπιση των συμφερόντων τους από την επίθεση της Χούντας ή διεκδίκηση των δικαιωμάτων για την καλύτερευση των όρων της δουλειάς τους.

Παράλληλα εξαπόλυσε ένα κύμα συλλήψεων και τρομοκρατίας. Στα σταρτόπεδα συγκεντρώσεις και τα κρατητήρια της Ασφάλειας κρατούνται εκατοντάδες εργάτες και υπάλληλοι κι ανάμεσά τους πολλά στελέχη γνωστά για τον αγωνιστικό και ήγαιτικό τους ρόλο στο συνδικαλιστικό κίνημα.

Η λογοκρισία που επιβλήθηκε στον τύπο επέκτάθηκε και στα συνδικαλιστικά δημοσιογραφικά όργανα, παλλά από τα όποια άπαγορεύτηκαν και δημεύτηκε ή περιουσία τους, όπως τα «Ελεύθερα Συνδικάτα» του ΔΣΚ, ή «Ναυτεργατική Ένωση» κ. λ. π. Σε όσα επέτράπηκε ή έκδοση ισχύουν τα μέτρα της λογοκρισίας και περιορισμού. Όλα αυτά τα μέτρα βάνουσαν στραγγαλισμού των συνδικαλιστικών ελευθεριών προσπαθεί ή Χούντα, με επιχειρήματα σχιζοφρενικά τύπου Γκαϊμπελς, να τα παρουσιάσει ότι παίρνονται τάχα για την άποκατάσταση του ελεύθερου συνδικαλισμού και τον εκδημοκρατισμό των συνδικάτων.

Τό άποκορύφωμα όμως του όργιου άποτελεί ή ίδρυση της «Νέας ΓΣΕΕ στην όποια προσχώρησαν όμοσπονδίες και εργατικά κέντρα», που είτε είναι παλιές μη μαζικές οργανώσεις είτε καινούργια κατασκευάματα στα χαρτιά. Η δραστηριότητά της έγκειται σε επισκέψεις ύποταγής στους δικτάτορες ή σε ανακοινώσεις που λιβανίζουν την Κυβέρνηση για τό εσωτήριο έργο και την φροντίδα της για τον εργατικό και υπάλληλο κόσμο και ύμνούν την 21 του Άπριλη γιατί άποκατέστησε την πλήρη συνδικαλιστική ελευθερία, με την κατάργηση του μονοπωλίου στο εργατικό κίνημα, χωρίς να ξεχνούν και τον διεθνή και ντόπιο κομμουνισμό που δυσφημίζει την Ελλάδα με τό να ύποστηρίζει ότι υχάθηκαν οι συνδικαλιστικές ελευθερίες. Έφτασε μάλιστα και στο σημείο να προτείνει την 21 Άπριλίου ήμέρα επίσημη εργατικής γιορτής αντί για την εργατική Πρωτομαγιά.

Οι σκοποί που επιδιώκει ή Χούντα με την «Νέα ΓΣΕΕ» είναι φανεροί: α) να διασπάσει τό συνδικαλιστικό κίνημα και την ενότητα, όργάνωση και πάλη των εργαζομένων β) να εξαπατήσει τους εργάτες και υπάλληλους ότι δήθεν αντιπολιτεύονται τους μακροθεωρητικούς και χτυπούν τη μονοπωλήση της ήγεσίας των συνδικάτων, για να προσελκύσουν τους άπογοητευμένους από την αντισυνδικαλιστική δράση της ήγεσίας της ΓΣΕΕ και να έμποδίσουν την όργάνωσή τους σε συνεπείς οργανώσεις γ) να αντιμετώπισουν τό συνεχώς αυξανόμενο κύμα διαμαρτυριών σ' όλο τον κόσμο και να δημιουργήσουν στις διεθνείς οργανώσεις την άπατηλή εντύπωση ότι ύπάρχει συνδικαλιστική ελευθερία στην Ελλάδα άφου κάθε εργαζόμενος μπορεί να άνήκη σ' όποια όμοσπονδία επιθυμεί. Η μέχρι τώρα δράση της όμως δείχνει ότι πρόκειται για ένα τυφλό όργανο στα χέρια της Χούντας και άποδεικνύει με ακόμα πιο έντονο τρόπο την καταπάτηση των συνδικαλιστικών ελευθεριών στο τόπο μας. Όστόσο και ή ήγεσία της παλιάς από την πρώτη στιγμή προσχώρησε άνεπιφύλακτα στο πλευρό των δικτατόρων (συ-

νεχίζοντας την παλιά δοσιλογική στάση της κατοχής πχ. Μακρή) και με ψηφίσματα και ψευτοεργατικές συγκεντρώσεις διαδηλώνει την ύποταγή και την πίστη της στο έθνοςωτήριο έργο της Κυβερνήσεως. Είναι δε γνωστός ο ρόλος τους πριν από την δικτατορία και οι φασιστικές μέθοδοι που έφάρμοζαν, άπαιτώντας με έγκυκλίους συστηματική παρακολούθηση των στελεχών στην πολιτική τους τοποθέτηση. Με την στάση της εύθυγράμμισης προς την πολιτική των δικτατόρων παραβιάζει καταφανώς τις άρχές και τους σκοπούς της ΓΣΕΕ που στο καταστατικό της (άρθ. 3) καθορίζονται: ή ελευθερία της σκέψης, του λόγου, της εργασίας, της άπεργίας, της όργάνωσης εις σωματεία και ή καταπολέμησης των άναγκαστικών έργων και όλοκληρωτικών καθεστώτων.

Οι συνέπειες της άντεργατικής πολιτικής της φασιστικής Χούντας δεν φάνηκαν όμως μόνο στα μέτρα της ενάντια στις συνδικαλιστικές ελευθερίες των εργαζομένων. Άπλώθηκαν και στα άμεσα δικαιώματά τους σε έκταση τρομακτική:

1. άνασφάλθηκε ή ισοβιότητα και μονιμότητα των δημοσίων υπαλλήλων που άποτελούσε μιά από τις πιο βασικές τους κατακτήσεις,

2. με την ενθάρρυνση των δικτατόρων και τις δηλώσεις του τότε Έπουργού Έργασίας Λέκκα ότι δεν θα δοθεί καμιά αύξηση, άρνούται οι εργοδότες να δώσουν την συμφωνημένη πριν από τό πραξικόπημα αύξηση κατά 13—20 % για τα κατώτερα μεροκάματα, παρά την σημαντική αύξηση των ειδών λαϊκής κατανάλωσης,

3. καταργήθηκε τό μικρότερο ώράριο που οι εργαζόμενοι όρισμένων κλάδων λόγω ιδιαίτερων συνθηκών δουλειάς είχαν πετύχει.

Τό χάσμα που άνοιχτηκε έτσι ανάμεσα στον εργαζόμενο λαό και την φασιστική Χούντα είναι άγεφύρωτο. Ο συνδικαλισμός στην Πατρίδα μας χτυπήθηκε στις βάσεις του και κινδυνεύει ή ύπαρξή του. Γι' αυτό και τα γεγονότα αυτά ξεσήκωσαν σ' όλο τον κόσμο έντονος διαμαρτυρίες συμπάραστασης και ίδιως ανάμεσα στις συνδικαλιστικές οργανώσεις των περισσότερων χωρών και ίδιως τως ευρωπαϊκών, όπου πήραν ακόμα πιο έντονη μορφή. Χαρακτηριστική σ' αυτό είναι ή πρόταση που έγινε στην Έκτελεστική Έπιτροπή της Διεθνούς Συνομοσπονδίας των Έλευθέρων Συνδικάτων από τον Πρόεδρο της Γερμανικής Συνομοσπονδίας Συνδικάτων Ρόξενμπεργκ για άποκλεισμό της ήγεσίας της ΓΣΕΕ από την Διεθνή.

Οι εργαζόμενοι της χώρας μας δοκίμασαν και δοκιμάζουν καθημερινά πάνω στο κορμί τους τις συνέπειες της άντεργατικής πολιτικής της δικτατορίας και είναι σε θέση να εκτιμήσουν τον κίνδυνο που άπειλεί την ίδια την ύπαρξή τους. Στην άπόφασή τους να άντισταθούν στα εγκληματικά σχέδια της Χούντας θα τους ενισχύει ή διεθνής συμπάρασταση και άλληλεγγύη των εργατών όλου του κόσμου. Και από άποφασιστική συμπάρασταση έχουν μεγάλη άνάγκη.

Οι Έλληνες εργαζόμενοι του έξωτερικού μπορούν και πρέπει να εκτιμήσουν την μεγάλη σημασία που έχει ή συμπάρασταση των συνδικάτων των χωρών που ζούν. Είναι καθήκον τους έλάχιστο αλλά και γι' αυτό όχι λιγώτερο σημαντικό να προσπαθούν πάντα να επηρεάζουν τα ξένα συνδικάτα και να εξασφαλίζουν όσο πιο μεγάλη την συμπάραστασή τους για την ύπόθεση της Πατρίδας μας. Οι προσπάθειές τους θα είναι πιο άποτελεσματικές όταν οι ίδιοι γίνουν μέλη των συνδικάτων και με την δραστηριότητά τους μέσα σ' αυτά αγωνίζονται να κερδίζουν συνεχώς περισσότερη άλληλεγγύη για τον εργαζόμενο λαό μας.

Γιάννης Άναστασίου■

σχολή “μεταναστών”

- πρωτοφανής κυνισμός
- μεθοδική αλλοτρωίωση του ελληνισμού
- εκπαίδευση πρακτορών

Πρωτοφανής σέ θράσος και κυνισμό είναι η απόφαση της φασιστικής κυβέρνησης να ιδρύσει σχολή εκπαίδευσης υποψηφίων μεταναστών στην Αθήνα. Μπαίνει σε εφαρμογή το σχέδιο απόλυτου ελέγχου και εκφασισμού και στο τμήμα εκείνο του Έλληνικού Λαού που ζει στις υπερπόντιες ή ευρωπαϊκές χώρες. Η δικτατορία δεν αισθάνεται την ανάγκη να δικαιολογεί να καλύπτει υποτυπωδώς τις αντιφάσεις της. Γιατί από τη μία μεριά προετοιμάζει σχολή εκπαίδευσης μεταναστών και από την άλλη δηλώνει: «προσπάθεια της εθνικής κυβερνήσεως είναι να περιορίσει εις το ελάχιστον» δυνατόν την μετανάστευσιν».

Η πολιτεία, διά να βοηθήσει τους μετανάστες, εν συνεργασία με την διακυβερνητική επιτροπή μεταναστεύσεως απεφάσισε την ίδρυσιν ειδικής σχολής θεωρητικής και επαγγελματικής εκπαίδευσης των υποψηφίων μεταναστών. Σκοπός της είναι να αποκτήσουν ούτοι τās βάσεις και τὰ απαραίτητα εφόδια διά να δυνηθούν να ζήσουν άνετως και αξιοπρεπώς εις την νέαν πατρίδα των.» Αυτά λέει η κυβερνητική ανακοίνωση και τονίζει ότι θα διατεθούν μόνο για την ανέγερση του κτιρίου που θα στεγαστεί η σχολή, περισσότερα από είκοσιτέσσερα εκατομμύρια δραχμές.

Ποιά μπορεί να είναι η εκπαίδευση των υποψηφίων μεταναστών. Τι άλλο από την προσπάθεια δημιουργίας μερικών, ακόμα πρακτόρων που θα αναλάβουν την αστυνόμευση των Έλλήνων εργατών του εξωτερικού. Ός μάλιστα απεκάλυψε Έλληνας δημοσιογράφος που πέρασε από τη Γερμανία έχει εκ των προτέρων καθοριστεί το πρόγραμμα μαθημάτων, οι δέ «καθηγητές» προέρχονται από τις τάξεις της αστυνομίας και της χωροφυλακής. Μεταξύ των διδασκόντων ψιθυρίζονται τὰ όνόματα του γνωστού ψευδομάρτυρα της δίκης «Ασπίδα» και υπηρέτη της χούντας στον τομέα της λογοκρισίας Ρήγα και του αστυνόμου Λάμπρου.

Φαιδρότητα προκαλεί και η επαγγελματική εκπαίδευση που επικαλείται η στρατιωτική κυβέρνηση ότι θα παρέχει στους μετανάστες. Μά αν είναι ικανή να προετοιμάσει επαγγελματικά, τεχνίτες και μάλιστα για βαριά βιομηχανία, γιατί θα τους αφήσει να μεταναστεύσουν αφού τόση ανάγκη ειδικευμένων εργατών έχει η ελληνική βιομηχανία, όπως τουλάχιστον δηλώνουν οι ίδιοι οι βιομήχανοι και τελευταία ο κ. Μακαρέζος; Μήπως η ελληνική βιομηχανία δεν είναι πιά σε θέση να απασχολήσει μήτε τους πολλούς της εργάτες ή

μήπως επαγγελματική εκπαίδευση θεωρείται η πρακτική εφαρμογή των όσων οι υποψήφιοι μετανάστες θα μαθαίνουν με τη θεωρητική;

Ο πατέρας της μαζικής μετανάστευσης Κ. Καραμανλής όνόμαζε τους μετανάστες «μετακινούμενους», πολίτες δηλαδή που βρίσκουν δουλειά σε άλλη χώρα και που άργά ή γρήγορα θα γυρίσουν στην πατρίδα τους. Οι φασίστες δεν χρησιμοποίησαν μήτε αυτή τη φραστική απάτη του καραμανλισμού. Κυνικότερα όμολογούν ότι τό μόνο που τους ενδιαφέρει είναι τό συναλλάγμα που θα στείλουν οι μετανάστες. Γι' αυτό και οι εικονικές μεταναστευτικές φροντίδες. Και αυτή ακόμα η προσφύλης πατριδοκαπηλεία στη χούντα ξεχνιέται όταν πρόκειται για ξένο συναλλάγμα. Οι Έλληνες μπορούν άνετα να αποκτήσουν νέα πατρίδα στη Γερμανία, Σουηδία, Αυστραλία ή όπου άλλοι θέλουν. Φτάνει βέβαια να μη ξεχνούν τό «καθ'ήκον» τους.

Ούτε μία ακόμη σοβαρά προσπάθεια διά την προστασίαν των Έλλήνων μεταναστών εισήλθεν εις τόν δρόμον της πραγματοποιήσεως χάρις εις τό κυβερνητικόν ενδιαφέρον.» Έτσι τελειώνει η ανακοίνωση (Έλεύθ. Κόσμος 2 Δεκ.) και επισημοποιείται τό «ένδιαφέρον» της χούντας για τους μετανάστες. Για τή συστηματική αστυνόμευσή τους. Για τήν καταλήστευση των οικονομικών τους. Για τή διαφθορά των συνειδήσεων τους, όσους τουλάχιστον θά μωρέσουν να επηρεάσουν. Για τήν ολοκλήρωση του φασιστικού όργιου σε βάρος της Ελλάδας, σε βάρος μιās χώρας που ό λαός της έχει τήν απαίτηση να κυβερνά τήν τύχη του χωρίς προστάτες και κυρίους.

Α. ΑΡΓΥΡΟΣ■

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΤΙ ΘΕΛΕΙ Η ΕΔΑ

Η ΕΔΑ, τό κόμμα της Έθνικης Δημοκρατικής Άλλαγής, καλείται σήμερα νά παίξει σημαντικώτατο ρόλο στήν οργάνωση τής πολύμορφης αντίστασης τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ γιά τήν ἀνατροπή τής φασιστικῆς δικτατορίας, γιά τήν ἀποκατάσταση καί διεύρυνση τῶν δημοκρατικῶν ἐλευθεριῶν. Καλεῖται νά χρησιμοποιήσει τήν ἀκτινοβολία καί τό κύρος πού κατέκτησε στόν λαό καί τή διεθνή κοινή γνώμη, μέ τή συνεπῆ δημοκρατική πολιτική της καί τοὺς γεμάτους αὐτοθυσία ἀγῶνες της, στό ὑπεύθυνο ἔργο τής συσπείρωσης ὅλων τῶν ἀντιδικτατορικῶν δυνάμεων τοῦ τόπου στή δημιουργία καί τήν ἀνάπτυξη τοῦ Πατριωτικοῦ Μετώπου. Νά προσδώσει στό μέτωπο αὐτό καί τόν ἀγῶνα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ τήν ἀπαραίτητη γιά τήν νικηφόρα ἐκβασή του εὐρύτητα, συνέπεια καί μαχητική ὁρμή. Νά ἐξασφαλίσει τίς προϋποθέσεις ὥστε, μέ τήν ἀνατροπή τῆς δικτατορίας, νά μπεῖ ἡ χώρα μας σέ μιά σταθερή πορεία ἐκδημοκρατισμοῦ πού θά βρεῖ τήν ὁλοκλήρωση της στήν πραγματοποίηση τοῦ προγράμματος τῆς Έθνικῆς Δημοκρατικῆς Άλλαγῆς. Οἱ συνθήκες πού δημιουργήθηκαν μέ τό φασιστικό πραξικόπημα καί τά νέα καθήκοντα ὑποχρεώνουν σέ ἐρευνα, σ' ἓνα ἰδιαίτερο προβληματισμό.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΕΔΑ

Η ΕΔΑ συστήθηκε τόν Ἰούλιο τοῦ 1951, σάν συνασπισμός δημοκρατικῶν κομμάτων, ομάδων καί πολιτικῶν τάσεων καί δυνάμεων καί ἀπό τό 1956 λειτουργεῖ σάν ἐνιαῖο κόμμα. Η μελέτη τῆς ἱστορίας της ἀποδείχνει ὅτι ἡ ΕΔΑ εἶναι μιά ἰδιορρυθμία ἑλληνική. Δημιούργημα τῶν μεταπολεμικῶν συνθηκῶν τῆς χώρας κάλυψε καί καλύπτει ἀνάγκες πού πηγάζουν ἀπό τήν ἰδιότυπη αὐτή κατάσταση. Η ΕΔΑ, συνεπῆς ἐθνικῆς, δημοκρατικῆς ὁργανισμός, τοποθετημένος μακριά ἀπό τήν ἱμπεριαλιστική ἐξάρτηση καί ἀντίθετη πρὸς αὐτή, προβάλλει τά αἰτήματα τῆς Έθνικῆς Δημοκρατικῆς Άλλαγῆς καί ἀγωνίζεται γι αὐτά. Η ΕΔΑ λειτουργεῖ βέβαια σάν ἐνιαῖο κόμμα. Ἀλλά στήν οὐσία εἶναι ἓνας συνασπισμός, μιά συμμαχία τῶν πολιτικῶν δυνάμεων τῆς Ἀριστερᾶς μ' ἓνα κοινό πρόγραμμα, τό πρόγραμμα τῆς Έθνικῆς Δημοκρατικῆς Άλλαγῆς.

Στήν ἀρχή ἡ ΕΔΑ συστήθηκε καί λειτουργοῦσε σάν συνασπισμός πολιτικῶν τῶν δυνάμεων τῆς Ἀριστερᾶς. Στήν πορεία ἐξελέχθηκε, ἀνάλογα μέ τήν κατάσταση καί τίς ἀνάγκες τοῦ δημοκρατικοῦ κινήματος κι ἔφτασε στή σημερινή της μορφή, ἡ ὁποία δέν ἄλλαξε μέ τό φασιστικό πραξικόπημα, πού τῆς ἐπιτρέπει νά λειτουργεῖ σάν ἐνιαῖο κόμμα καί παράλληλα νά διατηρεῖ τόν συμμαχικό της χαρακτήρα, νά εἶναι ἡ ἐκφραση τῶν δυνάμεων πού παλεύουν μέ συνέπεια γιά τήν Έθνική Δημοκρατική Άλλαγή.

ΣΧΕΣΕΙΣ ΕΔΑ-ΚΚΕ

Τήν ΕΔΑ συναπάρτισαν καί συναπαρτίζουν κόμματα καί πολῖτες τριῶν, μπορούμε νά πούμε, ἰδεολογικῶν κατευθύνσεων: κομμουνιστές, σοσιαλιστές καί ἀριστεροί δημοκράτες μέ κοινή ἐπιδίωξη τήν ἐθνική δημοκρατική ἀλλαγή. Η ἐξέλιξη τῆς καθορίζει ὅτι αὐτή δέν εἶναι κατ' ἀποκλειστικότητα τό κόμμα καμμιᾶς ἀπό τίς δυνάμεις τῆς Ἀριστερᾶς πού τήν ἀπαρτίζουν. Δέν εἶναι δηλαδή κομμουνιστικό κόμμα, δέν εἶναι οὔτε σοσιαλιστικό κόμμα τοῦ τύπου τῶν σοσιαλιστικῶν κομμάτων τῆς Δύσης. Φυσικά πολύ περισσότερο δέν ἔχει καμμιᾶ σχέση μέ τ' ἀστικά κόμματα, δέν εἶναι ἀστικό κόμμα. Εἶναι ἡ ἐνωση τῶν δυνάμεων τῆς Ἀριστερᾶς, τό κόμμα ὅλων αὐτῶν τῶν δυνάμεων. Εἶναι ἡ συμμαχία κομμουνιστῶν, σοσιαλιστῶν, ἀριστερῶν δημοκρατῶν, γιά ἓνα κοινό σκοπό: τήν πάλη γιά τήν πραγμάτωση τῆς Έθνικῆς Δημοκρατικῆς Άλλαγῆς.

Μερικοὶ συναρτοῦσαν παλιότερα τήν ὑπαρξή τῆς ΕΔΑ μέ τήν νομιμοποίηση τοῦ ΚΚΕ. Σήμερα ἄλλοι τήν συναρτοῦν μέ τήν ἀπόφαση τῆς 11ης Ὀλομέλειας τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ γιά τή δημιουργία αὐτοτελῶν ὁργανώσεων τοῦ ΚΚΕ. Κι ὅμως τό ζήτημα εἶναι πολύ καθαρό. Η ἀνάγκη ὑπαρξῆς τῆς ΕΔΑ ἦταν ἀνεξάρτητη ἀπό τή νομιμοποίηση τοῦ ΚΚΕ κι εἶναι σήμερα ἀνεξάρτητη ἀπό τήν ἀπόφαση τοῦ ΚΚΕ νά ὁργανώσει αὐτοτελῶς τίς δυνάμεις του.

Θεωροῦμε χρήσιμο ν' ἀναφερθοῦμε στίς δηλώσεις πού εἶχαν

● ΕΔΑ - ΚΚΕ ● ΕΔΑ - ΠΜ

κάνει με την ευκαιρία των 15 χρόνων της ΕΔΑ, ο πρώτος Γραμματέας της ΚΕ του ΚΚΕ Κ. Κολιγιάννης και ο πρόεδρος της ΕΔΑ Γ. Πασαλίδης σχετικά με το πρόβλημα αυτό. Ο Κ. Κολιγιάννης έλεγε τα εξής σε συνέντευξη του στον Ρ.Σ. «Φωνή της Αλήθειας» στις 22.9.1966. «Η ΕΔΑ δεν ταυτίζεται με το ΚΚΕ. Άλλο το ΚΚΕ κι άλλο η ΕΔΑ. Η ΕΔΑ λειτουργεί σαν έναλο κόμμα, αλλά στην πραγματικότητα είναι ένας συνασπισμός, μία συμμαχία, μία ένωση πολιτικών δυνάμεων της Αριστεράς μ' ένα κοινό πρόγραμμα. Το πρόγραμμα της Εθνικής Δημοκρατικής Αλλαγής. Το ΚΚΕ είναι το μαρξιστικό-λενινιστικό κόμμα της εργατικής τάξης, με το δικό του πρόγραμμα και καταστατικό. Η αυτότελής ύπαρξη του αποτελεί ιστορική αναγκαιότητα. Άμεσο προγραμματικό-στρατηγικό σκοπό του έχει το ΚΚΕ, όπως και οι άλλες αριστερές δυνάμεις που συναποτελούν την ΕΔΑ, την Εθνική Δημοκρατική Αλλαγή. Γι αυτό οι κομμουνιστές συμμετέχουν στην ΕΔΑ και παλαίβουν με όλες τους τις δυνάμεις, μαζί με άλλους συμμάχους τους σ' αυτήν, για την πραγματοποίηση των σκοπών που περιλαμβάνει το πρόγραμμα της Εθνικής Δημοκρατικής Αλλαγής, για τη συσπείρωση γύρω από το πρόγραμμα αυτό όσο το δυνατόν ευρύτερων πολιτικών και κοινωνικών δυνάμεων. Το ΚΚΕ όμως, σαν κόμμα της εργατικής τάξης, στις προγραμματικές του επιδιώξεις προχωρεί και πέρα από την Εθνική Δημοκρατική Αλλαγή, στον σοσιαλισμό και τον, κομμουνισμό. Γι αυτό ούτε ταυτίζεται με την ΕΔΑ, ούτε προσπαθεί να μετατρέψει την ΕΔΑ σε ΚΚΕ ή να την χρησιμοποιήσει σαν υποκατάστατο του, όπως ισχυρίζονται συχνά οι αντίπαλοι του». Με την ίδια ευκαιρία ο Γ. Πασαλίδης σε συνέντευξη του στην «Μακεδονική Όρα» στις 17.9.1966 έλεγε σχετικά με το ίδιο ζήτημα:

«Τό έχω δηλώσει επανειλημμένα και από την ίδρυση της ΕΔΑ ως τώρα, και στη βουλή κι έξω από τη βουλή. Άλλο ΕΔΑ κι άλλο ΚΚΕ. Η ΕΔΑ δεν ταυτίζεται με το ΚΚΕ. Αυτό το λέμε όχι γιατί θεωρούμε κατηγορία να είναι κανείς κομμουνιστής και επιχειρούμε να την αποσείσουμε. Αλλά για να αποκαταστήσουμε την πραγματικότητα. Και προσθέτω, αν η ΕΔΑ ήταν το ΚΚΕ, δεν θα είχαμε κανένα διαταγμό να το πούμε καθαρά. Η αλήθεια είναι αυτό που τονίσαμε και τονίζουμε από την ίδρυση της ΕΔΑ ως σήμερα, αυτό που είναι η ΕΔΑ. Η ΕΔΑ περιλαμβάνει τους κομμουνιστές. Δεν περιορίζεται όμως σ' αυτούς μόνο. Μέλη της και όπαδοί της, όπως σ'εξ ανέπτυξα, είναι και κομμουνιστές και σοσιαλιστές

και δημοκράτες. Και υπογραμμίζω: Η ΕΔΑ δεν ανήκει κατ' αποκλειστικότητα σε καμιά από τις πολιτικές δυνάμεις που την συναποτελούν... Είναι κόμμα της Αριστεράς, ή συνισταμένη των πολιτικών δυνάμεων και τάσεων της Αριστεράς. Είναι η συμμαχία των αριστερών για την πραγμάτωση της Εθνικής Δημοκρατικής Αλλαγής. Γι αυτό κι αν δεν υπήρχε η ΕΔΑ, θα έπρεπε να δημιουργηθεί, για να υπάρξει η ενότητα και η συμμαχία των δυνάμεων της Αριστεράς, των δυνάμεων που αγωνίζονται για την Εθνική Δημοκρατική Αλλαγή».

ΣΧΕΣΕΙΣ ΕΔΑ-ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ

Η επιβολή της φασιστικής δικτατορίας έκανε αναγκαία τη δημιουργία νέου σχήματος του οποίου το πρόγραμμα θα εξέφραζε την αντίθεση του συνόλου του ελληνικού λαού στο φασιστικό καθεστώς και την απόφαση του να το ανατρέψει. Έτσι δημιουργήθηκε το ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ από παράγοντες της Αριστεράς, του Κέντρου και της Δεξιάς. Η συγκρότηση του Π. Μ. από προσωπικότητες όλων των πολιτικών παρατάξεων και η δράση του εκφράζει το αντιστασιακό πνεύμα του ελληνικού λαού. Όμως, σήμερα τουλάχιστον, το πρόγραμμα, οι άμεσοι στόχοι του Π. Μ. είναι καθαρά αντιδικτατορικοί: Η ανατροπή της δικτατορίας, η αποκατάσταση όλων των δημοκρατικών ελευθεριών, η απελευθέρωση των πολιτικών κρατούμενων, γενική πολιτική άμνηστεια, διάλυση της χούντας και αυστηρή τιμωρία όλων των ενόχων για την κατάλυση του συντάγματος, των στυλοβατών και συνεργατών της δικτατορίας, ελεύθερες εκλογές, από κυβέρνηση όλων των κομμάτων.

Στην τελευταία απόφαση του το Εθνικό Συμβούλιο του Π. Μ. δηλώνει ότι θα αγωνισθεί, ώστε μετά την ανατροπή της δικτατορίας να υπάρξουν όλες οι εγγυήσεις για την πλήρη κατοχύρωση των δημοκρατικών θεσμών και την διασφάλιση της εθνικής ανεξαρτησίας. Ο ρόλος του Π. Μ. θα έχει ολοκληρωθεί, μόνο όταν εδραιωθούν οι εγγυήσεις αυτές».

Είναι λοιπόν σαφές ότι, σήμερα τουλάχιστον, δεν είναι δυνατόν να γίνεται συνάρτηση της ύπαρξης της ΕΔΑ με τη δημιουργία του Π. Μ. Γιατί η ενότητα που επιτεύχθηκε στο Π. Μ. αφορά την κοινή δράση για την ανατροπή της δικτατορίας, ή συμφωνία των δυνάμεων που συμμετέχουν σ' αυτό, περιορίζεται στα σημεία εκείνα που αναφέρονται στον αντιδικτατορικό αγώνα και την ανατροπή της χούντας. Η ΕΔΑ συμμετέχει ολόψυχα στο Π. Μ., τα μέλη και οι όπαδοί της

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΤΙ ΘΕΛΕΙ Η Ε.Δ.Α

ἀγωνίζονται στη πρώτη γραμμή του αντιφασιστικού αγώνα για την πραγματοποίηση των άμεσων στόχων του Π. Μ. Όμως η ΕΔΑ δεν μπορεί να περιορίσει τις επιδιώξεις της, τους προγραμματικούς σκοπούς της. Σήμερα, περισσότερο από κάθε άλλη φορά γίνεται αναγκαία η εκλαίκευση του προγράμματος της Εθνικής Δημοκρατικής Αλλαγής που η πραγματοποίησή του αύριο θ' απαλλάξει τη χώρα από την ξένη εξάρτηση, την υποανάπτυξη, τον αντιδραστικό θεσμό της μοναρχίας.

Τό γεγονός ότι σήμερα δεν μπορεί να γίνεται λόγος για ταυτότητα προγραμματικών στόχων ΕΔΑ-Π. Μ. δεν σημαίνει ότι τό ίδιο θα συμβαίνει πάντα, ότι κάθε προβληματισμός είναι επίσημος, άσκοπος. Στην πορεία του αγώνα είναι δυνατόν να διευρυνθούν οι προγραμματικοί στόχοι του Π. Μ., να δημιουργηθεί μία νέα πολιτική συνείδηση που όπωσδήποτε θ' έχει τις επιπτώσεις της και στα πολιτικά σχήματα. Άλλωστε η πρώτη διακήρυξη του Εθνικού Συμβουλίου του Π. Μ. που εξέδωθε ένα μήνα ύστερα από τό πραξικόπημα δημιουργούσε τέτοιο προβληματισμό και προοπτικές, έστω άσαφείς, όταν έλεγε:

«Είναι ανάγκη τό ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ του ελληνικού λαού ενάντια στη δικτατορία να γίνει η μεγάλη άπαντοχή του έθνους για σήμερα και για αύριο. Είναι ανάγκη τό Π. Μ. να γίνει ο μεγάλος ελευθερωτής, ο μεγάλος δημιουργός, ο μεγάλος ανανεωτής, που ο μάρτυρας ελληνικός λαός χρόνια τώρα όραματίζεται τον έρχόμ' του».

Είναι ανάγκη όμως ο προβληματισμός αυτός να είναι ρεαλιστικός, να παίρνει ύπ' όφ' όν του τις δυνατότητες και τις εξελίξεις κάθε φορά στη χώρα, να μην επιχειρεί την σχηματική αντιγραφή απελευθερωτικών κινημάτων που σε άλλες χώρες και κάτω από διαφορετικές συνθήκες, δημιουργήθηκαν και αναπτύσσονται.

Έν τώ μεταξύ, από τις άλλες που πραγματοποιούνται και τις ανακατατάξεις στον πολιτικό χώρο, προκύπτει η ανάγκη να δυναμώσει η ΕΔΑ, να διευρυνθεί ακόμη περισσότερο, να συμπεριλάβει στους κόλπους της τους πιο δραστήριους όπαδούς, στελέχη, παράγοντες που αγωνίζονται με συνέπεια για την άνατροπή της δικτατορίας, για μία πραγματική δημοκρατική ανέλιξη της χώρας, για ανεξαρτησία, κοινωνική πρόοδο με ΒΑΣΗ τό πρόγραμμα και τό καταστατικό της ΕΔΑ. Αυτή η διεύρυνση της ΕΔΑ δεν πρέπει βέβαια να σημαίνει την εξασθένηση της όργάνωσης της, την μετατροπή της σε μία χαλαρή όργάνωση που προσιδιάζει περισσότερο στον χαρακτήρα ενός συναπισμού η μετώπου. Σε μία τέτοια ιδέα αντίσκει όλη η πολύχρονη πείρα της ΕΔΑ, ιδιαίτερα τών τελευταίων χρόνων. Αυτό δεν αποκλείει να τραβήξει στις γραμμές της, η άπ' όλης ν' αποκτήσει έπαφές και συνδέσεις με όλους εκείνους που χωρίς να συμμετέχουν ενεργά στη πολιτική η τη δράση τών όργανώσεων της, είναι έτοιμοι να συμβά-

λουν με τόν ένα η τόν άλλο τρόπο στους σκοπούς που περιέχονται στο πρόγραμμα της.

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ

Όπως είπαμε, την ΕΔΑ συναπαρτίζουν δυνάμεις με κοινή επιδίωξη την Εθνική Δημοκρατική Αλλαγή της όποιος περιεχόμενο είναι:

— Η αποκατάσταση και η κατοχύρωση της Εθνικής Ανεξαρτησίας που σημαίνει: Κατηγορηματική άρνηση της Ελλάδας να δεχθεί βάσεις πυραύλων, ακύρωση της συμφωνίας της 12. 10. 1953 και τών μεταγενεστέρων συμφωνιών. Αποχώρηση της Ελλάδας από τόν επιθετικό συνασπισμό του ΝΑΤΟ. Έφαρμογή πολιτικής ειρήνης και ισότητας φιλικής με όλους τους λαούς. Υιοθέτηση πολιτικής ουδετερότητας. Ό φιλειρηνικός προσανατολισμός της χώρας.

— Η αποκατάσταση και ανάπτυξη της δημοκρατίας και η εξασφάλιση της όμαλης δημοκρατικής ζωής και εξέλιξης της χώρας.

— Η αποδέσμευση της οικονομίας της χώρας από την εξάρτηση του ξένου κεφαλαίου και η ελεύθερη ανάπτυξη της.

— Η άνοδος του βιοτικού και πολιτιστικού επιπέδου του λαού και η λύση τών βασικών του προβλημάτων.

Υπάρχουν τεράστιες δυνατότητες για μεγαλύτερη συγκέντρωση συνεπών, δημοκρατικών, προοδευτικών δυνάμεων γύρω από τό πρόγραμμα της ΕΔΑ. Ιδιαίτερα ύστερα από τό φασιστικό πραξικόπημα ο λαός είναι αποφασισμένος με την άνατροπή της δικτατορίας να βάλει όριστικό φραγμό στην αντίδραση και τά σχέδια της, ν' άνοίξει τόν δρόμο προς την Εθνική Δημοκρατική Αλλαγή. Τις διαθέσεις αυτές τών μαζών καλείται η ΕΔΑ να καθοδηγήσει σωστά, να συσπειρώσει τις δυνάμεις αυτές, να τούς δώσει συγκεκριμένη αγωνιστική προοπτική.

Όμως η Εθνική Δημοκρατική Αλλαγή δεν είναι μονάχα υπόθεση τών κοινωνικών στρωμάτων και δυνάμεων που έχουν εκφραστή τους την ΕΔΑ. Ενδιαφέρει όλες τις τάξεις και τά στρώματα του λαού εκτός από μία μικρή μειοψηφία που είναι συνηρασμένη με τη χούντα και τους ήμπεριαλιστές. Αναγκαία συνεπώς προϋπόθεση για την πραγματοποίηση της Αλλαγής, πέρα από την ένότητα τών δυνάμεων της Αριστεράς, είναι η ένότητα όλου του λαού και όπως τονίζει τό πρόγραμμα της ΕΔΑ: «Η αλλαγή θ' είναι τό αποτέλεσμα του αγώνα του λαού, αποτέλεσμα έπίμονης και συνδυασμένης κοινοβουλευτικής και έξωκοινοβουλευτικής πάλης, όλων τών δημοκρατικών δυνάμεων και κομμάτων που θ' πραγματοποιηθεί από κυβέρνηση πατριωτικού συνασπισμού, στηριγμένη σ' όλες τις δημοκρατικές πατριωτικές δυνάμεις, στους έργάτες, στους αγρότες, στους επαγγελματίες και βιοτέχνες, διακούμενους και στην έθνική άστική τάξη».

Η κατανόηση του σημείου αυτού του προγράμματος της ΕΔΑ έχει μεγάλη σημασία για τό ρόλο που μπορεί να παίξει μελλοντικά, ύστερα από την άνατροπή της δικτατορίας τό Π. Μ., αν φυσικά συμφωνήσουν οι δυνάμεις που τό συναπαρτίζουν στη διεύρυνση τών προγραμματικών του στόχων. Τότε τό Π. Μ. μπορεί να είναι ο σχηματισμός εκείνος που θ' εκφράζει την ένότητα όλων τών πατριωτικών δυνάμεων του ελληνικού λαού και θ' πραγματοποιήσει την Εθνική Δημοκρατική Αλλαγή.

Μία ένισχυμένη και διευρυμένη ΕΔΑ μπορεί και πρέπει ν' αποτελέσει τόν μοχλό, την προωθητική δύναμη στη διαδικασία αυτή.

Π. Κουνιάλης

ΕΔΑ

δυτικής γερμανίας

Συνήλθε στὶς 13/14 Ἰανουαρίου ἡ συνδιάσκεψη τῶν ὀργανώσεων "Φίλοι τῆς ΕΔΑ Δυτ. Γερμανίας". Ἡ συνδιάσκεψη ἀσχολήθηκε διεξοδικά μὲ τὸν ἀπολογισμό τῆς δραστηριότητος τῶν ὀργανώσεων τῆς ΕΔΑ κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ 1967, μὲ τὴ συζήτηση τῶν Θέσεων τῆς Ἐπιτροπῆς ΕΔΑ Δυτ. Εὐρώπης καὶ καθώρισε τοὺς βασικοὺς τομεῖς δραστηριότητος γιὰ τὸ προσεχές διάστημα. Ἡ συνδιάσκεψη ἐνέκρινε τὸν ἀπολογισμό τοῦ προεδρείου, τίς Θέσεις τῆς ΕΔΑ Δυτ. Εὐρώπης, ἐπέλεξε νέο προεδρεῖο καὶ ἀντιπροσώπους γιὰ τὴ πανευρωπαϊκὴ συνδιάσκεψη τῆς ΕΔΑ. (Στὸ ἐπόμενο τεύχος τοῦ περιοδικοῦ θ' ἀσχοληθοῦμε ἀναλυτικὰ μὲ τὰ πορίσματα καὶ τίς ἀποφάσεις τῆς συνδιάσκεψης.)

Ἐκκλήση τῆς ΕΔΑ Δυτ. Γερμανίας

Στὶς 20 Ἰανουαρίου ἡ ΕΔΑ Δυτ. Γερμανίας ἀπηύθυνε ἑκκλήση στοὺς Ἕλληνες τῆς Δυτ. Γερμανίας, στὴ γερμανικὴ κυβέρνηση καὶ τὸ κοινοβούλιο, στὶς συνδικαλιστικὰς ὀργανώσεις, στοὺς πνευματικοὺς καὶ κοινωνικοὺς παράγοντες τῆς Δυτ. Γερμανίας νὰ ὑψώσουν φωνὴ διαμαρτυρίας καὶ ν' ἀπαιτήσουν ἀπὸ τὴν χούντα νὰ σταματήσει νὰ βασανίζει τοὺς πολιτικοὺς κρατούμενους καὶ νὰ τοὺς ἀπελευθερώσει. ■

πρωτοχρονιαστικο μῆνυμα

Ἡ Λέσχη Φίλων τῆς ΕΔΑ ἀπευθύνει, μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῆς Πρωτοχρονιάς, τὸ παρακάτω μῆνυμα στοὺς Ἕλληνες τῆς Δυτ. Γερμανίας: «Τὸ 1967 δὲν δικαιώθηκαν οἱ πόθοι τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ γιὰ Εἰρήνη, Δημοκρατία, οικονομικὴ ἀνάπτυξη τῆς χώρας. Τὸ φασιστικὸ πραξικόπημα τῆς 21. Ἀπριλίου ἐμπνευσμένο καὶ ὀργανωμένο ἀπὸ τίς ὑπηρεσίες τοῦ ἀμερικάνικο ἱμπεριαλισμοῦ καὶ τοῦ ΝΑΤΟ ἀνέκοψε τὴν δημοκρατικὴν ἐξέλιξιν στὴν Ἑλλάδα.

Ἡ μὴ φασιστικὴ βία ἐπικρατεῖ στὴ πατρίδα μας. Ἡ οικονομία καταρρεῖ. Τὸ κυπριακὸ πρὸς νέα δξύτατη κρίση, ὥστε ἀπὸ τὴν τελευταία ἐθνικὴ προδοσίαν τῆς χούντας. Χιλιάδες ἀγωνιστὲς εἶναι ἐξόριστοι στὰ ξερονήσια καὶ τίς φυλακὰς καὶ ἄλλοι βασανίζονται ἀπάνθρωπα στὰ μπουντρούμια τῆς Ἀσφάλειας.

Κι ὅμως ὁ ἑλληνικὸς λαὸς δὲν σκύβει τὸ κεφάλι. Ἀντιτάσσει πολὺμορφὴ ἀντίσταση στὸ ἀνχρονιστικὸ καθεστὸς. Τὸ Πατριωτικὸ Μέτωπο καὶ τὰ δημοκρατικὰ κόμματα ἀντισυντάσσουσιν τίς δυνάμεις τους, ἐτοιμάζονται νὰ καταφέρουν ἀποφασιστικὰ πλήγματα στοὺς φασίστες, ποὺ ἀπομονωμένοι πλήρως ἐσωτερικὰ καὶ διεθνῶς, ἐπιχειροῦν μὲ τὴν τρομοκρατία καὶ τὴν ἐξαπάτησιν τῆς διεθνούς κοινῆς γνώμης νὰ διατηρηθοῦν στὴν ἐξουσία. Στὴν πρωτοπορίαν τοῦ ἀντιφασιστικοῦ ἀγῶνα βρίσκεται ἡ ἐργατικὴ τάξις, ἡ νεολαία, οἱ

δοκιμασμέναι δυνάμεις τῆς Ἀριστερᾶς.

Σ' αὐτὴ τὴν κρίσιν γιὰ τὸ ἔθνος ὅρα, οἱ κινητοποιήσεις, ὁ ἀντιδικτατορικὸς ἀγῶνας τῶν ξενητεμένων Ἑλλήνων ἀποκτᾷ ξεχωριστὴ σημασίαν. Τὸ ἴδιον καὶ ἡ συμπαράστασις στὸν ἑλληνικὸν λαὸν τῶν ξένων φίλων μας.

Ἡ Λέσχη Φίλων τῆς ΕΔΑ ἀπευθύνεται στὴν δημοκρατικὴ κοινὴ γνώμην τῆς Δυτ. Γερμανίας, στὰ κόμματα καὶ τίς ὀργανώσεις καὶ τὰ καλεῖ νὰ ἐντείνουν τὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν μεγαλύτερη διεθνὴ ἀπομόνωσιν τῆς χούντας, τὴ διακοπὴ τῶν διπλωματικῶν σχέσεων μὲ τὸ φασιστικὸ καθεστὸς, τὸν ἀποκλεισμόν τοῦ ἀπὸ τοὺς διεθνεῖς ὀργανισμοὺς, γιὰ τὴ σωτηρίαν καὶ τὴν ἀπελευθέρωσιν ὅλων τῶν πολιτικῶν κρατούμενων.

Ἀπευθύνεται στοὺς Ἕλληνες τῆς Δυτ. Γερμανίας καὶ τοὺς καλεῖ νὰ ἐντείνουν τοὺς ἀγῶνες τους γιὰ τὴν διαφώτισιν τῆς γερμανικῆς κοινῆς γνώμης, γιὰ τὴν παροχὴ κάθε εἵδους βοήθειας καὶ συμπαράστασις στὸν μαχόμενον ἑλληνικὸν λαόν. Νὰ συντρίβουν ἐνωμένοι τὰ σχέδια τῆς χούντας καὶ τῶν πρακτόρων τῆς ποῦ ἐπιχειροῦν νὰ θέσουν κάτω ἀπὸ τὸν ὀλεγο τοὺς Ἕλληνες μετανάστες καὶ φοιτητὰς.

Ἀπευθύνεται στὶς πολιτικὰς καὶ τίς μαζικὰς ὀργανώσεις τῶν Ἑλλήνων καὶ τίς καλεῖ νὰ ἀναπτύξουν ἐνιαχὰ ἀντιδικτατορικὴ δράσιν νὰ συντονίσουν περισσότερο τὸν ἀγῶνα τους. Ἀς ἀναλογισθοῦν, ὅσοι ἀρνούνται σήμερον

τὴν ἐνιαχὰ πάλην, τίς ἱστορικὰς εὐθύνες ποὺ ἐπωμίζονται.

Ἀπευθύνεται τέλος στοὺς ἙΛΑῖτες καὶ τοὺς καλεῖ νὰ δώσουν ὅλες τίς δυνάμεις τους στὸν ἀντιδικτατορικὸ ἀγῶνα, ἐνωμένοι μὲ τοὺς ἄλλους πατριώτες, καὶ παράλληλα νὰ συμβάλουν στὸ δυνάμωμα τῆς ἐνότητος τῆς ΕΔΑ, στὴν αὐξήσιν τῆς ἐπιρροῆς καὶ τῆς μαχητικότητος τῆς. Νὰ διεξάγουν τὸν ἀγῶνα μὲ αἰσιοδοξίαν, μὲ τὴν βαθειὰ πεποίθησιν πὺς ἡ φασιστικὴ δικτατορία θὰ συντριβεῖ. Πὺς μὲ τὴν ἀνατροπὴν τῆς θ' ἀνοίξει ὁ δρόμος γιὰ τὴν ὀριστικὴν ἀπαλλαγὴν τῆς χώρας ἀπὸ τὴν ἱμπεριαλιστικὴν ἐξάρτησιν, γιὰ τὴν πραγματοποίησην τῆς Ἑθνικῆς Δημοκρατικῆς Ἀλλαγῆς.

Ἡ Λέσχη Φίλων τῆς ΕΔΑ χαίρειται θερμὰ τὸν δημοκρατικὸν ἑλληνικὸν λαόν, τοὺς ἀγωνιστὰς τῆς νέας ἐθνικῆς ἀντίστασις ποὺ μάχονται τὸ φασιστικὸ καθεστὸς, τοὺς δεσμώτες πατριώτες καὶ τίς ἡρωικὰς οἰκογένειαις τους. Τοὺς διαβεβαιώνει ὅτι θεωρεῖ τὸ ἀντιφασιστικὸν κίνημα ἐνιαχόν, ὅτι οἱ Ἕλληνες τῆς Δυτ. Γερμανίας εἶναι ἐτοιμοὶ νὰ προσφέρουν ὅποιον θυσίαν χρειαστεῖ γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς πατρίδας.

Ἀς ἀγωνιστοῦμε ὅλοι μαζὶ γιὰ νὰ γίνῃ τὸ 1968 χρονιά τῆς συντρίβης τῆς δικτατορίας καὶ τῆς οἰκοδόμησις τῆς νέας δημοκρατικῆς Ἑλλάδας.

Τὸ προεδρεῖο τῆς Λέσχης Φίλων τῆς ΕΔΑ. ■



Η ΕΠΙΛΟΓΗ

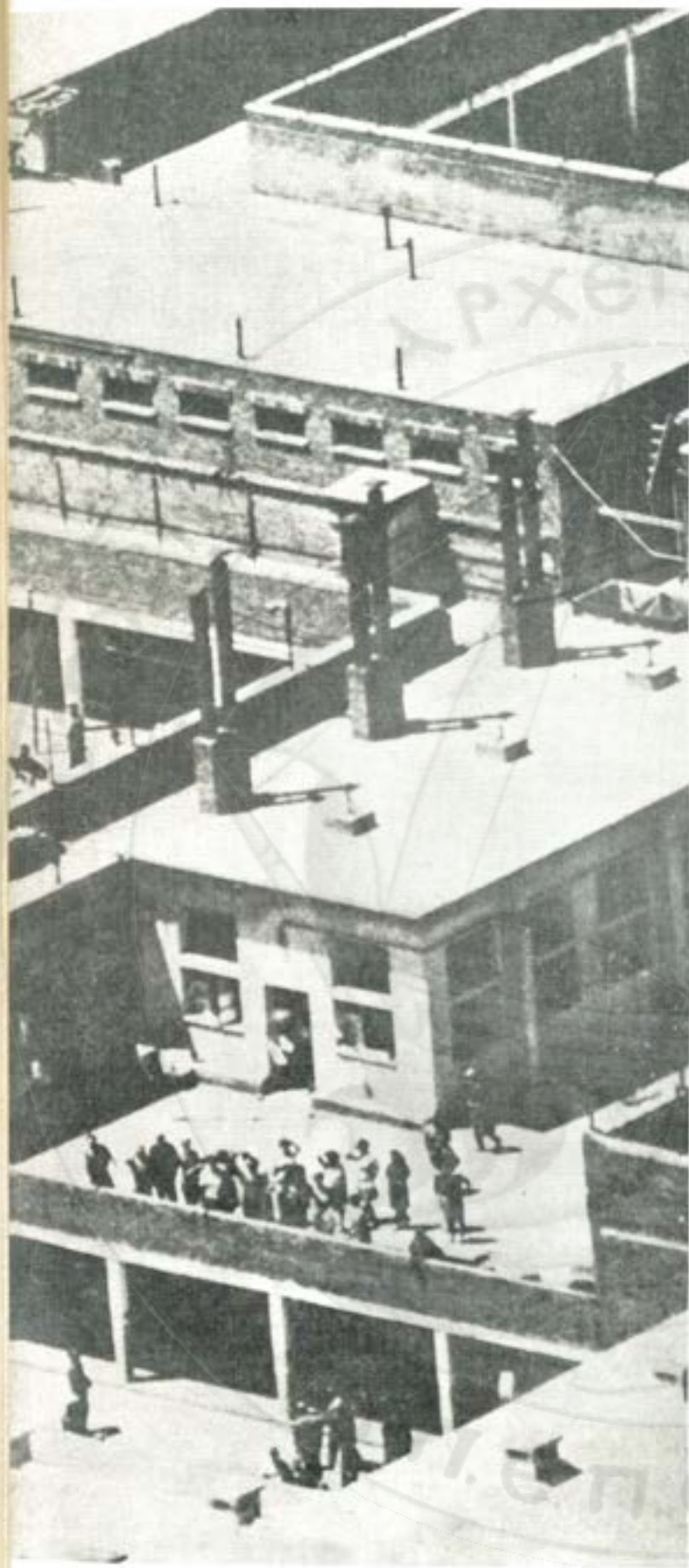
Ο χρόνος που πέρασε θά μείνει μαύρο στίγμα στην νεοελληνική ιστορία. Η είκοσθετής δραστηριότητα του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού στη χώρα μας κορυφώθηκε με την επιβολή της στρατιωτικής δικτατορίας σαν άπεγνωσμένη προσπάθεια άποτροπής του εκδημοκρατισμού που σίγουρα θά άρχιζε με τις εκλογές της 28. Μαΐου. Τό σύντομο χρονικό που ακολουθεί προσπαθεί νά δώσει μιά γενική εικόνα των σημαντικώτερων γεγονότων της χρονιάς που συντάραξαν τόν ελληνικό λαό κι έβαλαν σέ σοβαρές άνησυχίες όλους τούς δημοκρατικούς ανθρώπους της γής.

1. 1.: Ο πρωθυπουργός Ι. Παρασκευόπουλος στό πρωτοχρονιάτικο μήνυμά του διαβεβαιώνει ότι ή κυβέρνηση του έχει αποφασίσει νά οδηγήσει τή χώρα εις τήν πολιτική ομαλότητα καί νά διεξαγάη άδιαβλήτους εκλογάς.
3. 1.: Ο ύποστράτηγος Όδυσσεάς Άγγελής (μέλος της χούντας) προάγεται κατ' εκλογήν, άν καί εβδομος στόν πίνακα των ύποψηφίων αξιωματικών.
13. 1.: Η ΕΡΕ καί ή ΕΚ δίνουν ψήφο έμπιστοσύνης στην κυβέρνηση Παρασκευόπουλου. Η ΕΔΑ καταψηφίζει γιατί ή κυβέρνηση δέν παρέχει έγγυήσεις γιά τήν διεκέργεια ελευθέρων καί άδιαβλήτων εκλογών.
20. 1.: Ο Κλήβελαντ, αντιπρόσωπος των ΗΠΑ στό ΝΑΤΟ, τονίζει ότι ή Ελλάδα δέν αποτελεί απλώς πτέρυγα αλλά κέντρον του ΝΑΤΟ.
25. 1.: Αντιπροσωπεία της ΕΔΑ επισκέπτεται τόν πρωθυπουργό καί ζητά: κατάργηση των έκτάκτων μέτρων, άμνηστευση του ΑΣΠΙΔΑ, ψήφιση της απλής αναλογικής, άπομάκρυνση των Τζαννετή-Τασιγιώργου, σαν άπαραίτητες προϋποθέσεις γιά νά οδηγηθεί ή χώρα σέ ελεύθερες εκλογές.
31. 1.: Κιταίνεται στη βουλή τό Νομοσχέδιο «περί άσπλης αναλογικής» χωρίς τις τροπολογίες που προτείνει ή ΕΔΑ.
- 1-4. 2.: Συνέρχεται ή ΙΙ. Σύνοδος της Δ.Ε. της ΕΔΑ με θέμα: «Η κινητοποίηση των δημοκρατικών δυνάμεων γιά έξοδο από τήν άνωμαλία με ελεύθερες εκλογές καί ή οργάνωση της εκλογικής μάχης της ΕΔΑ».
3. 2.: Η ΚΕ του ΚΚΕ με επιστολή της στά κόμματα, στη βουλή, στη κυβέρνηση, διεκδικεί νόμιμη παρουσία στόν πολιτικό στίβο.
6. 2.: Συνέρχεται τό άνακτοβούλιο, χωρίς τή συμμετοχή της ΕΔΑ. Άποφοσιζεται ή συνέχιση του Έλληνοτουρκικού διαλόγου, όπως αξιώνουν οι ΗΠΑ καί ή Άγκυρα.
19. 2.: Ο γνωστός άμερικανός δημοσιογράφος Ντριο Πήρσον καταγγέλει ότι στη διάρκεια των 18 τελευταίων έτών, ή άμερικάνικη ΚΥΠ χρηματοδοτεί τούς μοναρχοσυντηρητικούς καί άντικομμουνιστικούς κύκλους των Άθηνών.
23. 2.: Ο άρχηγός του ΓΕΕΘΑ Τσολάκας καταθέτει σαν μάρτυρας στη δίκη του ΑΣΠΙΔΑ, ότι ή ύπόθεση ΑΣΠΙΔΑ είναι σκευωρία. Τό ύπουργείο Δικαιοσύνης ζητά τήν άρση της βουλευτικής άσύλιας των Α. Παπανδρέου καί Π. Βαρδινογιάννη.
27. 2.: 20000 καπνοπαραγωγοί στην Καβάλα συγκροτούν συλλαλητήριο καί ζητούν άναθεώρηση των καπνικών μέτρων.
6. 3.: Η κυβέρνηση Παρασκευόπουλου δηλώνει ότι κανένα συγκεκριμένο γεγονός δέν άπειλησε ή άπειλεί νά ανακόψη τήν ομαλή πορεία προς τις εκλογές. Τήν ίδια μέρα ο «Ελεύθερος Κόσμος» σέ άρθρο του προειδοποιεί γιά τήν επέμβαση του στρατού στην πολιτική ζωή. Ο τύπος καταγγέλει σειρά συσκέψεων στελεχών της χούντας.
8. 3.: Προσπάθεια δημιουργίας τεχνητού κλίματος άναταραχής, με εκρήξεις βομβών στό κέντρο της Αθήνας.
14. 3.: Ο πρόεδρος της ΕΔΑ Πασαλίδης προτείνει άμνηστευση των άδικημάτων της τελευταίας 20 ετίας συμπεριλαμβανομένων των «Περικλή» καί «Ασπίδα».
16. 3.: Εκδίδεται ή άπόφαση γιά τήν ύπόθεση «ΑΣΠΙΔΑ». 15 από τούς κατηγορούμενους αξιωματικούς καταδικάζονται σέ βαρείες ποινές «ώς ένοχοι συνωμοσίας γιά τήν άνατροπή του καθεστώτος καί έξοδο της Ελλάδος από τό ΝΑΤΟ». Στη δίκη που διάρκεσε 4 μήνες, εξέτάστηκαν 232 μάρτυρες από τούς όποιους οι 10 μόνο υπεράσπισες. Ο πρόεδρος άρειοπαγίτης «Καμπέρης εδήλωσε ότι» θά πέρασουν τουλάχιστον 50 χρόνια γιά νά γίνει άντικειμενική κρίσις γιά τήν ύπόθεση ΑΣΠΙΔΑ». Η ΕΔΑ καί ή ΕΚ χαρακτηρίζουν τήν άπόφαση του στρατοδικείου ως νέο στοιχείο γιά τήν επίταση της άνωμαλίας.
27. 3.: Τό ΑΣΕΑ άποφασίζει άπρόοπτα τήν άποστράτευση του άρχηγού ΓΕΕΘΑ στρατηγού Τσολάκα καί του άρχηγού Χωροφυλακής. Η ΕΔΑ με άνακοίνωση της ΕΕ ζητά ύπηρεσιακή κυβέρνηση.
30. 3.: Κύμα άπεργιών ξεσπά σ' όλόκληρη τήν χώρα. Παραιτείται ή κυβέρνηση Παρασκευόπουλου λόγω διαφωνίας της ΕΡΕ καί της ΕΚ που τήν στήριζαν. Συνέρχεται ή 10. Όλομέλεια της ΚΕ του ΚΚΕ με



- θέμα: «Η πολιτική κατάσταση στη χώρα και η δουλειά του ΚΚΕ». Στην απόφαση κληθούν οι δημοκρατικές δυνάμεις να κατέβουν ενιαία στις εκλογές με βάση ένα ελάχιστο κοινό πρόγραμμα.
3. 4.: Νέο βασιλικό πραξικόπημα. Ορκίζεται κυβέρνηση Κανελλόπουλου. Το καταδικασμένο από τον λαό κόμμα της ΕΡΕ επανέρχεται στην εξουσία. Ο λαός ξεσηκώνεται. Η ΕΔΑ, σε ανακοίνωση της τονίζει ότι η ανάθεση της εντολής στον αρχηγό της ΕΡΕ είναι ουσιαστικά άκνωση του πραξικοπήματος, άδιστακτη προσπάθεια να βαθύνει ή άνωμαλία. Η ΕΚ καταγγέλει τον βασιλιά σαν κομματάρχη.
4. - 14. 3.: Ο λαός και όλα τα πολιτικά κόμματα αξιώνουν να φύγει η κυβέρνηση Κανελλόπουλου. Ολόκληρη η Ελλάδα συγκλονίζεται από μαχητικές διαδηλώσεις και απεργίες. Στην Θεσσαλονίκη η αστυνομία και οι παρακρατικοί αιματοκυλούν συγκέντρωση των φοιτητών στο χώρο του Παν/μίου. 30 βαρείς τραυματισμένοι μεταφέρονται στο νοσοκομείο.
17. 4.: Τα κόμματα προετοιμάζονται για τον προεκλογικό αγώνα.
21. 4.: Έπιβολή φασιστικού πραξικοπήματος στη χώρα. Η στρατιωτική χούντα κατέλαβε την εξουσία, κατήργησε το σύνταγμα και κατέλυσε τη Δημοκρατία. Τρομοκρατικό όργιο σ' ολόκληρη την χώρα. Χιλιάδες συλήψεις Ελλήνων δημοκρατών. Ολόκληρη η Ελλάδα στρατοκρατείται. Το ΠΓ της ΚΕ του ΚΚΕ με προκήρυξη του στον ελληνικό λαό καταγγέλει τους άμερικανούς, τον βασιλιά, τους ξενόδουλους κύκλους της ολιγαρχίας για την κήρυξη της δικτατορίας και τον καλεί να αντίταχθεί με όλες του τις δυνάμεις στους καταλυτές της Δημοκρατίας.
22. 4.: Σχηματίσθηκε κυβέρνηση με πρωθυπουργό το φασίστα εισαγγελέα του Άρειου Πάγου Κ. Κόλλια, έμπιστο του βασιλιά. Τα βασικά υπουργεία καταλαμβάνουν στρατιωτικοί με επικεφαλής τους ηγέτες της χούντας, Γ. Παπαδόπουλο, Στ. Πατακό και Ν. Μακαρέζο. Δολοφονείται ο αγωνιστής της Έθνικης Αντίστασης Π. Έλζς.
3. 4.: Ο Μίκης Θεοδωράκης από την παρανομία στέλνει επιστολή, που δημοσιεύεται στον ξένο τύπο. Καταγγέλει τη φασιστική δικτατορία και ζητά τη συμπράσταση και την κινητοποίηση της διεθνούς κοινής γνώμης για την απελευθέρωση της Ελλάδας. Παράλληλα κάνει γνωστή την οργάνωση της δημοκρατικής αντίστασης έναντι της δικτατορίας.

- Οι δημιοί της χούντας μεταφέρονται στο φοιτικό κολαστήριο της Γιούρας.
28. 4.: Πρωτοφανής κινητοποίηση της διεθνούς κοινής γνώμης και των Ελλήνων του εξωτερικού για να αποτραπεί το προετοιμαζόμενο έγκλημα κατά της ζωής του Μ. Γλέζου.
1. 5.: Μέ την ευκαιρία της Πρωτομαγιάς γίνονται σ' ολόκληρο τον κόσμο εκδηλώσεις συμπράστασης στον αγωνιζόμενο ελληνικό λαό.
- Στις αρχές Μαΐου συγκροτείται στην Αθήνα το ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ με πρωτοβουλία πολιτικών παραγόντων της Αριστεράς του Κέντρου και της Δεξιάς. Εκδίδει τη παράνομη εφημερίδα «Νέα Ελλάδα».
11. 5.: Το Συμβούλιο της Εύρωπης ζητά την άμεση επάνοδο της Ελλάδας στην δημοκρατία και τον κοινοβουλευτισμό. Η φασιστική κυβέρνηση διαλύει την Ίερά Σύνοδο, απολύει τον αρχιεπίσκοπο και διορίζει νέο τον πρωθυερέα των ανακτόρων Ίερ. Κοτσώνη.
17. 5.: Αποστράτευση ανωτάτων αξιωματικών και δημοκρατικών δημοσίων υπαλλήλων. Η ΔΕ της ΕΔΑ εκδίδει ανακοίνωση-απόφαση με την οποία καλεί τον λαό σ' αντίσταση και δηλώνει ότι η ΕΔΑ δεν διαλύεται με φασιστικά διατάγματα.
24. 5.: Δολοφονία του γνωστού δικηγόρου και στελέχους της ΕΚ Νικ. Μανδηλαρά.
28. 5.: Η μέρα που είχαν ορθωθεί οι βουλευτικές εκλογές στην Ελλάδα. Σ' όλο τον κόσμο γίνονται μαχητικές εκδηλώσεις. Στο Ντύσσελτορφ της Δυτ. Γερμανίας 12000 Έλληνες απαιτούν την αποκατάσταση της Δημοκρατίας.
29. 5.: Ο Παπαδόπουλος δηλώνει ότι ο βασιλιάς υιοθέτησε την «επανάσταση» από φιλοπατρία.
15. 6.: Συνέρχεται σ' πρώτη συνεδρίαση η επιτροπή αναθεώρησης του Συντάγματος υπό την προεδρία του Μητρέλια.
- Η χούντα αφαιρεί την Ιθαγένεια και κατάσχει την περιουσία των Στρατή Σωμερίτη, Μελίνας Μερκούρη, Κώστα Κοτζιά, Πάωλ Νόρ, Ν. Νικολαΐδη, Γ. Βουρνά, Γ. Μπέικου και Άν. Παπαδόπουλου. Στο τελευταίο 10 ημερο του Ιούνη συνήλθε η 11. Ολομέλεια της ΚΕ του ΚΚΕ με θέμα: «Τό στρατοκρατικό φασιστικό πραξικόπημα στην Ελλάδα και τα καθήκοντα του κόμματος». Η ολομέλεια κάλεσε όλες τις πολιτικές δυνάμεις να ενωθούν σ' ευρύτατο αντιδικτατορικό μέτωπο και πρότεινε συγκεκριμένο κοινό πρόγραμμα πάλης. Επίσης η



ολομέλεια τόνισε ότι η οργάνωση των κομμουνιστών σε αυτότελες οργανώσεις του ΚΚΕ, αποτελεί άμεσο έπιτακτικό καθήκον.

6. 7.: Έκρηξη της πρώτης βόμβας στην πλατεία Συντάγματος.
12. 7.: Πεθαίνει αυτοεξόριστος στο Λονδίνο ο βουλευτής της ΕΔΑ Σταμάτης Μερκούρης.
13. 7.: Ο βασιλικός επίτροπος ζητά να παραπεμφθούν σε δίκη για έσχάτη προδοσία ο 'Α. Παπανδρέου και δέκα ακόμη πρόσωπα που φέρονται άναμειγμένα στη σκευωρία του ΑΣΠΙΔΑ.
29. 7.: Συνδιάσκεψη της ΕΚ έξωτερικού. Γεν. Γραμματέας εκλέγεται ο κ. Ν. Νικολαΐδης.
31. 7.: Μέ απόφαση της φασιστικής κυβέρνησης επιβάλλεται σε όλους τους δημόσιους υπαλλήλους ή υπογραφή δηλώσεων νομιμοφροσύνης.
10. 8.: Όμαδικές δίκες στα έκτακτα στρατοδικεία δημοκρατικών πολιτών με την κατηγορία των άνατρεπτικών ένεργειών έναντίον του στρατιωτικού καθεστώτος.
11. 8.: Συγκρότηση της Έπιτροπής ΕΔΑ Δυτ. Εύρώπης. Μέ διακήρυξη της καλεί τους Έλληνες του έξωτερικού να έντεινουν τον αντιδικτατορικό άγώνα. Άποφασίζει τη σύγκληση συνδιασκέψεων της ΕΔΑ σ' όλες τις δυτικοευρωπαϊκές χώρες και εγκρίνει τις πολιτικές θέσεις για τις συνδιασκέψεις αυτές.
21. 8.: Δίκη στο έκτακτο στρατοδικείο 37 στελεχών της ΕΚ-ΕΔΗΝ. Μεταξύ αυτών ο Σ. Πεπονής και Γ. Κατσικόπουλος.
21. 8.: Σύλληψη του Μ. Θεοδωράκη. Όστερα από την κινητοποίηση της παγκόσμιας κοινής ή χούντα άναγκάζεται να τον παρουσιάσει στους δημοσιογράφους την 3. Σεπτεμβρίου.
2. 9.: Έγκαινια Δ. Έκθεσεως Θεσσαλονίκης. Δράση άντιστασιακών οργανώσεων. Πολλές σοσιαλιστικές χώρες, με έπικεφαλής την Σ. Ένωση δέν έλαβαν μέρος στην Έκθεση.
3. 9.: Δολοφονείται από όργανα της χούντας στην Θεσσαλονίκη ο άγωνιστής του Π.Μ. Γιάννης Χαλκίδης, γραμ. της Δ.Ν. Λαμπράκη.
11. 9.: Συνάντηση πρωθυπουργών Έλλάδας και Τουρκίας στα σύνορα. Οι συνομιλίες για τό κυπριακό καταλήγουν σε άποτυχία. Πρώτη διπλωματική ζηττα της χούντας επί του κυπριακού.
27. 9.: Ο Π. Κανελλόπουλος σε δηλώσεις του καλεί τους στρατιωτικούς να παραχωρήσουν τη θέση τους στην πολιτική ήγεσία. Δηλώνει επίσης ότι πρό της 21. Άπριλίου δέν υπήρχε «κομμουνιστικός κίνδυνος» όπως ισχυρίζονται οι στρατιωτικοί.
29. 9.: Σύλληψη Έλ. Βλάχου με την κατηγορία της «επιυβρίσεως της άρχης».
4. 10.: Τό έτήσιο συνέδριο του έργατικού κόμματος της Άγγλίας καταδικάζει τό στρατιωτικό καθεστώς της Άθήνας.
5. 10.: Η εύρωπαϊκή Έπιτροπή άνθρωπίνων Δικαιωμάτων δίνει στη χούντα προθεσμία μέχρι τις 15.12.67 για να πάρει θέση πάνω στην καταγγελία των Σκανδιναβικών χωρών σχετική με την παραβίαση των δημοκρατικών έλευθεριών στην Έλλάδα.
25. 10.: Τό συμβούλιο Όπουργών της Εύρώπης εγκρίνει την πρόταση της Ιταλίας διά να κοπεί ή βοήθεια στην Έλλάδα μέχρι την επαναφορά της χώρας στη δημοκρατική όμαλότητα.



Διαφωνούν γιά
τόν πρώτο ρόλο



“ΑΜΝΗΣΤΕΙΑ,”

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΑΠΕΤΥΧΕ

«Θεατρικό τέχνασμα» χαρακτήρησε ο ευρωπαϊκός τύπος την χορήγηση γενικής αμνηστείας εκτός ελαχίστων εξαιρέσεων που εξέγγειλε ο πρωθυπουργός της χούντας Γ. Παπαδόπουλος την 23η Δεκεμβρίου.

Την εξαγγελία της γενικής αμνηστείας ανέτρεψε την επομένη η δήλωσή του γραμματέα του υπουργείου Δημοσίας Τάξεως συνταγματάρχη Λαδά με την οποία διέζυγε τον προϊστάμενό του, πρόεδρο της κυβέρνησης.

Στις 29 Δεκεμβρίου δημοσιεύτηκε ο Α. Ν. 288 περί αμνηστείας στην έφημερίδα της κυβέρνησης. Ο νόμος αυτός περιορίζει στο ελάχιστο τον αριθμό των αμνηστευομένων και όριζε ότι για να υπαχθῇ κανείς στα μέτρα αμνηστευσης πρέπει να μην έχει καταδικαστεί σε ποινή μεγαλύτερη των έξη μηνών επί δυό φορές, και να μην θεωρείται επικίνδυνος για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια. Φυσικά τό ποιός είναι επικίνδυνος για τη δημόσια τάξη θά τό όρίζουν οι στρατιωτικοί και η ασφάλεια χωρίς ο ενδιαφερόμενος να έχει δικαίωμα προσφυγῆς έναντίον της απόφασης.

Είναι ξεκαθαρισμένο πιά ότι η αμνηστεία άφορούσε ελάχιστους κρατούμενους που κατά τούς πιο ασιόδοξους ύπολογισμούς δέν θά ξεπεράσουν τούς τριακόσους. Οι ύπόλοιποι οι έγκλειστοι της Γιούρα και της Λέρου της ασφάλειας και των φυλακῶν Αιγίνης θά παραμείνουν μάρτυρες της τυραννίας που κατέχει την Ελλάδα. Η χούντα έκανε τή χειρονομία της δήθεν αμνηστευσης του παρελθόντος για να διασκεδάσει τή εντύπωση που είχε δημιουργηθεί στην διεθνή κοινή γνώμη μέ τά γεγονότα της 13ης Δεκεμβρίου, να πείσει για τή μετροπάθεια και δημοκρατικότητά της και να εξευμενίσει όρισμένους πολιτικούς και στρατιωτικούς κύκλους ιδίως τούς προσκείμενους στο παλάτι.

Και φυσικά κανένα δέν έπεισαν.

28. 10.: Μεγάλες εκδηλώσεις αντιφασιστικού περιεχομένου σ' όλες τις ευρωπαϊκές χώρες με την ευκαιρία της εθνικής επετείου του ΟΧΙ.
4. 11.: Διεθνής σύσκεψη των αντιδικτατορικών επιτροπών στο Παρίσι.
10. 11.: Ανακοινώνεται στις Βρυξέλλες ότι διακόπτονται οι συζητήσεις για το θέμα της συνδέσεως της Ελλάδος με την ΕΟΚ.
Πεθαίνει, κρατούμενος της χούντας, ο Λέων Κουκούλας πρόεδρος της Έταιρίας Έλλήνων Λογοτεχνών.
15. 11.: Έλληνικές δυνάμεις επιτίθενται στα κυπριακά χωριά Κοφινού και Άγ. Θεόδωρος με αποτέλεσμα τό φόνο 28 Τουρκοκυπρίων. Σοβαρή κρίση μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας. Ο Π. Πιπινέλης ορκίζεται υπουργός εξωτερικών. Ο Γρίβας ύστερα από απαίτηση της Τουρκίας ανακαλείται στη Αθήνα. Απειλείται ελληνοτουρκικός πόλεμος. Η φασιστική κυβέρνηση δέχεται όλους τους όρους της Τουρκίας. Ο διεθνής τύπος διαπιστώνει μεγάλη διπλωματική ήττα της χούντας.
16. 11.: Δίκη 31 στελεχών του Πατριωτικού Μετώπου. Οι περισσότεροι κατηγορούμενοι καταδικάζονται σε βαρείες ποινές, μεταξύ των οποίων οι κ. Φιλίνης και Γ. Λελούδας σε ισόβια δεσμά.
Τήν ίδια περίοδο γίνεται στη Θεσσαλονίκη η δίκη 43 αγωνιστών. οι Μόσχος και Παπαλεξίου καταδικάζονται σε ισόβια και άλλοι σε ποινές φυλάκισης από 3—20 χρόνια.
29. 11.: Δηλώσεις Καραμανλή.
7. 12.: Αρχίζει η αποχώρηση ελληνικών στρατευμάτων από τη Κύπρο.
Κυκλοφορεί τυπωμένη σε παράνομο πιεστήριο ή «ΛΥΓΗ».
13. 12.: Τό έρασιτεχνικό κίνημα του βασιλιά αποτυχαίνει. Ο Παπαδόπουλος πρωθυπουργός. Ο Κωνσταντίνος εκπίπτει. Αντιβασιλιάς ο αντιστράτηγος Ζωιτάκης.
14. 12.: Ο Κωνσταντίνος με την οικογένεια του και τον Κόλλια φτάνει στη Ρώμη.
15. 12.: Η χούντα δηλώνει ότι δεν θέτει καθεστωτικό κι ότι ο βασιλιάς μπορεί να γυρίσει στο θρόνο του. Αρχίζουν διαπραγματεύσεις, με τη μεσολάβηση των αμερικανών πρεσβευτών, μεταξύ Κωνσταντίνου και χούντας. Ο βασιλιάς θέτει όρους για την επιστροφή του στην Ελλάδα.
20. 12.: Συνεχίζονται οι συνεννοήσεις για την επιστροφή του Κωνσταντίνου.
23. 12.: Παραδίδεται στον Παπαδόπουλο τό σχέδιο του φασιστικού φασιστικού συντάγματος από τον πρόεδρο της επιτροπής επεξεργασίας του Συντάγματος Μητρέλια. Ανακοίνωση του Παπαδόπουλου περί παροχής γενικής άμνηστίας «εκτός ελαχίστων εξαιρέσεων».
24. 12.: Μέ δήλωση του ό γεν. Γραμματέας του υπουργείου Δημοσίας Τάξεως και πρόεδρος του «επαναστατικού» συμβουλίου συντ. Λαδάς ανακαλεί τις δηλώσεις του Παπαδόπουλου και περιορίζει την άμνηστία σε ελάχιστα πρόσωπα. Μεταξύ των άμνηστευθέντων είναι ο Α. Παπανδρέου, ό εκδότης Λαμπράκης κ. ά.
29. 12.: Η τουρκική μειονότητα στην Κύπρο ανακοινώνει την συγκρότηση συμβουλίου διοικήσεως. Ο Μακάριος καταγγέλει τό γεγονός σαν παράνομη πράξη.

ΠΟΥ ΟΔΗΓΕΙΤΑΙ Η ΝΕΟΛΑΙΑ ?

ΑΜΒΟΥΡΓΟ
9-1-68

το συγκροτημα
μ. θεοδωρακη
MARIA
ΦΑΡΑΝΤΟΥΡΗ

οι αναγεννητικές προτάσεις της αριστερας

ο σκοταδισμος της δικτατοριας

Η 'Ελληνική Παιδεία από τις πρώτες δεκαετηρίδες του αιώνα μας ήταν ένας «άταφος νεκρός» όπως την χαρακτήρισε ο Δ. Γληνός. Σήμερα, ύστερα από μία στοιχειώδη μεταβολή που έπεχειρήσε η κυβέρνηση της ΕΚ, ο «νεκρός» αποσυντίθεται τραγικά. 'Ανεδαφική, λογική, αντιλαϊκή ή Παιδεία, αγνοεί τις νέες συνθήκες, υλικές και πνευματικές που δημιουργήθηκαν με τα ύψηλά επιτεύγματα της επιστήμης και της τεχνικής και μοναδική της επιτυχία είναι η τοποθέτηση της 'Ελλάδας στη πρώτη σειρά του πίνακα ποσοστών αναλφαβητών ανάμεσα στις ευρωπαϊκές χώρες.

Παρακάτω δημοσιεύουμε τις προτάσεις της 'Αριστερας για την αναγέννηση της Παιδείας σε δύο περιόδους. Τό 1926 με τό πρόγραμμα του μεγάλου δάσκαλου Δ. Γληνού και τό 1963 με τις προτάσεις της ΕΔΑ. Και παράλληλα μερικά από τά έργα της χούντας. Στους καλόπιστους αναγνώστες που τόσο ενδιαφέρθηκαν για τό προηγούμενο άρθρο μας, τό συμπέρασμα είναι εύκολο.

Η ΑΡΙΣΤΕΡΑ

«Οί έπτά θέσεις» του Δ. Γληνού για τό εκπαιδευτικό πρόγραμμα (1926)

1. 'Η ελληνική παιδεία πρέπει νά καλλιεργεί και νά εξυψώνει τή ζωή όλόκληρου του Ελληνικού λαού.
2. 'Αμεσος σκοπός, της παιδείας είναι νά μορφώσει τό δημιουργικά εργαζόμενο μέλος της κοινωνίας, τήν ήθική αὐθόπαρκτη και συνάμα κοινωνική προσωπικότητα και τή δημιουργικά εργαζόμενη ήθική ολότητα.
3. 'Ανώτατο ιδανικό της Παιδείας ο καθολικός ανθρωπισμός.
4. 'Η Παιδεία πρέπει νά είναι δημοκρατική. Δηλαδή για όλους τούς 'Ελληνες.
5. 'Η Παιδεία πρέπει νά στηρίζεται στα πραγματικά, ζωντανά και νόμιμα στοιχεία.
6. 'Η ελληνική Παιδεία πρέπει νά κάμει τόν 'Ελληνα ικανό νά

πλουτίζεται με κάθε αληθινή διανοητική και ήθική κατάκτηση της σύγχρονης ανθρωπότητας, νά τόν κάμει συγχρονισμένο, μά όχι τυφλά μιμητικό.

'Από τό 1963 ή ΕΔΑ έχει εξαγγείλει τό εκπαιδευτικό πρόγραμμα στο όποιο με σαφήνεια και ακρίβεια διαγράφει τις θέσεις της πάνω στο ούσιωδέστερο πρόβλημα του 'Ελληνισμού. 'Η αναγέννηση της Παιδείας πρέπει νά βασιστεί στις ακόλουθες αρχές:

1. 'Η μόρφωση είναι δικαίωμα του λαού. 'Ανοιχτές οι πόρτες του σχολείου για όλα τά παιδιά του. Τό κράτος έχει χρέος και άκέραιη τήν εύθνη της Παιδείας.
2. 'Η Παιδεία θά μπει στην ύπηρεσία του λαού, θά εξοπλίσει τή νέα γενιά πνευματικά και τεχνικά για νά γίνει ο συντελεστής στην υλική και ήθική εξύψωση του λαού.
3. 'Ο εξοπλισμός θά γίνει με τήν επιστήμη και με τά επιτεύγματα της τεχνικής. Πρέπει νά φυσήσει ο επιστημονικός

'Εκεί που σήμερα απαγορεύουν τή μουσική αύριο στήνουν κρεμάλες. Οί άνθρωποι πιά στην 'Ελλάδα δέ γελούν, δέν τραγουδούν, ένας μαύρος ίσκιος μέ γαιάτο τό στήθος παράσημα τούς κρύβει τόν ήλιο. 'Η χώρα βρέθηκε ξαφνικά σέ μιάν άλλη εποχή πριν πεντακόσια χρόνια...

'Η μουσική δέν ξέρει σύννορα, μιλά τήν ίδια γλώσσα σ' όλα τά μήκη και πλάτη της γής, φέρνει τό μήνυμα της και τ' άκουμπά ανάλαφρα στις καρδιές των άπλών ανθρώπων.

'Ενα μικρό φως ανάμεσα στα σκοτάδια. Τό συγκρότημα του Μίκη Θεοδωράκη φέρνει τό χαιρετισμό του μεγάλου συνθέτη και πατριώτη στον κόσμο. Χιλιάδες άνθρωποι σε πολλές χώρες της Εύρώπης τόν δέχτηκαν. Τόν ανταπέ-

δωσαν. 'Ο Θεοδωράκης βραβεύεται από τις νεολαίες της γής, μέσα στη φυλακή.

'Η 'Ελλάδα άνασταίνει τόν «επιτάφιο», ο κόσμος χαίρεται τή «Ρωμιούση» οι φασιότες όχρουν, εντύνουν τήν πίσση τους, τήν άγριότητα τους, απαγορεύουν, δικάζουν, βασανίζουν. Ξέρουν πως μέσα από τά τέλια του καταφρονεμένου μουζουκιού γεννιέται ή έλπίδα. Κι' αυτή τήν έλπίδα θέλουν νά σκοτώσουν.

Στό 'Αμβούργο συναντήσαμε τήν όρχήστρα του Μίκη Θεοδωράκη με τή Μαρία Φαραντούρη και τόν 'Αντώνη Καλογιάννη, ύστερα από μιάν συναυλία καταπληκτικής επιτυχίας. Πρόθυμα κουβέντιασαν μαζί μας.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ: Πώς βγήκατε στο έξωτερικό;

ΦΑΡΑΝΤΟΥΡΗ: Είχαμε αποφασίσει

νά φύγουμε. 'Ηταν αδύνατο νά μείνουμε στην 'Ελλάδα. Τήν άπόφαση μας αυτή τήν κάναμε πράξη μόλις πήραμε γράμμα του Μίκη από τήν παρανομία που βρισκότανε. Μας έλεγε νά φύγουμε από τήν 'Ελλάδα και μäs υπέδειξε τούς ανθρώπους που πρέπει νά συναντήσουμε στο Παρίσι για νά μας βοηθήσουν.

ΠΑΠΑΓΓΕΛΙΔΗΣ. Πιστέψαμε ότι έτσι θά βοηθούσαμε περισσότερο τόν άγώνα του λαού μας και θά προκαλούσαμε τή συμπαράσταση του κόσμου. 'Όπου περάσαμε διαπιστώσαμε ότι ο Μίκης ένσαρκώνει στή συνείδηση των ανθρώπων τόν σύγχρονο ήρωα.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ: Συμβάλλουν οι συναυλίες σας στον αντιδικτατορικό άγώνα;

ΦΑΡΑΝΤΟΥΡΗ: 'Αναμφισβήτητα.

Δέρας που θα διαλύσει τον σκοταδισμό, τη μυστικοπάθεια, το μεσαιωνικό σχολαστικό πνεύμα.

4. Η γλώσσα για όλη την Παιδεία θα είναι η δημοτική Πέρα από τις τέσσερις βασικές αρχές η ΕΔΑ προτείνει: — Νά γίνει η υποχρεωτική βασική εκπαίδευση δεκαετής. Σήμερα μόνο η Ισπανία, η Πορτογαλία και η Ελλάδα έχουν εξαετή βασική εκπαίδευση.

— Νά δημιουργηθούν ιδρύματα προσχολικής μόρφωσης.

— Επιστημονική μελέτη επί της διδασκαλίας όλης και προσδιορισμός των ωρών διδασκαλίας κάθε μαθήματος προσαρμοσμένες στις ανάγκες της χώρας και της εποχής.

— Δωρεάν Παιδεία σε όλες τις βαθμίδες.

— Ιδιαίτερη βαρύτητα στην ανάπτυξη των θετικών επιστημών και εκσυγχρονισμός του ανθρωπιστικού κύκλου σπουδών.

— Επιμόρφωση των διδασκόντων.

— Ξεχωριστή προσοχή στη μέση τεχνική παιδεία στην οποία η Ελλάδα κρατά σταθερά την τελευταία θέση ανάμεσα σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες. Στο μεταξύ δεν πρέπει να ξεχνιέται ότι στους 6.887.000 Έλληνες (άνω των 10 χρονών), τό 1.220.000 είναι τελείως αγράμματοι και 2.031.000 δεν έχουν τελειώσει το δημοτικό.

Η ΧΟΥΝΤΑ

1. Κατάργηση κάθε νεωτεριστικού εκπαιδευτικού θεσμού (Α. Ν. 59/67)

2. Δίωξη δασκάλων, καθηγητών γυμνασίων και πρό πάντων καθηγητών ανωτάτων σχολών, οι οποίοι δεν προσαρμόζονται στο πνεύμα του φασισμού (Σ. Π. 9. 6. 1967)

3. Έλεγχος κοινωνικών φρονημάτων όχι μόνο των φοιτητών αλλά και των οικογενειών των (Β. Δ. 454)

4. Εισαγωγή χωρίς εξετάσεις στις ανώτατες σχολές του κράτους νέων με οικογενειακή φιλοφασιστική παράδοση (Α. Ν. 40/67)

Τό δε πρόγραμμα καθορίζεται βάσει αποκαλύψεων απολυθέντος δικτατορικού ύπουρου-σύμφωνα με τις προτάσεις που είχαν διατυπωθεί στην εφημερίδα «ΕΣΤΙΑ», επίσημο όργανο της χούντας, στις 3 Αυγούστου 1967. Οι προτάσεις αυτές είναι οι παρακάτω:

1. Υποχρέωση των φοιτητών όπως παρακολουθούν ειδικά σεμινάρια και διαλέξεις (σ. σ. φυσικά φασιστικού περιεχομένου).

2. Ανάθεση της παρακολούθησης της εκπαίδευσης των νέων εις συλλόγους εθνικοφρόνων γονέων οι οποίοι θα είναι περισσότεροι εις θέσει και από αυτούς τους επιθεωρητές να αντιλαμβάνονται τό είδος της διαπαιδαγωγικής που θα γίνεται εις τά σχολεία των παιδιών τους.

3. Νά συγκεντρωθούν τά στοιχεία που αποδεικνύουν την κακοποιών δράσει του κομμουνισμού. "Ητοι: α) Κατάλογον των σφαγέντων κατά τόν Δεκέμβριον άθώνων εθνικοφρόνων πολιτών β) Έκθεσιν επιτροπής Σιτρίν γ) Φωτογραφίαι σχετικαί δ) Κατάλογος των καταστραφέντων κατά τόν συμμοριτοπόλεμον χωρίων, εκκλησιών κτλ. ε) Παιδομάζωμα. Κατάλληλοι πίνακες εμφαίνοντες ταύτα ν' αναρτηθούν εις όλα τά σχολεία, δημόσια και ιδιωτικά.

4. Νά καταρτισθί ένας «δεκάλογος» αποδεικνύων: α) Τό ανεφάρμοστον της μαρξιστικής ιδεολογίας β) Τό ανεδαφικόν της θεωρίας ταύτης.

5. Νά αναπτυχθούν ζημιαί τάς όποιας θα ύρίστατο ή 'Ελλάς και συνεπώς ό λαός της, άν αύτη προσεχώρει εις τό Παραπέτασμα».

Μέ αυτό τό «έθνικόν εκπαιδευτικόν πρόγραμμα» κατά τήν «ΕΣΤΙΑ» και τήν χούντα ή ελληνική νεολαία θα δυνήθι νά οδηγήσει τήν 'Ελλάδα στην οικονομική, κοινωνική και πολιτιστική ανάπτυξη και νά τήν καταστήσει ισότιμη χώρα στά πλαίσια της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητος. Φτάνει δηλαδή ν' αποκτήσουμε Ικανούς αντικομμουνιστές. Παράλληλα για νά ολοκληρωθεί ή σκοταδιστική έκστρατεία συμπληρώθηκε ό κατάλογος των άπαγορευμένων βιβλίων και μέ νέες άπαγορεύσεις όπως ή «Ιστορία του Έλληνικού Έθνους» του Κ. Παπαρηγόπουλου, ή «βιογραφία του Γ. Παπανδρέου» του Κ. Κομνηνού, τά σχετικά μέ τήν Παιδεία βιβλία του 'Ε. Παπανούτσου, τά «Πρακτικά του Συμποσίου του ΑΤΙ» μέ συνεργασίες των Σ. Γεδεών, Γ. Θεοτοκά, Χρ. Καρούζου, Μ. Σακελλαρίου κ. ά., τό θεατρικό «ό Μέγας Κωνσταντίνος» του Κ. Πολίτη, ή 'Η 'Ανθολογία της Δημοτικής Πεζογραφίας» του Γ. Βαλέτα κ. ά.

Τά γραπτά μένουν. Και κρίνονται. Και πρό πάντων κρίνουν. Τούς έμπνευστές τους και τήν σκοπιμότητα τους. Σκοταδιστές συχνά παρουσιάστηκαν στη πατρίδα μας. Ποτέ όμως δεν μπόρεσαν νά σταθούν για πολύ.

Γ. ΞΕΝΟΦΩΝ

Και όχι μόνο αυτό. 'Η μουσική του Μίκη ενώνει τούς Έλληνες. Είναι συγκινητικό νά βλέπεις ανθρώπους όλων των πολιτικών παρατάξεων νά φεύγουν από τίς συνυλίες μας άρχαλιχσμένοι τραγουδώντας τά τραγούδια του Θεοδωράκη.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ: Έχουν λοιπόν πολιτικό χαρακτήρα οι συνυλίες σας;

ΦΑΡΑΝΤΟΥΡΗ: Πολιτικό μέ τήν έννοια ότι δεν κρύβουμε τό μίσος μας απέναντι στη δικτατορία. 'Αντίθετα τήν πολεμάμε μέ τόν τρόπο μας. 'Η μουσική, ή Τέχνη γενικά, όταν είναι γνήσια και άληθινή, δεν μπορεί ποτέ νά είναι μέ τό μέρος των τυράννων.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ: Νομίζετε ότι θα γίνει ή δίκη του Μίκη Θεοδωράκη αυτόν τό μήνα όπως άνήγγειλε ή κυβέρνηση.

ΦΑΡΑΝΤΟΥΡΗ: Πιστεύω ότι θα τήν αναβάλλουν. Θέλουν νά κρατούν τό Μίκη χωρίς νά τόν δικάζουν, ελπίζοντας ότι μέ τόν καιρό ό θρύλος του θα καταπέσει στη συνείδηση του λαού. Οι φασίστες φοβούνται άκόμα και τό όνομά του.

ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Φοβόμαι ότι θα τομήσουν νά τόν δικάσουν. Και νά τόν καταδικάσουν σε μεγάλη ποινή μέ άσχημη και πρό παντός ψεύτικη κατηγορία. Αυτόι είναι άδίστακτοι.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ: Ποιά χώρα σ' έκανε μεγαλύτερη έντύπωση κατά τήν περιόδία σας;

ΦΑΡΑΝΤΟΥΡΗ: Πάντου μ' έδεχτηκαν μέ ένθουσιασμό. Στη Μόσχα οι Ρώσοι κλαίγανε, στην Τασκένδη οι Έλληνες πολιτικοί πρόσφυγες μ' έδι-

κοπαν συνεχώς μέ έκδηλώσεις αγάπης και συμπάραστασης στον Έλληνικό λαό. Στην Μολόβια της 'Ιταλίας δώσαμε συνυλία στο Παλαιό ντε σπόρ μπροστά σε δέκα χιλιάδες θεατές. 'Ο ίδιος ένθουσιασμός στη Γερμανία.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ: Πού είναι τό πρόγραμμά σας από δω και πέρα;

ΦΑΡΑΝΤΟΥΡΗ: Έχουμε μία σειρά από συμβόλεια. Σουηδία, 'Αν. Γερμανία, Τσεχοσλοβακία και μετά Λονδίνο και Παρίσι. Στίς 15 'Απριλίου πρέπει νά είμαστε στην 'Αμερική.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ: Και φυσικά εκεί θα συναντήσετε μιá άλλη πιστή φίλη του Μίκη Θεοδωράκη και αντίπαλη του φασισμού, τή Μαρίνα Μερκούρη.

ΦΑΡΑΝΤΟΥΡΗ: 'Ασφαλώς. Και ελπίζουμε μάλιστα στη βοήθειά και τή

ΑΠΑΤΗ

η ισοτιμία των πτυχίων του εξωτερικού

Η κυβέρνηση επαγγέλθηκε ριζικές αλλαγές στην παιδεία. Υποσχέθηκε ξεχωριστή μεταχείριση στους νέους επιστήμονες οι οποίοι θα «οικοδομήσουν μιάν νέα Ελλάδα». Διαβεβαίωσε για την συμπαράσταση της «εις τους εκ του εξωτερικού νέους επιστήμονες». Και εξήγγειλε την απόφαση της με την οποία τα πτυχία των ξένων πανεπιστημίων θεωρούνται ισότιμα με τα ελληνικά και καταργείται η επανάληψη των εξετάσεων για την άδεια άσκησης επιστημονικού επαγγέλματος.

Αλλάξαμε από αγάλαση οι ελάχιστοι φιλοδικτατορικοί φοιτητές του εξωτερικού. Ίδου σύγχρονη αντίληψη των επιστημονικών προβλημάτων εκ μέρους της «εθνικής κυβέρνησης». Οι χιλιάδες των φοιτητών εξεπλάγησαν. Νά πού η

χούντα αποφάσισε να θεραπεύσει ένα καρκίνωμα και να εξισώσει τα πτυχία των αλλοδαπών και των ήμεδαπών ανωτάτων σχολών.

Πρός αποκατάσταση των εκπλήξεων, των αμφιβολιών και των αλλαγμών παραθέτουμε τον αναγκαστικό νόμο αριθμ. 169/30. 10. 67 μετά την άγνοια του όποιου οι άπανταχοι Έλληνες μπορούν να βγάλουν τα συμπεράσματα τους για την αποκάλυψη μιας ακόμη χουντικής απάτης.

ΑΝ.Ν. 169/30. 10. 67. άρθρο μόνον. 1. «Έλληνες πτυχιούχοι Ιατρικών σχολών άγνωρισμένων πανεπιστημίων της Αλλοδαπής, τυγχάνουσιν άδείας άσκησης ιατρικού επαγγέλματος εν Ελλάδι, συμφώνως τω άρθρω 3 του

Α.Ν. 1565/1939 μετ' επιτυχής εξέτασιν εις τὰ μαθήματα: Παθολογία Χειρουργική, Θεραπευτική και Μαιευτική-Γυναικολογία.

Η εξέταση διεξάγεται εις την έδραν της Ιατρικής Σχολής Πανεπιστημίου της ήμεδαπής και εν τη Ελληνική γλώσσῃ, ενώπιον επιτροπής αποτελούμενης εκ καθηγητών της σχολής ταύτης. Θεωρούνται επιτυχόντες, κατά την ως άνω εξέτασιν οι συγκεντρούντες συνολικώς είκοσι (20) τουλάχιστον, βαθμούς και εις τὰ τέσσαρα μαθήματα.

Η χούντα όχι μόνον δέν επιφέρει καμιά μεταβολή εις τὰ ισχύοντα αλλά επιμένει και νά μᾶς θυμίζει ότι η απόφαση της στηρίζεται σέ νόμο του 1939 έπογῃ επίσης σκληρῃς δικτατορίας.



συμπράσταση της.
ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ: Οι Έλληνες εργάτες της Δυτ. Ευρώπης παρακολουθούν με συγκίνηση τίς προσπάθειές σας. Και είναι πάντα κοντά σας

ΦΑΡΑΝΤΟΥΡΗ: «Αν η μουσική μας ξεκουράζει και δίνει κουράγιο στους ξενητεμένους Έλληνες είναι για μᾶς η μεγαλύτερη ικανοποίηση.

Ο αγώνας πού κάνουμε είναι κοινός, είναι για όλους και από όλους. Σέ όλους τούς Έλληνες εύχομαι γρήγορη λευτεριά και καλή αντίσταση στην πατρίδα. Αισθάνομαι την ανάγκη νά εύχαριστήσω και τούς Γερμανούς φίλους μας και ιδιαίτερα τή νεολαία για τή συμπράστασή τους στον αγώνα του λαού μας. Ο φασισμός δέν σκλάβωσε μόνο την Ελλάδα. Χτυπά την πόρτα της Ευρώπης.

το "συνταγμα" των συνταγματαρχών

Γ. ΓΡΗΓΟΡΗ

Έδώ τό Σύνταγμα, εκεί τό Σύνταγμα—
πού είναι τό Σύνταγμα, Συντάσσεται,
συναρμολογείται, συμπιέζεται, συγκο-
λεϊται, συνταυτίζεται μέ τήν Δικτα-
τορία. Καί συνδιαλύονται όμοιό στά έξ
ών συνετέθησαν!

Πλῆθος συνταγματολόγων συνταξάν-
των συνδήλωσιν συντονισμού μετά των
συνταγματάρχων, συνέρχονται επί τῷ
αὐτῷ καί συνδιαλέγονται διά τήν σύν-
ταξιν ενός Συντάγματος, ὡς λογί-
σιν συντάγματος τεθωρακισμένου, συνέ-
νοχοι ὅλοι καί συντηρηταί τοῦ φα-
σισμοῦ.

Συναλλάσσονται δέ ἐπί τοῦ νέου κατα-
στατικού, καταναγκαστικοῦ καί κατα-
στρεπτικοῦ χάρτου τῆς χώρας καί
κατωρίζουν τά θεμελιώδη ἄρθρα αὐτοῦ,
ἀνατινάσσοντες ἐκ θεμελίων πᾶσαν
ἐννοιαν περί Δημοκρατίας.

Πρῶτον, ἅπανσαι αἱ ἐξουσίαι πηγά-
ζουν ἐκ τοῦ Πατακοῦ καί ἀναλαμβάνονται
ὑπό τοῦ Παπαδόπουλου.

Τό πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος εἶναι Βασι-
λευσμένη ἀβασίλευτος δικτατορική δη-
μοκρατία.

Δεύτερον, ὅλοι οἱ Ἕλληνες εἶναι ἴσοι

ἐναντι τοῦ νόμου, τοῦ ἀστυνομικοῦ, τοῦ
χωροφύλακος, τοῦ στρατοπεδάρχου, τοῦ
στρατοδίκου, τοῦ ἐσατῆ, εἴτε δικά-
ζονται, εἴτε φυλακίζονται, εἴτε ἐκτο-
πίζονται, εἴτε ἐξαφανίζονται ἀπό τοῦ
προσώπου τῆς γῆς.

Τρίτον, ἕκαστος πολίτης ἔχει τό συν-
ταγματικόν δικαίωμα νά ὑπογράψῃ δή-
λωσιν μετανοίας, νά ἀπολύεται ἐκ τῆς
ἐργασίας του, νά φορολογεῖται, νά μήν
τρώγῃ καί νά ἐκφράζεται.

Τέταρτον, τό οἰκογενειακόν ἀσylum
εἶναι ἀπαραβίβιστον ἀπό τοὺς μή ἔχον-
τας τήν ιδιότητα τοῦ ἀστυνομικοῦ ἢ τοῦ
ὀργάνου τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας
Πληροφοριῶν (ΚΥΠ).

Πέμπτον, σεβαστόν παραμένει εἰς πάν-
τας τό δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν τοὺς
ἐκλεγμένους τῆς Ἑθνικῆς κυβερνή-
σεως, ὡς καί τοῦ ἐκλέγεσθαι ἀπό τό
Συμβούλιον τῶν Συνταγματάρχων.
Ὡσαύτως σεβαστόν παραμένει τό δι-
καίωμα τοῦ συνεταίριζεσθαι μετά τοῦ
Φώτη Μακρῇ καί τοῦ συναθροίζεσθαι
εἰς τά στρατόπεδα συγκεντρώσεως.
Ἐκτον, ὁ Τύπος εἶναι ἐλεύθερος νά
ἐγκωμιάζῃ τήν 21ην Ἀπριλίου.

Ἑβδομον, ἡ νέα Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων
ἀποτελεῖται ἐξ 150 κωφάλαων. Διὰ
νά λάβῃ τις τό χρῆσμα τοῦ ὑπο-
ψηφίου βουλευτοῦ πρέπει α) Νά μή
βουλεύεται, β) Νά ἐξομολογεῖται στόν
παπᾶ τῆς ἐνορίας του ἅπαξ τῆς ἐβδο-
μάδος ἀνελλιπῶς ἀπό τριακονταετίας,
γ) Νά γνωρίζῃ ἀπταιστώως τό «Μάιν
Κάμπερ» τοῦ Χίτλερ, δ) Νά μήν ψή-
φισεν οὐδέποτε κατὰ τό παρελθόν
ἄλλο κόμμα πλὴν τοῦ κόμματος τοῦ
Κώστα Μανιαδάκη, ε) Οἱ γονεῖς, οἱ
παπποῦδες καί προπαποῦδες του, ὡς
καί ὁ ἴδιος φυσικά νά μήν ἔχουν προ-
φέρει οὔτε ἅπαξ εἰς τήν ζωὴν των τήν
λέξιν «δημοκρατία» καί στ') Νά συνη-
γάσθῃ ἀπαραιτήτως κατὰ τήν κατοχήν
μετά των κατακτητῶν ἢ νά κατέχει
περιουσίαν ἐκ κληρονομίας καί σκαν-
δάλων.

Τό ἄρθρον 114 τοῦ παρελθόντος Συν-
τάγματος καθορίζεται ὡς ἐξῆς: Ἡ
τῆρσις τοῦ παρόντος ἐπαφίεται εἰς
τοὺς Ἀμερικανούς.

Ταῦτα καί τινά συνέταξαν οἱ συνταγ-
ματολόγοι τῶν συνταγματάρχων καί
παρέδωσαν τό νέον «Σύνταγμα» κατό-
πιν λαμπρᾶς τελετῆς εἰς τοὺς συνταγμα-
τάρχας συνταγματολόγους, οἵτινες
ὑπεσχέθησαν ὅτι θά μελετήσουν τοῦτο
εἰς τρία τέρμινα καί ἀφοῦ τό ἐξεωρί-
σουν ὑπό τό φῶς τῆς Σελήνης, τῆς
ἡμισελήνου, τῶν συμμάχων τούρκων,
τοῦ Φράνκο καί τοῦ Σαλαῆ, θά διε-
νεργήσουν δημοψήφισμα, ἂντι ἐτέρου
Συντάγματος— εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων!

Ἀλλά πίσω ἔχει ἡ ἀγλάδα τήν οὐρά.
Καί θά γελάσῃ καλά, ὁ λαός μας πού
θά γελάσῃ τελευταῖος...



το συγκροτημα της Ν. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Μέ συγκίνηση καί ἐνθουσιασμό
ὑποδέχτηκαν οἱ Ἕλληνες ἐρ-
γαζόμενοι στή Δ. Γερμανία τό
καλλιτεχνικό συγκροτημα τῆς
ΝΤΟΡΑΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥ-
ΛΟΥ πού περιόδευσε τόν πε-
ρασμένο μῆνα σέ εἰκοσι γερ-
μανικὲς πόλεις.

Οἱ Ἕλληνες καλλιτέχνες μέ
λιτά μέσα παρουσίασαν ἕνα
ἄρτιο πρόγραμμα ἀπό κάθε

πλευρά, ἀφιερωμένο στόν τι-
μημένο συνθέτη καί πατριώτη
Μίκη Θεοδωράκη, πού ἦταν
ταυτόχρονα καί μιά γεναῖα
ἀπάντηση στοὺς διώκτες τῆς
ἑλληνικῆς τέχνης, στοὺς μιση-
τούς φασίστες τῆς Ἀθήνας.
Στό πρῶτο μέρος παρουσίασαν
τόν «ἐπιτάφι» μέ θαυμάσια
ἀπαγγελία, τὰ τραγούδια τοῦ
Θεοδωράκη, μὲν αὐτοτελεῖ

σκήνῃ ἀπὸ τό ἀντιστασιακό
ἔργο τοῦ Γεράσιμου Σταύρου
«Καλὴνύχτα Μαργαρίτα» καί
τῇ λαϊκῇ ὁπερᾷ τοῦ Μίκη Θεο-
δωράκη «τό τραγούδι τοῦ νε-
κροῦ ἀδελφοῦ». Τό δεύτερο
μέρος περιελάμβανε μιά ἀν-
θολογία ἀπὸ τὰ πιά ἀντι-
προσωπευτικὰ σύγχρονα λαϊκά
μας τραγούδια, τό σατιρικό
μονόπρακτο «ἡ λογοκρισία»,
καί τέλος τῇ «Ρωμιοσύνη». Ἡ
Ντόρα Γιαννακοπούλου καί οἱ
συνεργάτες της συνεχίζουν τήν
περιοδεία τους στίς σοσιαλι-
στικές χώρες, ἐνῶ προγραμ-
μάτισαν μιά σειρά ἐμφανίσεων
στίς Γερμανικὲς πόλεις κατὰ
τὴν ἀνοιξή.

Τό νέο έργολογία τής φασιστικής χούντας πού έρχεται στή δημοσιότητα ξεπερνά κάθε προηγούμενο σέ βαρβαρότητα καί άπανθρωπία. Θύματα: Παιδιά δημοκρατικών οικογενειών. Ή χούντα επιδιώκει νά δημιουργήσει Γενήτσαρους. Ή έποχή τής τυρκοκρατίας, τής άλλαξοπιστίας, ξαναζει. Οι Έλληνες τρέμουν μήν πέσουν τά παιδιά τους στά νύχια τής «έθνικής άναμορφώσεως». Ο εύπλαστος παιδικός χαρακτήρας μπορεί τόσο εύκολα νά διαστρελωθώ. Ή είδηση τής ύπαρξης τέτοιων στρατοπέδων κυκλοφορεί από τριμήνου καί τονίστηκε επανειλημμένα τόσο από τόν ευρωπαϊκό τύπο, όσο καί από τούς ελεύθερους ραδιοσταθμούς. Ή «Αντίσταση» προβαίνει σήμερα επίσημα στήν κατγγεγλία τής άνόσιας πράξης τών φασιστών πρós όλόκληρο τόν πολιτισμένο κόσμο. Ένα Έλληνόπουλο, δραπετής του άπαίσιου στρατοπέδου, μέ γραπτή αφήγησή του πού έφτασε στήν Εύρώπη μέ τή φροντίδα τών αντίστασιακών οργανώσεων φωνάζει άπεγνωσμένα: «Σώστε τά Έλληνάκια, γιατί θά πεθάνουν από τό κρύο, τήν πείνα καί τά μαρτύρια».

δραπευσα “ΔΙΟΝΥΣΟ,”! απο τον

«Μέ πιάσανε μέ τόν πατέρα μου πού είχαμε κατεβή από τό χωριό στήν Άθήνα γιά δουλειές.

Τόν πατέρα μου δέν τόν ξανάδα. Μέ βάλανε άμέσως σ' ένα κλειστό αυτοκίνητο άπ' αútά πού κουβαλούν τά κρέατα καί σέ μιά ώρα πάνω κάτω μέ ξεφορτώσανε σέ μιάν έρημιά, πού είπα πάει έδώ θά μέ σκοτώσουνε. Τούς παρακαλούσα νά λυπηθούνε τή μάνα μου πού έμεινε μόνη μέ τόσες δουλειές. Γελούσανε, μου τραβούσαν τ' αútιά καί τή μύτη καί μετά άρχισαν πέντε άντρες νά μέ χτυπούν καί νά μέ πετούν ό ένας στόν άλλον σάν μπάλα.

Τό πρωί μου χύσανε βρωμόνερα καί ζύπνησα. Κρύωνα καί πονούσε τό κεφάλι μου. Είμαστε ως τρακόσια παιδιά 15—20 χρονών. Μπορεί νά είναι καί περισσότερα γιατί οι σκηνές μας είναι κατά συνοικίες καί δέν έχουμε δικαίωμα νά πηγαίνουμε από τή μιά σκηνή στήν άλλη. Ότι βλέπω από μακριά. Μας δώσανε ένα ντενεκεδάκι μέ καντό τσάι. Οι άλλοι ξέρανε τό ρόφημα. Άμέσως μετά τή διανομή μας κυνηγούν οι άντρες τής ΕΣΑ μέ τό βούρδουλα καί μεις πρέπει νά πίνουμε τό τσάι χωρίς νά χυθεί σταγόνα. Άν χυθεί, τότε πρέπει νά φάμε τό χόμα πού βράχθηκε μέ τσάι.

Όστερα από τό ρόφημα άρχίζουν τά μεγάφωνα. Έμπρός, προσευχή. Τό μεγάφωνο λέει τήν προσευχή. Καί ύστερα βάζει τίς φωνές πάλι τό μεγάφωνο. Έμπρός ξαπλώστε κάτω κατά τριάδες. Καί ούρλιάζουν νά τρελλαίνεσαι. Έστεις βρέ είστε ή Έλλάδα, λένε. Τί έκανε ό κομμουνισμός στήν Έλλάδα; Καί καθώς σκέφτεσαι τί έκανε ό κομμουνισμός στήν Έλλάδα όρμούν οι έσατζήδες μέ μακριά καλάμια καί σέ λυώνουν στό ξύλο. Τί έκανε ρέ ό Παπανδρέου στήν Πατρίδα; Τό ξέρουμε πιά. Δεύτερο ξύλο, χειρότερο από τό πρώτο.

Αυτό τό μάθημα κρατά μέχρι τίς 11. Όστερα άρχίζει τό μάθημα γιά τόν κύρ Παπαδόπουλο καί λέει τό μεγάφωνο πού έσωσε τήν Έλλάδα πού ό Παπαντρέας καί ή ΕΔΑ θέλανε νά τή δώσουνε στους Βουλγάρους. Τό μεσημέρι παίρνει φαί όποιος τραγουδά καθαρά καί δυνατά τό «τί ζητούν οι Βούλγαροι στή Μακεδονία, όξω Βουλγαρία όσπ.»

Έγώ δέν τό ήξερα τό τραγούδι καί έμεινα τρεις μέρες νηστικός μέχρι νά τό μάθω.

Τήν ώρα πού τρώμε τά μεγάφωνα τραγουδάνε καί οι φύλακες φτύνουν στό φαί.

Τό απόγευμα πάμε σχολείο σέ μιά τσίγκινη σκηνή. Έκει ένας δάσκαλος μέ μουστάκια βγάζει ένα παιδί καί τό ρωτά γιά τήν έθνική κυβέρνηση καί τήν Πατρίδα. Όστερα ό καθένας πρέπει νά φωνάζει: ό πατέρας μου είναι προδότης τής πατρίδας καί ... καί τόν άποκηρύσσει. Όσοι δέν τό πούν τρέχουν όλη τή νύχτα καί τούς κυνηγούν από πίσω στρατιώτες μέ καλάμια. Τά πιο πολλά παιδιά μόλις σηκωθούν γιά μάθημα βάζουν τά κλάμματα. Δέν μπορούν νά συνηθίσουν, λίγα μόνο συνήθισαν καί λένε πατέρας μας είναι, ό κύρ Παπαδόπουλος. Έτσι ήτανε πολύ νύχτα καί μας κυνηγούσανε μέ τά καλάμια πού κρύφτηκα πίσω από ένα δέντρο καί είπα μέσα μου, τώρα Δημήτρη καί νά σέ σκοτώσουνε πιο καλά είναι παρά νά μείνεις. Έσφιξα τά δόντια καί πέρασα από τά συμπατοπλέγματα πού μου ξεσχίσανε τό κρέας. Τώρα δέν ξέρω πού νά κρυφτώ. Τό στρατόπεδο βρίσκεται στό Διόνυσο, 20 χιλιόμετρα από τήν Άθήνα. Σώστε τά παιδιά γιατί θά πεθάνουν από τό κρύο, τήν πείνα καί τά μαρτύρια.»

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ

ΣΤΑ ΚΡΑΤΗΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΙΝΑΣ

Τό οίκημα της οδού Μπουμπουλίνας στην Αθήνα έχει μετατραπεί σε τόπο φρικτών βασανιστηρίων. Σε επιστολή που έστειλε αγωνιστής μέσα από τα κρατητήρια καταγγέλλονται και τα εξής: "Ταράτσα λένε οι κρατούμενοι στην Γενική Ασφάλεια τα δωματιάκια που βρίσκονται πάνω από τον 4ον όροφο και όπου γίνονται τα βασανιστήρια. Θα καταντούσε κοινοτυρία να αναφέρω όλες τις περιπτώσεις βασανιστηρίων που είδα και άκουσα από πρώτο χέρι. Θα αναφέρω τις πιο χαρακτηριστικές. Τους κρατούμενους που πρόκειται να βασανίσουν, συνήθως πριν τους βάλουν στην απομόνωση απ' όπου τους πηγαίνουν έπάνω στην ταράτσα τις πιο πολλές φορές μετά τις 2 τα μέσα νυχτα για να μην ακούγονται οι κραυγές τους από τους περαστικούς. Για τον ίδιο λόγο έχουν ένα μηχάνημα ειδικό που κάνει ένα θόρυβο περίπου σαν το θόρυβο της μοτοσυκλέτας. Απ' αυτό τό χρησιμοποιούν όταν ο κρατούμενος αρχίσει να ούρλιάζει. Τό πιο συνηθισμένο βασανιστήριο είναι η φάλαγγα. Τους δέννουν σε ένα τραπέζι και τους κτυπούν στις πατούσες των ποδιών ενώ φοράνε τα παπούτσια τους, στην αρχή με ένα μεγάλο κλόμπ ξύλινο, μετά με ένα σιδερένιο λαστό κι αν αντέξουν και σ' αυτό με μία σανίδα. Υπάρχει περίπτωση φοιτητή που τον κτυπούσαν επί 7 ώρες. Οι κοπέλλες γενικά εκτός από τό ξύλο υπόκεινται και σε έλευτελισμούς που δεν είναι δυνατό να γραφτούν. Ο μικρότερος έλευτελισμός είναι ότι τις κτυπούν άνδρες ενώ εκείνες γυμνές." Στα ίδια κρατητήρια βασανίζεται άγρια ο Μ. Αναστασιάδης, οι πατριώτες Άρ. Μανωλάκος και Άνδ. Λεντάκης. Ο Λεντάκης παθαίνει κρίσεις από τα βασανιστήρια. Τόν βασανίζουν παρουσία ίατρού, ο οποίος επεμβαίνει κάθε φορά που εκδηλώνονται οι κρίσεις και τόν συνεφέρνει, έτσι που να μπορούν να συνεχιστούν τα βασανιστήρια. Του Άρ. Μανωλάκου του έσπασαν δυό πλευρά και τό κόκκαλο της μύτης.

Η ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Φρικτά βασανιστήρια κατάγγειλαν οι 41 πατριώτες μπροστά στο στρατοδικείο. Τα εξής αναφέρονται σε επιστολή που έφτασε στον ραδιοφωνικό σταθμό "Φωνή της Αλήθειας": "Η Αφρούλα Σαπουντζή κατάγγειλε ότι εκτός από την εικονική εκτέλεση την υπέβαλαν και σε έλευτελιστικά βασανιστήρια. Πολλές μέρες στη σειρά την ανέκριναν ολόγυμνη από πέντε ως έξη ώρες την ημέρα μπροστά σε πολλούς άξιωματικούς της Ασφάλειας. Ο Φ. Χατζηγιάννης, σπουδαστής, κατάγγειλε ότι τόν οδήγησαν μπροστά σε νεοσκαμμένο τάφο κι εκεί οργάνωσαν την εικονική εκτέλεση του. Ο Ν. Κωσταντάκης κατάγγειλε ότι τόν είχαν έφτά μέρες στην απομόνωση δεμένον με χειροπέδες με αποτέλεσμα να πρηστούν τόσο πολύ τα χέρια του ώστε να σκεπάσουν τις χειροπέδες."

DÜSSELDORF :

ΝΕΟΛΑΙΑ ΛΑΜΠΡΑΚΗ

Ντύσσελντορφ.

Εκατοντάδες εκπρόσωποι των οργανώσεων της Δημοκρατικής Νεολαίας Λαμπράκη από πολλές πολιτείες της Γερμανίας έχουν πλημμυρίσει την πόλη. Ένθουσιασμός. Χαιρετισμοί. Γνωριμίες. Αμβούργο, Μόναχο, Βερολίνο, Άαχεν, Στουτγκάρδη, Άννντερ. Νέοι γιομάτοι όνειρα και ελπίδες. Καί αποφασιστικότητα. «Κάτω ή χούντα» «Δημοκρατία» «Λευτεριά στην ήρωική νεολαία». Συγκλήθηκε φεστιβάλ της νεολαίας Λαμπράκη. Καί έγινε φεστιβάλ Δημοκρατίας. Με συμμετοχή γερμανικών νεολαϊστικών οργανώσεων, Τύπου, Συνδικάτων. Κι' έλοι με μιά φωνή με μιά απόφαση: Νά ξαναγυρίσει ή Δημοκρατία στην Ελλάδα.

Ο Γραμματέας της Δ. Ν. Λαμπράκη

«Η κληρονομιά των αγώνων της Ελληνικής Νεολαίας κατά τη μεγαλειώδη περίοδο της εθνικής αντίστασης βάζει σε μās, την πρωτοπόρα οργάνωση της σημερινής νεολαίας βαριά καθήκοντα. Καί είναι χρέος καί καθήκον μας νά ανταποκριθούμε στο μεγάλο αγώνα πού διεξάγει ο λαός μας. Νά πλατύνουμε τίς οργανώσεις μας, νά μαζικοποιήσουμε τούς φίλους μας, νά κινητοποιήσουμε τή γερμανική νεολαία γύρω από τό θέμα της πατρίδας μας, νά, αυτοί είναι οί βασικοί μας στόχοι. Καί παράλληλα νά κινητοποιούμε την κοινή γνώμη

γιά νά πιέζει τή χούντα απ' όλες τίς μεριές, νά δημιουργούμε γνωριμίες με ξένους δημοκράτες καί αντιφασίστες καί νά εντείνουμε την εξόρμησή μας γιά τή βοήθεια των πολιτικών κρατουμένων καί των οικογενειών τους ...»

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

«Στεκόμαστε στο πλευρό σας γιά νά ξαναφέρετε στην Ελλάδα τή Δημοκρατία. Ευχόμαστε γρήγορα ή χώρα σας νά οδηγηθεί στην οικονομική καί κοινωνική δικαιοσύνη.

ΝΕΟΛΑΙΑ IG METALL DUSSELDORF

Τό περιοδικό ELAN

Τό φασιστικό καθεστώς φυλάκισε την Ελληνική Δημοκρατία. Άλλά ο Θεοδωράκης είναι γιά μās λεύτερος. Τραγουδάμε τά τραγούδια του καί τόν σκεφτόμαστε. Πορευόμαστε με τούς ρυθμούς του, είμαστε ο στρατός πού θά νικήσει τούς φασίστες. Τό καθεστώς πού επέβαλαν οί φασίστες στην Ελλάδα με τή βοήθεια του ΝΑΤΟ καί των Αμερικανών αποτελεί σήμα κινδύνου γιά τό γερμανικό λαό πού πέρασε 12 χρόνια κάτω από φασιστικό ζυγό. Γι' αυτό τά εμπνευσμένα από τή Δημοκρατία νειάτα της Γερμανίας φωνάζουν ΟΧΙ στο φασισμό της Ελλάδας, της Ισπανίας, της Πορτογαλίας, ΟΧΙ στη δικτατορία της νότιας Κορέας, ΟΧΙ στη βάρβαρη επίθεση του αμερικανικού ιμπεριαλισμού εναντίον του Βιετνάμ. Καί αυτό τό ΟΧΙ είναι ένα δημιουργικό ΝΑΙ γιά τή δημοκρατία καί την ειρήνη. Είναι ένα ΝΑΙ συμπάραστασης πού μās έγινε σήμερα πρωταρχικό καθήκον»

KARL HUBERT REICHEL

Ο εκπρόσωπος της Α. Φ. της ΕΔΑ

Ο εκπρόσωπος της Λέσχης Φύλων της ΕΔΑ δυτ. Γερμανίας αναφέρθηκε στο δημιουργικό ρόλο της νεολαίας, πριν καί μετά τό πραξικόπημα καί ανέλυσε τή θέση της ΕΔΑ στο κίνημα του Κωνσταντίνου.

Ακόμα πολλοί ομιλητές. Καί μετά εκδηλώσεις. Καλλιτέχνες πού τό άστρο τους λάμπει σήμερα στην Ευρώπη. Φ. Βουτσίνος, διακεκριμένος καλλιτέχνης της όπερας. Ο Παπās, της όπερας του Λύμπεν. Ο νεαρός συνθέτης Μυρσίνης. Καί δίπλα Λαμπράκηδες έρασιτέχνες μά με τόση διάθεση, με τόσο πάθος, ήθοιοι, τραγουδιστές, χορευτές. Άξέχαστη μέρα. Ρωμιόσιν. Ένα τραγούδι πριν καί μετά τή μάχη.

Φρ. ■



Φραγκίσκος Βουτσίνος



Κάρλ Χούμπερ Ραϊχελ



BIET-NAM

7 χρόνια απο την ίδρυση του Ε.Α.Μ

Η εξέλιξη των αντιθέσεων

Οι συμφωνίες της Γενεύης του 1954, καρπός της στρατιωτικής ήττας των Γαλλικών αποικιοκρατικών στρατευμάτων από τον λαϊκό επαναστατικό στρατό Βιετ-μίνχ, προέβλεπαν: προσωρινό χωρισμό της χώρας σε δύο ζώνες βόρεια και νότια. Η βόρεια κάτω από την επιτροπή των Βιετ-μίνχ, η νότια κάτω από την επιτροπή των Γάλλων. Την υποχρέωση των δικαιοκρατών στις δύο ζώνες να προετοιμάσουν την χώρα για γενικές εκλογές σε όλο το Βιετνάμ που θα έφταναν και την ένωση του βορείου με το νότιο τμήμα. Οι εκλογές θα έπρεπε να γίνουν έως το 1956. Την απαγόρευση της εισαγωγής και άλλων όπλων και (παρά τις αντιθέσεις απόψεις των ΗΠΑ) της εγκατάστασης στρατιωτικών βάσεων.

Τό γεγονός ότι το εθνικοαπελευθερωτικό κίνημα με το βαθύ κοινωνικό του χαρακτήρα είχε τεράστια επιρροή στο βιετναμέζικο λαό, έκανε σίγουρη την πρόβλεψη για συντριπτική νίκη στις επερχόμενες εκλογές του Μετώπου κάτω από την ηγεσία του Χο-Τσι-Μίνχ. Η 'Αμερική της οποίας η πολιτική ήταν η άνακοπή «της περαιτέρω επέκτασης του κομμουνισμού» και η αντίθεση με τα προοδευτικά δημοκρατικά κινήματα, η οποία άρνήθηκε γι' αυτό το λόγο να υπογράψει τις συμφωνίες της Γενεύης, έπρεπε τη θέση της Γαλλίας σαν προστάτης του καθεστώτος του Νοτίου Βιετνάμ. Και αφού αποδείχτηκε, πως παρά την κάθε είδους υποστήριξη προς αυτό οι εκλογές θα κατέληγαν σε νίκη των αντιστασιακών προοδευτικών δυνάμεων, αποφάσισε να εμποδίσει την διεξαγωγή των εκλογών, και τό έπέτυχε μέσω των κυβερνήσεων-άνδρεκέλων. Η τακτική αυτή είναι η εφαρμογή της αμερικανικής θεωρίας, ότι «ελεύθερες εκλογές δεν είναι δυνατόν να κερδηθούν από τους κομμουνιστές» αν κερδηθούν από τους κομμουνιστές τότε δεν μπορεί να ήταν ελεύθερες». — Άρα αν πρόκειται να κερδηθούν από τους αντιπάλους, δεν τις επιτρέπουμε με τό δικαιολογητικό ότι δεν θα είναι ελεύθερες. Ένώ τό Βόρειο Βιετνάμ τραβούσε τον δρόμο της εθνικής ενότητας, της προκοπής

και της κοινωνικής δικαιοσύνης, με τό μοίρασμα της γής στους αγρότες στο Νότιο οι αντιδραστικές κυβερνήσεις, πήραν πίσω την γή που είχαν μοιράσει οι Βιετ-μίνχ στους αγρότες και την ξανάδωσαν στους μεγαλοκτηματίες, άνοιξαν τον δρόμο στην εκμετάλλευση της χώρας από τό μονοπώλια, εγκατέστησαν καθεστώς τρομοκρατίας και καταπίεσης των αντιστασιακών και προοδευτικών δυνάμεων με έκτελέσεις, συλλήψεις, βασανιστήρια κ.λ.π.

Η άρχή της σύγκρουσης

Η βάρβαρη οικονομική και πολιτική καταπίεση έφερε την αντίδραση του λαού. Παρά τό γεγονός ότι η γραμμή της οργάνωσης των Βιετ-μίνχ ήταν η αυστηρή τήρηση των συμφωνιών της Γενεύης και ως εκ τούτου ήταν εναντίον της άσκησης βίας, ήδη από τό 1957 άρχισαν τόσο από οπαδούς των Βιετ-μίνχ όσο και από τον υπόλοιπο λαό ασύμφορες ένοπλες ενέργειες. Οι εκδηλώσεις αυτές, μεμονωμένου χαρακτήρα άρχικά, έφτασαν τό 1959 μέχρι τοπικά συντονισμένες ενέργειες και είχαν χαρακτήρα καταδρομών. 'Ο σκοπός τους ήταν τριπλός: να προμηθευτούν όπλα από τους αντιπάλους, να πείσουν τον λαό ότι μόνο η άνατροπή της κυβέρνησης μπορεί να φέρει καλύτευση, και να τιμωρήσουν τους βασικούς συνεργάτες της κυβέρνησης στις τρομακτικές και καταπιεστικές τους ενέργειες, φτάνοντας μέχρι και την εκτέλεσή τους. 'Ο πολλαπλασιασμός των ένοπλων αντιστασιακών εκδηλώσεων και η κυβερνητική πολιτική ώρμασαν μέσα στο λαό την πεποίθηση ότι μόνο η άσκηση βίας, θα μπορούσε να φέρει την απελευθέρωση της χώρας.

Τό μέτωπο - 'Ο πόλεμος

Μετά από μία προσωρινή σύσκαψη των ήγετών των αντιστασιακών οργανώσεων στις άρχές του 1960 και την μεταβολή της άποψης της θέσης των Βιετ-μίνχ, έγινε τον Δεκέμβριο του 1960, η ίδρυση της διαρκούς του 'Εθνικού Απελευθερωτικού Μετώπου. 'Ο αγώνας

Στις άρχές Δεκεμβρίου συμπληρώθηκαν 7 χρόνια από την ίδρυση του Έθνικού Απελευθερωτικού Μετώπου του Νοτίου Βιετνάμ. Η ιδρυτική διάσκεψη, όρδωση άνάμεσα σε δύο εποχές, έτερμάτισε επίσημα την περίοδο άναμονής του Βιετναμέζικου λαού άπέναντι στους Αμερικανούς και στίς έγκατεστημένες κυβερνήσεις, -μαριονέττες, νά έφαρμόσουν τις συμφωνίες της Γενεύης και κάλεσε τό λαό νά πάρει πρωτοβουλία δράσης, για νά πετύχει μέ έπαναστατικό άγώνα την έθνική του άπελευθέρωση.



ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ U.S.A

οργανοποιήθηκε και πήρε όλοένα και πλατύτερη, έντονη μορφή. Παρά την αύξηση της αμερικανικής ύποστήριξης μέ 87000 «έκπαιδευτές» (1964: 160000) πολεμικό υλικό και κάθε είδους βοήθεια και την αύξηση του στρατού της κυβέρνησης σε 160000, οι βαθιές ανταγωνιστικές αντιθέσεις άνάμεσα στή μάζα του λαού και στην άλγερχία-συνεργάτη των Αμερικανών έκαναν την έπιρροή του Μετώπου άποφασιστική. Τό Μέτωπο έλεγχε ούσιαστικά πάνω άπό 60% της έπιφάνειας της χώρας, στή δέ ύπόλοιπη είχε σημαντική έπιρροή. Ο κυβερνητικός στρατός δέν έκπροσωπούσε καμιά ούσιαστική πολεμική δύναμη. Η άνατροπή της κυβέρνησης και η άπελευθέρωση της χώρας ήταν τό 1964 ζήτημα λίγων μηνών. Οι Πνωμένες Πολιτείες πού δέν ήθελαν νά δεχθούν ένα σοσιαλιστικό ή και ούδέτερο Νότιο Βιετνάμ άρχισαν την άπροκάλλητη και μαζική επέμβαση. Ο πόλεμος έγινε άμερικανικός. Παρά τό γεγονός ότι η άδυναμία τους νά συντρέψουν τό πλατό λαϊκό κίνημα τους έκανε νά έπενδύνουν τους βομβαρδισμούς στό Βόρειο Βιετνάμ δικαιολογούμενοι μέ την θεωρία ότι τό Β. Βιετνάμ έπιτίθεται έναντίον του Νοτίου, νά φέρουν όλο και περισσότερο στρατό στό Βιετνάμ προσπαθώντας μάλιστα νά διεθνοποιήσουν τον πόλεμο όπως στήν Κορέα (σήμερα: 480000 Αμερικανοί, 60000 σύμμαχοι, Κορεάτες, Άυστραλοί, Ταϊλανδοί κ.λπ. και 600000 κυβερνητικός στρατός, παρ' όλ' αυτά ό άπελευθερωτικός άγώνας άνέβαινε παράλληλα, παίρνοντας παλατική μορφή, αύξάνοντας την δύναμή του, διατηρώντας τον έλεγχο της χώρας, φτάνοντας στό σημείο νά περνάει άπό την τακτική του άνταρτοπόλεμου μέχρι σε μάχες κλασικής μορφής. Οι Αμερικανοί, παρ' όλ' αυτά ό έχουν μόνο έκατομμύριο στρατό, ξοδεύουν για τον πόλεμο 25 δισεκ. δολάρια τον χρόνο (περισσότερο άπ' ότι όλόκληρος ό προϋπολογισμός της Γερμανίας) ρίξαν ως τώρα 1,7 έκατομ. βόμβες, άρα περισσότερο άπό τις βόμβες πού έπεσαν σε όλόκληρο τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο (1,54 έκατομ.). Δηλ. άντιστοιχούν 50 κιλά βόμβες στόν κάθε Βιετναμέζο. Παρ' όλας αυτές τις προσπάθειες μιάς τόσο μεγάλης πολεμικής μηχανής, όχι μόνο δέν κατάφεραν νά κάμψουν την άντίσταση άλλ' ούτε μπορούν νά προβλέψουν την νίκη. Σ' αυτό

τό άδιέξοδο δέν διατάζουν νά συζητούν άνοιχτά για την επέκταση του πολέμου στό Άόος και την Καμπότζα. Μέ τις τεράστιες οικονομικές και στρατιωτικές ύποχρεώσεις τους ικανώς ή δουλάνται:

Γιατί βρίσκονται οι Αμερικανοί στό Βιετνάμ

Ο κ. Τζόνσον ισχυρίζεται ότι οι Αμερικανοί πολεμούν στό Βιετνάμ «για τό συμφέρον της έλευθερίας σε όλο τον κόσμο». Αυτό πού καταλαβαίνει μέ την λέξη Έλευθερία ό κ. Τζόνσον είναι άσφαλώς πολύ διαφορετικό άπό αυτό πού καταλαβαίνει ό Βιετναμέζικος Λαός. Έλευθερία για τους Βιετναμέζους σημαίνει έθνική άνεξαρτησία, ειρήνη, προκοπή, μόρασμα της γής σ' αυτούς πού την δουλεύουν, κοινωνική δικαιοσύνη. Για τους Αμερικανούς τά πράγματα είναι έντελώς διαφορετικά: Έλευθερία σημαίνει κράτος δυτικού τύπου μέ οικονομική βάση την ιδιοκτησία και την «ελεύθερη αγορά». Έπειδή οι κομμουνιστές θέλουν νά άπαλείψουν και οι άλλες προεδρευτικές δυνάμεις, νά περιορίσουν την δύναμη της ιδιοκτησίας και την «ελεύθερη αγορά», άρα είναι έναντίον της Έλευθερίας και άρα οι Αμερικανοί είναι υπέρ αυτής.

Κέρδη έξωτερικού

Στην πράξη τό ενδιαφέρον των Αμερικανών για την «Έλευθερία» = Μονοπώλια, σημαίνει διατήρηση της αμερικανικής έπιρροής ή κυριαρχίας ακόμα και μέ άνοιχτή στρατιωτική επέμβαση, ώστε η αμερικανική οικονομία νά μόν στραγγαλιστεί» (Ράσκ) αλλά νά έκμεταλλεύεται τις ύποανάπτυκτες χώρες. Σχετικά μέ αυτό ό άντιπρόεδρος της Chase Manhattan Bank «Στό παρελθόν ήταν οι επενδύσεις κεφαλαίου στό έξωτερικό, στό νοτιοανατολικό άσιατικό χώρο άρκετά έπιρροακτικές. Πρέπει όμως νά πώ ότι η δράση των ΗΠΑ στό Βιετνάμ αυτό τό χρόνο πού έδειξε ότι οι ΗΠΑ έξακολουθούν νά ύποστηρίζουν ούσιαστικά τά έλεύθερα Έθνη αυτής της περιοχής, καθυσόχασε σημαντικά τόσο τους Άσιάτες όσο και τους δυτικούς επενδύοντες».



Ετσι ο στρατιωτικός αγώνας εναντίον των απελευθερωτικών κινημάτων χρησιμεύει στο να δημιουργήσει το κατάλληλο κλίμα ασφαλείας για τις ιδιωτικές κεφαλαιουχικές επενδύσεις. Και επειδή το αμερικανικό κεφάλαιο βρίσκεται παντού στον κόσμο, στο Βιετνάμ, την Περσία, την Τουρκία, την Ελλάδα, την Λατινική, για να μην τυχόν «στραγγαλιστεί» ο αυτές τις χώρες ή αμερικανική οικονομία, στραγγαλίζει ο αμερικανικός στρατός ολόκληρους λαούς.

Είναι όμως πραγματικά η αμερικανική οικονομία τόσο εξαρτημένη από το εξωτερικό εμπόριο; Όχι μόνο είναι σε μεγάλο βαθμό, αλλά και με την πάροδο του χρόνου μεγαλώνει τόσο η επεκτατικότητά της όσο και η ανάλογη εσωτερικού με εξωτερικού εμπόριο. Σχετικά μ' αυτό: Πωλήσεις της βιομηχανίας το 1950 και το 1964 σε δισεκ. δολάρια

στο εξωτερικό	στο εσωτερικό
1950 15,8	89,8
1964 57,9	203,0

Ετσι οι πωλήσεις της βιομηχανίας στο εξωτερικό εν σχέσει με το εσωτερικό, ανέβηκαν από 18% στο 28%.

Παρόμοιες είναι οι σχέσεις στις βιομηχανικές επενδύσεις εσωτερικού-εξωτερικού και στα κέρδη των εταιριών εσωτερικού-εξωτερικού.

Αν δε προσθέσει κανείς ο αυτές τις πωλήσεις και τις στρατιωτικές δαπάνες που απαιτούνται για να σιγουρευτεί αυτή η «Ελευθερία» τότε φτάνει κανείς ανάλογα με τον κλάδο κατά μέσο όρο μεταξύ 20% έως 50% των πωλήσεων. Σε μερικούς ειδικούς κλάδους όπως κατασκευές αεροπλάνων, μέχρι 90%.

Η ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα θέση των υποανάπτυκτων χωρών στις αμερικανικές επενδύσεις, φαίνεται από τον παρακάτω πίνακα Κατανομή κατά περιοχές σε δισεκ. δολάρια για το διάστημα από 1950 έως 1965



	Ευρώπη	Καναδά	Λατ. Αμερ.	Λοιπές
των αμερικανικών άμεσων επενδύσεων στην Αμερική	8,1	6,8	3,8	5,2
επανεπενδύσιμα κέρδη	5,5	5,9	11,3	14,3

Φαίνεται καθαρά πώς σε αντίθεση με τις αναπτυγμένες χώρες, βγήκαν από τις υποανάπτυκτες χώρες κέρδη τρεις φορές περισσότερα από τις επενδύσεις.

Η διέξοδος

Ένα τέτοιο σύστημα δεν κρατιέται με την έθελοντική συμφωνία των Λαών των υποανάπτυκτων χωρών. Κρατιέται με την καταπίεση

από ένα παγκόσμιο στρατιωτικό σύστημα, που δημιουργούν οι ΗΠΑ και οι συμμάχικές τους κυβερνήσεις των υποανάπτυκτων χωρών. Έτσι σοβαρότεροι υποστηρικτές και στυλοβάτες της Αμερικής στις υποανάπτυκτες χώρες είναι οι στρατιωτικοί και η οικονομική ολιγαρχία που κερδίζει κάτω από την αμερικανική προστασία.

Η διέξοδος από το δεσμό της μόνιμης υποανάπτυξης και της εξμετάλλευσης είναι ο δρόμος της εθνικής ανεξαρτησίας, της απαίρεσης της δύναμης από τους στρατιωτικούς, της αγροτικής μεταρρύθμισης, της λιγώτερο ή περισσότερο κρατικοποίησης των μέσων της μεγάλης παραγωγής, άρα και εθνικοποίησης του ξένου κεφαλαίου, η περιορισμός της μονοπωλιακής του εξμετάλλευσης. Ο δρόμος αυτός έρχεται σε αντίθεση με τα αμερικανικά συμφέροντα και αποτελεί την αιτία λογία της αναλήψεως υποχρεώσεων της αμερικανικής πολιτικής και στρατιωτικής μηχανής εναντίον των σοσιαλιστικών χωρών, των χωρών του τρίτου κόσμου, δηλ. των υποανάπτυκτων που τραβάνε ένα δρόμο προς τον σοσιαλισμό και των απελευθερωτικών κινημάτων από την νίκη των οποίων φοβούνται το λιγώτερο αντιμονοπωλιακή πολιτική.

Οι σκοποί του Αμερικανικού πολέμου

Από τότε καιρό της νίκης της επανάστασης στην Κίνα το 1949 μπορεί κανείς να παρακολουθήσει την μεγάλη σημασία που δίνουν οι Αμερικανοί στη Νοτιοανατολική Ασία σαν βασικό στήριγμα της στρατιωτικής τους θέσης. Ο Άιζενχάουερ γράφοντας στον Τσάρλς Τζον το 1954 έλεγε: «... αν πέσει η Ινδοκίνα στα χέρια των κομμουνιστών, οι επιπτώσεις στη δική σας και δική μας στρατηγική θέση στον κόσμο και η εξ αυτών συνισταμένη μετάθεση των σχέσεων δυνάμεως στην Ασία και τον Ειρηνικό θα ήταν μοιραίες και όπως ξέρετε και για εμάς και για έμμενα απρόσδεκτες...»

Με την πρακτική εφαρμογή αυτής της αρχής στο Βιετνάμ, η Αμερική επιδιώκει να πετύχει τρεις στόχους:

1. Συντρίβοντας την λαϊκή αντίσταση στο Ν. Βιετνάμ να δημιουργήσει ένα παράδειγμα τι έχουν να περιμένουν οι απελευθερωτικές δυνάμεις και σε άλλα μέρη του κόσμου, αν ταλμώσουν να εσθιασθούν εναντίον της αμερικανικής κυριαρχίας και της οικονομικής ολιγαρχίας στις υποανάπτυκτες χώρες. Το Βιετνάμ είναι η πρώτη περίπτωση που η Αμερική, η ίδια και με δική της στρατό ανοιχτά και μαζικά, κάνει αντιεπανεπενδύσιμα πόλεμο εναντίον ενός ολόκληρου λαού. Σ' αυτό το βήμα πέρασε αφού φάνηκε πως αμερικανικά χρήματα, τάξεις και βόμβες δεν φτάνουν να στηριχθεί η δικτατορία των μεγαλοαγοραπωλήσεων, στρατιωτικών και της οίκον. ολιγαρχίας. Με την αμερικανοποίηση του πολέμου δόθηκε μία καινούργια ποιοτική διάσταση. Έγινε «δοκιμαστικό μοντέλο» για τους απελευθερωτικούς πολέμους που προπαγανδίζονται από τον κομμουνισμό. Γι' αυτό πρέπει οι ΗΠΑ να κερδίσουν σ' αυτή τη διένεξη (Ντίν Ράσκ). Από την ίδια δια-



πίστωση ξεκινώντας μπορεί να βγάλει κανείς και το αντίθετο συμπέρασμα: «Αν χάσουν εκεί οι Αμερικανοί τότε θα ανέβει σοβαρά σε πολλές χώρες του κόσμου το απελευθερωτικό κίνημα».

2. Να καταστρέψει το Βόρειο Βιετνάμ που ενοχλώνει για τις υποανάπτυκτες χώρες τον άλλο δρόμο ανάπτυξεως απ' ότι το «δοτικό» Ν. Βιετνάμ. Γιατί η οικονομική επιτυχία του Β. Βιετνάμ, η κοινωνική δικαιοσύνη, η εθνική ενότητα και ανεξαρτησία, το ανέβασμα του βιοτικού επιπέδου του Λαού, γίνεται αυτόματα παράδειγμα για το Νότιο καθώς και για άλλες υποανάπτυκτες χώρες.

3. Πολεμάει όχι μόνο το απελευθερωτικό κίνημα και μία συγκεκριμένη σοσιαλιστική χώρα, αλλά, γενικότερα, το σοσιαλιστικό σύστημα, σαν την βασική διαφορετική δυνατότητα ανάπτυξεως των υποανάπτυκτων και των βιομηχανικών χωρών. Με κάθε μέτρο κλιμακώσεως του πολέμου που παίρνει η Αμερική, προκαλεί την ενεργ-

γητική ανάμειξη της Κίνας καθώς και της Σοβιετικής Ένωσης. Τό-
σο αυτό γίνεται συνειδητά και εν γνώσει των ενδεχομένων κινδύνων,
φαίνεται από τα λόγια του Τζόνσον στην κήρυξη του Λούσου: «Είναι
δυνατόν ο πατέρας σου να είναι για την μετέπειτα ανθρωπότητα
εκείνος που ξεκίνησε τον τρίτο παγκόσμιο πόλεμο».

Τό πόσο αδιότακτοι είναι οι υπεύθυνοι της αμερικανικής πολιτικής
φαίνεται σε μία άλλη σειρά θέσεων: ο αρχηγός του Γεν. Επιτελείου
Γουόλτερ προβάλλει ότι η 'Αμερική «θα είναι έως το τέλος του
αιώνα» αγκαζαρισμένη στην 'Ασία, ο υπουργός εξωτερικών Ντίν
Ράσκ, θέλει, αν υπάρχει ανάγκη «να ελέγχει κάθε κύμα του Ειρη-
νικού». Στο μοντέλο-δοκιμασία Βιετνάμ οι 'Αμερικανοί δεν σταμα-
τούν ούτε μπροστά στην εξόντωση ενός εθνικού λαού. 'Ο στρα-
τηγός της αεροπορίας Λέ Μάη θέλει «να φέρει το Βιετνάμ στη
λίθινη εποχή», ο στρατηγός Γουόλτερ «να ισοπεδώσει το Β. Βιετνάμ»,
ο αρχηγός των αμερικανικών στρατευμάτων στο Βιετνάμ στρατηγός
Γουέστμολαντ θέλει «να επεξεργασθώ την τωρινή γενιά των
Βιετναμέζων τόσο όσο να παρακαλούν για χάρη» και ο πρώην
πρόεδρος 'Αϊζενχάουερ μιλάει για την χρησιμοποίηση ατομικών
όπλων στο Βιετνάμ.

Τό ΕΑΜ Νοτίου Βιετνάμ (F.L.N)

Στό Μέτωπο παίρνουν μέρος: α) τό επαναστατικό λαϊκό κόμμα πού
είναι μαρξιστικό-λενινιστικό, και προέρχεται από τους παλιούς
Βιετ-μίνχ β) τό σοσιαλιστικό ριζοσπαστικό κόμμα γ) τό δημο-
κρατικό κόμμα (προοδευτικό άστικό κόμμα) και δ) εκπρόσωποι
άλλων πολιτικών και θρησκευτικών οργανώσεων, ομάδων καθώς
και όρεινών φυλών.

Γιά πρόγραμμα του τό Μέτωπο έχει: διενέργεια έλευθέρων εκλογών
μέ συμμετοχή όλων των κομμάτων, κατάργηση της καταπίεσης και
τρομοκρατίας και κατοχύρωση των δημοκρατικών δικαιωμάτων,
σχετική αυτόνομία για τίς εθνικές μειονότητες.

Μία έξωτερική πολιτική βασισμένη στις αρχές της ειρήνης και της
ουδετερότητας. Κατάργηση των άνωθεν καταπιεστικών και καθυ-
παγορευμένων συμφωνιών μέ τους 'Αμερικανούς, κατάργηση της
κρυφής άποικιοκρατίας των 'Αμερικανών ιμπεριαλιστών, ανάπτυξη
διπλωματικών σχέσεων μέ όλα τά κράτη και συνεργασία σε ισότιμη
βάση. Τό Ν. Βιετνάμ δέν θά θέλει νά γίνει μέλος κανενός στρατιω-
τικού συνασπισμού και δέν θά έπιτρέψει καμία ξένη βάση και
στρατιωτικό προσωπικό στό έδαφος του.

Τό πρόβλημα της ένωσης μέ τό Β. Βιετνάμ νά λυθί στη βάση των
συνομιλιών των δύο πλευρών χωρίς έξωτερική επέμβαση και άσκηση
πίεσης ένώ από τά δύο μέρη.

'Από τό πρόγραμμα φαίνεται πώς αυτό μπορεί νά γίνεται από την
άριστερά μέχρι την εθνική άστική τάξη, μία εύρύτατη συσπείρωση

όπως και μία σειρά από λιγώτερο ή περισσότερο υποανάπτυκτες
χώρες παρουσιάζουν στη βάση τά ίδια προβλήματα: τά προβλήματα
της εθνικής ανεξαρτησίας ή υποτέλειας, της οικονομικής ανεξαρτη-
σίας ή της υποδούλωσης στα ξένα μονοπώλια, της εκδημοκρατικο-
ποίησης ή της καταπίεσης μέ λιγώτερο ή περισσότερο βάρβαρη
τρομοκρατία.

Σ' αυτά τά κοινά προβλήματα δίνεται κοινή άπάντηση. Και ό Βιετ-
ναμέζικος και ό 'Ελληνικός λαός θέτουν μία Πατρίδα «ανεξάρτητη
δημοκρατική, ειρηνική και ουδέτερη». Όπως σ' αυτή τη βάση
οικοδομήθηκε ή άπελευθερωτική συμμαχία των μαρξιστικών και των
προοδευτικών άστικών δυνάμεων στο Βιετνάμ, έτσι, όχι βέβαια
πανομοιότυπα, αλλά άνάλογα μπορεί και πρέπει νά οικοδομηθί ή
συμμαχία στη 'Ελλάδα, ή συμμαχία άνάμεσα στις μαρξιστικές και
προοδευτικές άστικές δυνάμεις πού νά εκφράζει την ένότητα του λαού
και νά είναι ή κύρια δύναμη πού θά έπιτύχει όχι μόνο την τυπική
άνατροπή της δικτατορίας, αλλά πού θά μπορούσε σάν συμμαχία
μέσα στο προτσές και τό ζύμωμα του άγώνα νά προχωρήσει στην
επεξεργασία ένώ κοινού άπρογραμμιτού ουσιαστικής άπελευθέρωσης
και ουσιαστικού εκδημοκρατισμού, μέ άναπροσάρμογές των πολιτικών
στόχων στη βάση της «πολιτικής και οικονομικής ανεξαρτησίας της
δημοκρατίας και του ειρηνικού προσανατολισμού» της χώρας.

'Υπάρχουν βέβαια άρκετοί πού διατάζουν σε μία τέτοια συνεργασία.
'Υπάρχει ίσως προκατάληψη, υπάρχει φόβος, και τό χειρότερο
υπάρχει ή άπατηλή έλπίδα ότι ή δέν χρειάζεται μέτωπο, ή ότι έξω
από αυτό ή και σε αντίθεση μέ αυτό, μπορεί νά έπιτευχθί πτώση της
δικτατορίας και εκδημοκρατικοποίηση της χώρας σε συνεργασία μέ
τους 'Αμερικανούς ή μέ παραχώρησή τους.

Τό ότι αυτή ή έλπίδα δέν είναι παρά μία επικίνδυνη ούτοπία απο-
δεικνύεται και από την βιετναμέζικη έμπειρία της άποτυχίας της
προσπάθειας του οργανωμένου βουδιστικού κινήματος όπως και
εκείνου του μέρους της άστικής αντιπολίτευσης πού δέν είναι μέσα
στό μέτωπο σε συνεργασία μέ τους 'Αμερικανούς νά έπιτύχουν μία
άλλαγή και ένα τέλος στον πόλεμο. Οι 'Αμερικανοί και την πολιτική
τους δέν θέλησαν νά διαφοροποιήσουν και προτίμησαν για σίγουρό
τους έντολοδόχο την στρατιωτική δικτατορία. 'Η άποτυχία αυτού
του είδους της αντιπολίτευσης δημιούργησε διαφοροποιήσεις. Σήμερα
οι βουδιστές έχουν ουσιαστικά διασπαστεί σε μετριοπαθείς και σε
άνένδοτους, όπως επίσης παρατηρείται σ' εκείνο τό μέρος της
άστικής αντιπολίτευσης πού δέν είχε προσχωρήσει στό Μέτωπο, άρ-
ένώ ή διάθεση προσχώρησης σ' αυτό, άρ έτέρου ή δημιουργία ένώ
είδους άστικού κινήματος σε πόλεις, στη φύση του εθνικιστικού πού
θέλει να σταματήσει την εξόντωση του βιετναμέζικου λαού και σε
αντίθεση μέ τους 'Αμερικανούς.

Φυσικά οι δυνάμεις πού κρατάνε τον άγώνα και πού έχουν την συν-



δυνάμειν, όλων εκείνων των δυνάμεων πού είναι έναντίον του ιμ-
περιαλισμού, της υποδούλωσης της χώρας στα ξένα μονοπώλια και
στα ξένα συμφέροντα.

Σκέψεις και παραλληλισμοί μέ την 'Ελλάδα

Τόσο πολλά συγκεκριμένα σημεία, όσο και οι γενικές αρχές του
άπελευθερωτικού Μετώπου στο Βιετνάμ συμπίπτουν μέ τους
σκοπούς πού είχε τό ΕΑΜ ('Εθνικό 'Απελευθερωτικό Μέτωπο) στην
'Ελλάδα, όσο και μέ τίς ώριμασμένες πιά άπόψεις του 'Ελληνικού
λαού και του συντριπτικού μέρους των άντιστασιακών του άγωνι-
στών ένάντια στην στυγνή καταπίεση της δικτατορίας. Αυτό δέν
είναι συμπτωματικό. Γιατί και ή 'Ελλάδα όπως και τό Βιετνάμ,

τριπτική πλειοψηφία του πληθυσμού είναι οι δυνάμεις του άπελευ-
θερωτικού μετώπου. 'Ο ήρωικός άγώνας εθνικού του βιετναμέζι-
κου λαού και ιδιαίτερα του μαχητικού τμήματος του Μετώπου, των
Βιετκόνη θά φέρει την Νίκη και την άπελευθέρωση της χώρας από τά
δεσμά της καταπίεσης, της καθυστέρησης, της πολιτικής και οικονο-
μικής υποτέλειας, από τά δεσμά αυτού πού εκφράζεται μέ την λέξη
ιμπεριαλισμός. Οι άγωνιστές του άπελευθερωτικού μετώπου και
εθνικού λαού, πού δοκιμάζεται σκληρά από τίς δυνάμεις της
αντίδρασης και πώς ή άποφασιστικότητα και τό μεγαλείο του
άγώνα τους πλουτίζει την πείρα και δυναμώνει τους 'Ελληνες δημο-
κράτες.

Στέφ. Μουχλιανίτης

οι εφοπλιστες συνεργατες της χουντας

● αστυνομευση των πληρωματων ● απειλες

Στήν σειρά των εγγράφων της Χούντας και των υπηρετών της που δίνει στην δημοσιότητα ή «Αντίσταση» προστίθεται σήμερα μία εγκύκλιος της «Ενώσεως Ελλήνων Εφοπλιστών». Η ταύτιση των μεγαλοεφοπλιστών με τη δικτατορία και η οικονομική βοήθεια προς τους συνταγματάρχες είναι γνωστή. Μόνο οι Νιάρχος, Γιάσης, Λάσης εκάλυψαν ένα μεγάλο μέρος του εσωτερικού δανείου της Χούντας που χωρίς την συμβολή των καπιταλιστών ήταν αδύνατη ή κάλυψή του. Τώρα επιδιώκουν την απομόνωση των πληρωμάτων, την απαγόρευση κάθε συνδικαλιστικής κίνησης και την πλήρη αστυνόμευσή τους. Κάθε παράλειψη αυστηρής εφαρμογής των διαταγών της Χούντας-εφοπλιστών θα βαρύνει τους πλοίαρχους, οι οποίοι θα θεωρούνται, σύμφωνα με την εγκύκλιο «συνεργοί των ενόχμων δράσεων των κομμουνιστών».

Και είναι σε όλους γνωστό ότι το στρατοδικείο της Χούντας με την κατηγορία του συνεργού «έστω και εξ άμελειας» έχει εκδώσει απόφαση για δεκαπενταετή φυλάκιση.

ΕΝΩΣΙΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΦΟΠΛΙΣΤΩΝ

ΕΛΛΑΣ ΑΘΗΝΑΙΣ

1967

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ
ΕΛΛΑΣ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΜΕΤΡΩΣΑΝΤΩΝ 42

ΑΘΗΝΑΙ ΤΗ 30η Σεπτεμβρίου 1967

Τ.Τ. 120

ΑΠΟΡΡΙΠΤΟΕ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΠΡΟΣ

ΤΑ «Αξιότιμα Μέλη της Ένωσης»

Περilήψεις: «Απαγορεύσεις ενόχων επί των πλοίων ξένων προσώπων.

«Έχουμε την τιμήν να υπενθυμίσουμε ότι διὰ της υπ' αριθ. 164/31-8-1965 ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΙΚΗΣ Έγκυκλίου μας σας εξηγήσαμε τους λόγους - και τους κινδύνους - διὰ τους οποίους επιβάλλεται, όπως οι πλοίαρχοι των υπό την διαχείρισίν σας πλοίων, απαγορεύουν εν λικνύει την άνοδον επί των πλοίων τούτων επίσκεπτόν.

«Ατυχώς, ως διαπιστώσεται εξ εξηκριβωμένων πληροφοριών του Υ.Σ.Ν. το μέτρον τούτο ΔΕΝ ΕΦΗΜΕΡΩΣΗ και ως εκ τούτου παρεσχέθησαν εξαίρετοι εύκαιροι διὰ τὰ ανατρεπτικὰ δράντα κομμουνιστικά σπλέχη, όπως αναπτύξουν γόνιμον δραστηριότητα εν τῷ κόκλῳ τοῦ ναυτογαλικού κόσμου.

«Επιθυμούμεν να τονίσουμε την ανάγκην όπως επιστή-
σητε αὐστηρὸς τὴν προσοχὴν τῶν ὑφ' ὑμῶν πλοιορχῶν καὶ ὅσῃτε
πρὸς τοὺς ἀπαραγκλήτους διαταγὰς τῆς ἀπαγορεύσεως τὴν ἀνοδὸν
ἐπὶ τῶν πλοίων παντός προσώπου μὴ ἀνήκοντος εἰς τὸ πλῆθος
τῶν. Ὅς πρέπει νὰ κατανοήσῃ καὶ τῶν πλοιορχῶν τούτων, ὅτι ἀνε-
ξαρτήτως τῶν ἐθνικῶν ζημιῶν καὶ τῶν διαβρωτικῶν συνεπειῶν αἱ
ὁποῖαι ὅς ἐκδηλωθῶν εἰς βάρος τοῦ πλοίου των, γίνονται καὶ
οἱ ἴδιοι, ἔστω καὶ ἐξ ἀμελείας, συνεργοὶ τῶν ἐνόχων δράσεων
τῶν κομμουνιστῶν.

Πιστεύομεν δὲ ὅς θελήσετε νὰ ἐκτιμῆσετε τὴν ἐξαι-
ρητικὴν σημασίαν τοῦ μέτρον τῆς ἀπαγορεύσεως τῶν ἐπισκέψεων
ἐπὶ τῶν πλοίων καὶ ὅς ἐκδώσετε τῆς δεδοσῆς διαταγὰς σας



Μετὰ τιμῆς
Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Δ.Κ. ΠΡΑΤΟΣ

Κοινοποιεῖται:

- 1) ΥΕΝ/Δ.Α.Α./2ον
- 2) ΥΕΝ/Δ.ΕΡ./1ον
- 3) Ο.Σ.Ο.Ο.



■ **Ο ΜΑΝΩΛΗΣ ΓΑΕΖΟΣ** απηύθυνε από το στρατόπεδο της Λέρου μήνυμα με το οποίο χαιρετίζει τον ελληνικό λαό και τον καλεί να αγωνιστεί με όλες του τις δυνάμεις για την ανατροπή της δικτατορίας και την αποκατάσταση της νομιμότητας. Έκφράζει επίσης την ευγνωμοσύνη του προς όλη δημοκρατική ανθρωπότητα για τη συμπαράσταση της στο δράμα του ελληνικού λαού.

■ **Η Μ. ΜΕΡΚΟΥΡΗ** είπε για το βασιλικό πραξικόπημα: «Τό κακόμοιρο τό παιδί πρέπει να ξαναγυρίσει στην Αθήνα για να μη χάσει το θρόνο του. Είναι ένας άμυαλος νεαρός, που η μεγαλύτερη κουταμάρα του ήταν τό πραξικόπημα έναντι των συνταγματαρχών του. Αφού στην ουσία τό μόνο που τον ενδιαφέρει είναι να διατηρήσει όπως-όπως τή μικρή του μοναρχία, τό κόττερό του, και τό αεροπλάνο του. Για τόν ελληνικό λαό δέ μπορεί να κάνει καμιά σωστή σκέψη». Η δημοσιογράφος Σουζάννα Ντεττβίλερ, που πήρε την πρωτοχρονιάτικη συνέντευξη από την Μελίνα, χαρακτήρισε τή διάσημη ελληνίδα ως εξής: «Σάν ηθοποιός ή Μελίνα έγινε είδωλο. Σάν ελληνίδα έγινε σύμβολο. Σύμβολο της ελεύθερης Ελλάδας».



■ **Η ΒΑΛΕΝΤΙΝΗ ΓΑΒΟΥΧΙΔΟΥ** ήταν 3 χρόνια,



Yannis Ritsos

προσωπα και γεγονοτα

■ **Ο ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΤΣΑΚΙΡΙΔΗΣ**, Έλληνας ποιητής που ζει χωρίς διαβατήριο στο δ. Βερολίνο, μετέφρασε ποιήματα επτά ποιητών που τά έργα

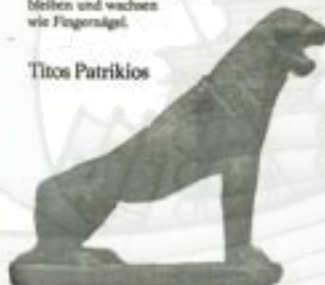
Drei Dimensionen

I
Wenn sie spürten, daß der Tod sich nähert
verließen die Kisse erschrocken seinen Körper
wie Ratten aus der Falle
das sinkende Schiff.

II
Mit der müden Bewegung des Sterbenden
verbleibt er die Kisse von seinem Gesicht.
Sie drängen sich in die Nasenlöcher, den Mund
schwarze Fliegen
die den Tod riechen.

III
Die Kisse sind in seinem Körper
so tief verwurzelt
daß sie auch nach dem Tod
bleiben und wachsen
wie Fingernägel.

Titos Patrikios



τους είναι απαγορευμένα από τό φασιστικό καθεστώς της Αθήνας. Πρόκειται για τόν μεγάλο μας ποιητή Γιάννη Ρίτσο και τόν Γιώργο Γαβαλά που είναι εξόριστοι στή Λέρο, τόν Μανώλη Αναγνωστάκη, περιορισμένο στο σπίτι του στή Θεσσαλονίκη, τούς Μιχάλη Κατσάρη και Β. Ζιώγα που είναι άγνωστη ή τύχη τους, και τούς Τίτο Πατρίκιο και Β. Βασιλικό που ζούν αυτοεξόριστοι στή δ. Ευρώπη. Τά ποιήματα αυτά που, αναφέρονται στην επιδρομή της χούντας έναντι της Ελλάδας, απεδώθησαν θαυμάσια στή γερμανική γλώσσα, τυπώθηκαν σε μικρά πλακάτ και είναι πλαισιωμένα με φωτογραφίες και σκίτσα από τίς δραματικές ώρες που περνά η πατρίδα μας. Στην παρουσίαση των ποιημάτων ο μεταφραστής κάνει έκκληση στους



αναγνώστες τους να βοηθήσουν με όλες τους τις δυνάμεις στον αγώνα για τήν ανατροπή της δικτατορίας.

μόλολκληρη τήν οικογένεια της, στο Ζίντελφινγκεν της Δυτ. Γερμανίας. Στίς 15 Μαρτίου 1967 πληροφορήθηκε τό θάνατο της μητέρας της. Ταξίδεψε άμέσως στην Ελλάδα για να προλάβει τήν κηδεία. Στίς 21 Απριλίου συνελήφθη και κρατείται από τότε στα Γιούρα. Τά δέματα που της στέλνει ή οικογένεια της επιστρέφονται. Σε διάστημα 8 μηνών ό σύζυγος πήρε μόνο ένα γράμμα της. Τά γερμανικά συνδικάτα, στα όποια ή Γαβουχίδου ήταν δραστήριο μέλος, υποσχέθηκαν κάθε είδους συμπαράσταση.



■ **Η ΜΑΡΙΑ ΚΑΛΛΑΣ**, ή διάσημη Έλληνίδα καλλιτέχνης ερωτήθηκε από τό περιοδικό «Κούικ», μαζί με άλλες πρωτοπρόσωπικότητες, τί εύχεται για τόν καινούριο χρόνο. Και απάντησε: «Ελευθερία για τήν Ελλάδα».

■ **Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΑΔΑΚΗΣ** γραμματέας του Υπουργείου Εξωτερικών, δήλωσε κατά τήν διάρκεια του συνεδρίου της Ε. Κ. Δυτ. Γερμανίας που έγινε στή Βόννη στίς 5-7 Ιανουαρίου, ότι εγκαταλείπει τή θέση του σε ένδειξη διαμαρτυρίας κατά του φασιστικού καθεστώτος και θα ζητήσει πολιτικό άσυλο στή Δυτ. Γερμανία. Πρόεδρος της Ε. Κ. Δυτ. Γερμανίας εξέλεξε ό Γ. Βουκελάτος.

διαδίδετε
την
"αντίσταση,"

